EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 22.9.2021
COM(2021) 582 final

2021/0296 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize pojišťoven a zajišťoven a kterou se mění směrnice 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2009/138/ES, (EU) 2017/1132 a nařízení (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 648/2012

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2021) 260} - {SWD(2021) 261} - {SEC(2021) 620}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Pojistné smlouvy tvoří nedílnou součást každodenního života evropských občanů. U řady sociálních a ekonomických činností je nezbytné mít sjednané pojištění, jelikož chrání před potenciálními riziky. Pojistná smlouva může mít také formu spořicího produktu, jenž zaručuje dlouhodobé dobré životní podmínky jeho držitelů, přičemž pojistitelé tyto úspory směrují pomocí finančních trhů do reálné ekonomiky. Neřízené selhání pojistitelů může mít proto významný dopad na pojistníky, oprávněné osoby, poškozené strany nebo dotčené podniky, zejména v případě, kdy nezbytné pojišťovací služby nelze nahradit v přiměřené době a při přiměřených nákladech. Řízení pravděpodobného selhání nebo selhání některých pojistitelů, zejména velkých přeshraničních skupin, nebo selhání více pojistitelů najednou může mít rovněž za následek finanční nestabilitu nebo její prohloubení.

Směrnice Solventnost II snížila pravděpodobnost selhání a zvýšila odolnost odvětví pojišťovnictví EU a dále ji posílí revize přijatá společně s tímto návrhem[1]. Nicméně i přes spolehlivost a odolnost obezřetnostního rámce nelze zcela vyloučit vznik finančních problémů.

V současné době na evropské úrovni neexistují harmonizované postupy pro řešení krize pojistitelů. V důsledku toho mezi právními a správními předpisy, jimiž se selhání pojistitelů v jednotlivých členských státech řídí, panují velké hmotné i procesní rozdíly. Kromě toho nemusí být postupy řešení platební neschopnosti podniků vhodné pro pojišťovnictví, protože vždy nezajišťují dostatečné pokračování zásadních funkcí. Proto je nutný takový systém, který by orgánům poskytl důvěryhodný soubor nástrojů k řešení krize k dostatečně včasnému a rychlému zásahu, jsou-li pojistitelé v selhání nebo je-li jejich selhání pravděpodobné, aby byl zajištěn lepší výsledek pro pojistníky a zároveň se minimalizovaly dopady na hospodářství, finanční systém a na peníze daňových poplatníků.

Na mezinárodní úrovni vypracovala v říjnu 2014 Rada pro finanční stabilitu (FSB) klíčové atributy účinných režimů řešení problémů pro odvětví pojišťovnictví se zaměřením na jakéhokoli pojistitele, jehož selhání by mohlo být systémově významné nebo zásadní. Rada pro finanční stabilitu vydala v červnu 2016 doplňující pokyny k vypracování účinných strategií a plánů řešení krize a v srpnu 2020 je vydala ve své metodice posuzování klíčových atributů. V listopadu 2019 přijala Mezinárodní asociace dozorů v pojišťovnictví (IAIS) základní zásady pro pojišťovnictví pro všechny pojišťovny a zajišťovny a dále společný rámec pro mezinárodně působící pojišťovací skupiny (IAIG), který podrobně popisuje zásady pro preventivní plánování ozdravných postupů pro mezinárodně působící pojišťovací skupiny a pravomoci, které by orgány měly mít k dispozici k řízení řádného opuštění trhu. Očekává se, že plánování řešení krize pro jednotlivé pojišťovací skupiny bude nezbytné.

Tento návrh výše uvedený vývoj zohledňuje a zakotvuje tyto mezinárodní normy v evropských právních předpisech. Vychází z přípravných dokumentů vypracovaných orgánem EIOPA, zejména z jeho stanoviska z července 2017[2], a z odborných doporučení

---

[1] COM(2021) 581 final.

[2] Viz stanovisko orgánu EIOPA orgánům Evropské unie o harmonizaci rámců pro ozdravné postupy a řešení krize pro pojistitele a zajistitele v členských státech, červenec 2017.

orgánu EIOPA k přezkumu směrnice Solventnost II[3]. Rovněž vychází ze zpráv vypracovaných radou ESRB v letech 2017 a 2018[4], které se vyslovují pro zavedení harmonizovaného rámce pro ozdravné postupy a řešení krize v pojišťovnictví.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Tento návrh byl vypracován v plném souladu s rámcem směrnice Solventnost II, zejména s její škálou zásahů pro podniky v případě zhoršující se finanční situace, a ozdravnými opatřeními, které jsou již k dispozici v případě porušení kapitálových požadavků. Ačkoli doplňuje některé prvky připravenosti na krize, jsou nové preventivní pravomoci ale v souladu se škálou zásahů i pravomocemi v oblasti dohledu již stanovenými rámcem směrnice Solventnost II. Tyto pravomoci nezavádí žádné nové předem stanovené podmínky pro zásah nad úroveň solventnostního kapitálového požadavku. Návrh je rovněž v souladu s příslušnými politikami v oblasti ozdravných postupů a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků[5] a ústředních protistran[6].

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Pomocí stabilizace zásadních funkcí pojistitelů, kteří mají potíže, pomáhá tento návrh zajistit lepší ochranu střadatelů a investorů, zachovat základní funkce pojistitelů pro reálnou ekonomiku a posílit finanční stabilitu. Podporuje základní podmínky pro usnadnění efektivních a udržitelných toků kapitálu do oblastí, ve kterých jsou zapotřebí.

Tento návrh v souladu s politickými cíli unie kapitálových trhů a Zelené dohody pro Evropu celkově pomáhá posílit roli pojistitelů jako dlouhodobých investorů a aktérů hospodářského oživení po krizi COVID-19.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Právním základem tohoto návrhu je článek 114 Smlouvy o fungování EU. Tento článek umožňuje přijímat opatření ke sbližování právních a správních předpisů členských států, jejichž účelem je vytvoření a fungování vnitřního trhu.

Návrh harmonizuje vnitrostátní právní předpisy týkající se ozdravných postupů a řešení krize pojistitelů nebo zavádí rámec, pokud takový rámec dosud nebyl přijat, a to v rozsahu nezbytném k zajištění toho, aby členské státy měly k dispozici stejné nástroje a postupy k řešení selhání. Tím, že by návrh zavedl minimální harmonizované požadavky na vnitřním trhu, by stanovil rovné podmínky pro všechny členské státy. Harmonizovaný rámec by rovněž chránil zájmy pojistníků a zachoval úroveň reálné ekonomiky. Posílil by finanční stabilitu a důvěru ve vnitřní trh v oblasti pojištění a zajištění tím, že by zajistil minimální kapacitu pro řešení krize pojistitelů ve všech členských státech a usnadnil spolupráci mezi vnitrostátními orgány při řešení selhání přeshraničních skupin. Cílem návrhu je tedy vytvoření a fungování

---

3 https://www.eiopa.europa.eu/content/opinion-2020-review-of-solvency-ii_en

4 Zpráva rady ESRB, „Recovery and resolution for the EU insurance sector: a macroprudential perspective“ (Ozdravné postupy a řešení krize pro odvětví pojišťovnictví EU z makroobezřetnostního hlediska), srpen 2017. Zpráva rady ESRB „Macroprudential provisions, measures and instruments for insurance“ (Makroobezřetnostní ustanovení, opatření a nástroje pro pojišťovnictví), listopad 2018.

5 Směrnice 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků.

6 Nařízení (EU) 2021/23 ze dne 16. prosince 2020 o rámci pro ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran.

vnitřního trhu, přičemž odpovídajícím právním základem je v případě tohoto návrhu článek 114 Smlouvy o fungování EU.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

V současné době fungují systémy ozdravných postupů a řešení krize v pojišťovnictví na vnitrostátní úrovni a byly zavedeny pouze v několika členských státech. Řada vnitrostátních právních systémů tedy nesvěřuje orgánům nezbytné pravomoci k tomu, aby mohly adekvátně řešit selhání pojistitelů. Tyto rozdílné vnitrostátní právní předpisy se rovněž ukázaly jako nedostatečné v případech přeshraničního selhání, zejména u přeshraničních skupin, u nichž by nekoordinovaná opatření mohla mít rychle za následek ne zcela optimální výsledky. Zavedení přiměřených opatření k řešení krize na úrovni Unie vyžaduje významnou harmonizaci vnitrostátních zásad a postupů, proto je důvodné navrhnutí nezbytných právních předpisů na úrovni Unie.

Cíle tohoto návrhu, tj. harmonizace pravidel a postupů pro ozdravné postupy a řešení krize, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, a proto jej, z důvodů dopadů selhání kteréhokoli podniku v Unii, může být lépe dosaženo na úrovni Unie. Unie tudíž může přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii.

- **Proporcionalita**

Tento návrh provádí mezinárodní normy a vychází z doporučení orgánu EIOPA. Aby byla zajištěna vhodnost a účinnost rámce pro ozdravné postupy a řešení krize a snížena nadměrná administrativní zátěž a náklady pro pojistitele a orgány, obsahuje návrh přiměřené požadavky, které zohledňují povahu, rozsah a složitost organizace, činností a služeb pojistitele. Tyto přiměřené požadavky se vztahují i na rozsah činnosti podniků, které by podléhaly preventivnímu plánování ozdravných postupů a řešení krize. Úřady mohou rovněž povolit, aby se na pojistitele při vypracovávání a vedení jejich plánů vztahoval zjednodušený soubor povinností. Vnitrostátní úpadkové řízení by pro pojistitele v selhání i nadále bylo možným způsobem opuštění trhu a zásah ze strany orgánu dohledu by zůstal na jeho uvážení.

Ustanovení návrhu jsou proto proporcionální k tomu, co je nezbytné pro dosažení jeho cílů.

- **Volba nástroje**

Obezřetnostní dohled vychází ze směrnice Solventnost II a řešení krize je úzce spojeno s neharmonizovanými oblastmi vnitrostátních právních předpisů, jako je úpadkové a majetkové právo. Vhodným právním nástrojem je proto směrnice, neboť její provedení ve vnitrostátním právu je nezbytné k zajištění toho, aby byl rámec prováděn způsobem, který dosahuje zamýšleného účinku, a zároveň zohledňoval specifika příslušných vnitrostátních právních předpisů.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Tento návrh sdílí své posouzení dopadů s návrhem na přezkum rámce směrnice Solventnost II[7]. Stávající rámec směrnice Solventnost II hodnotí příloha 10 posouzení dopadů, jež dospěla

[7] Doplňte odkaz na posouzení dopadů.

k závěru, že je tento rámec vysoce účinný při dosahování pokroku při plnění obecných cílů spočívajících v usnadnění rozvoje jednotného trhu s pojišťovacími službami a přiměřené ochraně pojistníků. Od svého vstupu v platnost v roce 2016 je však obezřetnostní rámec Solventnost II prováděn vnitrostátními orgány dohledu různými způsoby. Je tomu tak například v případě škály zásahů, jejímž cílem je obnovit finanční situaci pojistitelů po zaznamenání jejího zhoršení, nebo v širším smyslu v případě opatření souvisejících s ozdravnými postupy a řešením krize. S ohledem na rostoucí přeshraniční aktivity a nové výzvy, jež vznikají na základě aktuální hospodářské a finanční situace, rámec Solventnost II však dosud nenabídl režim, jenž by zajistil koordinované řešení krize pojistitelů.

Většina členských států nemá žádný účinný rámec pro ozdravné postupy a řešení krize. Některé členské státy sice tyto rámce zavedly, existují však mezi nimi zásadní rozdíly[8]. Tyto rozdíly existují u pravomocí a nástrojů, které mají orgány k dispozici, podmínek, za nichž lze tyto pravomoci vykonávat, a cílů, jichž má být dosaženo při řešení selhání pojistitelů. Několik případů selhání a pravděpodobného selhání zaznamenaných orgánem EIOPA navíc prokazuje, že nedostatečná připravenost pojistitelů i veřejných orgánů, nedostatek přiměřených nástrojů a pravomocí nebo nedostatečná přeshraniční koordinace mohla bránit rychlým a úspěšným ozdravným postupům a řešení krize pojistitelů v EU, kteří jsou v selhání. V důsledku toho nemusela být úroveň ochrany pro pojistníky a oprávněné osoby zcela optimální.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

V červenci 2017 orgán EIOPA zveřejnil stanovisko o harmonizaci rámců pro ozdravné postupy a řešení krize pro pojistitele v členských státech. Orgán EIOPA zveřejnil druhé stanovisko v prosinci 2020 v reakci na „žádost o poradenství“ Komise z února 2019. V obou případech orgán EIOPA uskutečnil veřejnou konzultaci. Komise v lednu 2020 navíc uspořádala konferenci, včetně jednoho zasedání zaměřeného na ozdravné postupy a řešení krize.

Dne 19. února 2020 konzultovala Komise členské státy prostřednictvím odborné skupiny pro bankovnictví, platební styk a pojišťovnictví. Členské státy byly vyzvány k tomu, aby se vyjádřily ke strategii konzultace Komise a k posouzení dopadů orgánu EIOPA k jejímu návrhu. Proběhla konkrétní výměna stanovisek k možnému přístupu k ozdravným postupům a řešení krize, především prostřednictvím cíleného průzkumu.

V červenci 2020 poskytlo počáteční posouzení dopadů podrobnou analýzu různých možností politiky. Zpětná vazba od zúčastněných stran k počátečnímu posouzení dopadů byla shromažďována do srpna 2020. Od července do října 2020 shromáždila veřejná konzultace týkající se přezkumu rámce směrnice Solventnost II 73 odpovědí od různých zúčastněných stran, převážně z Evropského hospodářského prostoru. „Souhrnná zpráva“ pojednávající o zpětné vazbě k této konzultaci byla zveřejněna dne 1. února 2021[9].

Z těchto konzultací vyplynulo, že zatímco veřejné orgány a občanská společnost obecně podporují větší soulad prvků ozdravných postupů a řešení krize, odvětví pojišťovnictví shledalo tuto harmonizaci do značné míry nepotřebnou a poukázalo na pravděpodobné vysoké náklady na zajištění souladu. Některé zúčastněné strany zdůraznily potřebu přiměřeného

[8] https://www.eiopa.europa.eu/content/opinion-2020-review-of-solvency-ii_en.

[9] https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12461-Review-of-measures-on-taking-up-and-pursuit-of-the-insurance-and-reinsurance-business-Solvency-II-/public-consultation_cs

uplatňování pravidel. Všechny zúčastněné strany však zdůraznily, že je zapotřebí lepší koordinace a výměna informací mezi orgány dohledu v přeshraničním kontextu.

Dne 10. listopadu 2020 konzultovala Komise s členskými státy prostřednictvím odborné skupiny pro bankovnictví, platební styk a pojišťovnictví další prvky související s ozdravnými postupy a řešením krize. Odborníci z členských států celkově souhlasili s politickými směry navrženými ve stanovisku orgánu EIOPA z roku 2020.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Na podporu své činnosti na přezkumu rámce směrnice Solventnost II zaslala Komise orgánu EIOPA komplexní „žádost o poradenství“, jež se týkala i ozdravných postupů a řešení krize. Závěrečná zpráva orgánu EIOPA byla zveřejněna dne 17. prosince 2020.

Komise se vedle konzultací se zúčastněnými stranami zúčastnila také diskusí a výměny stanovisek o práci orgánu EIOPA, Mezinárodní asociace dozorů v pojišťovnictví a Rady pro finanční stabilitu v oblasti ozdravných postupů a řešení krize pojistitelů. V tomto ohledu je tento legislativní návrh plně v souladu s nejnovějšími politickými směry Rady pro finanční stabilitu a Mezinárodní asociace dozorů v pojišťovnictví.

- **Posouzení dopadů**

Posouzení dopadů pro tento návrh bylo vypracováno v rámci širšího přezkumu směrnice Solventnost II a dne 23. dubna 2021 obdrželo kladné stanovisko od Výboru pro kontrolu regulace. Náklady a přínosy spojené s tímto návrhem byly orgánem EIOPA dvakrát důkladně posouzeny a konzultovány[10]. Hlavní poznatky z analýzy orgánu EIOPA jsou v posouzení dopadů zohledněny a jsou shrnuty níže.

Výbor pro kontrolu regulace předložil řadu doporučení ke zlepšení, na základě kterých bylo posouzení dopadů upraveno. Zejména bylo podrobněji odůvodněno posouzení možností a celkových nákladů a přínosů přezkumu směrnice Solventnost II spolu s návrhem na ozdravné postupy a řešení krize.

Posouzení dopadů došlo k závěru, že zavedení rámce preventivních ozdravných postupů a řešení krize by účinně vyřešilo zjištěnou nedostatečnou připravenost, případné zpožděné zásahy, neúplný soubor nástrojů a nekoordinované řízení přeshraničních případů selhání nebo pravděpodobného selhání.

Rovněž však vyvodilo, že v souladu s mezinárodními pokyny a normami je nutné stanovit konkrétní podmínky pro zahájení řešení krize s cílem řešit případy, kdy by selhání pojistitele mělo systémový dopad. Spolehlivý rámec pro řešení problémů pojistitelů, jejichž selhání by mohlo mít negativní dopad na pojistníky, by poskytly především možnosti politiky vypracované v návrhu. Harmonizovaný soubor pravomocí k zabránění selhání a jeho řešení pomocí jednotných prvků návrhu, provádění a prosazování by posílil přeshraniční spolupráci a koordinaci během krizí a pomohl by zabránit vzniku jakýchkoli nadbytečných

[10] Viz oddíly 11.6 a 12 posouzení dopadů a oddíl 12 podkladového dokumentu orgánu EIOPA. Stanovisku orgánu EIOPA o přezkumu směrnice Solventnost II předcházelo stanovisko o harmonizaci rámců pro ozdravné postupy a řešení krize pro pojistitele a zajistitele v členských státech (5. července 2017) a diskusní dokument „On Resolution Funding and National Insurance Guarantee Schemes“ (Financování řešení krize a vnitrostátní systémy záruk pojištění) (EIOPA, červenec 2018).

ekonomických nákladů v důsledku nekoordinovaného rozhodování různých veřejných orgánů a soudů. Přispěl by také k nastolení rovných podmínek a zabránil by regulatorním arbitrážím.

Posouzení dopadů prokázalo, že náklady by vycházely převážně z požadavků na plánování a posouzení způsobilosti k řešení krize. Posouzení dopadů orgánu EIOPA poskytuje přehled o rozsahu nákladů odhadovaných vnitrostátními orgány dohledu na vypracování a vedení plánů řešení krize a posouzení způsobilosti k řešení krize a na dohled nad preventivními ozdravnými plány. Pojistitelům by vznikly náklady na vypracování preventivních ozdravných plánů, na zpřístupnění informací pro účely plánování řešení krize nebo na případné změny za účelem odstranění překážek způsobilosti k řešení krize. Pro účely posouzení dopadů nebylo k dispozici žádné posouzení těchto nákladů. Vzhledem k tomu, že preventivní ozdravné plány by byly součástí stávajícího procesu řízení rizik pojistitelů, mohou jako zdroj vstupních údajů sloužit zprávy o vlastním posouzení rizik a solventnosti a plány pro nepředvídané události.

Posouzení dopadů rovněž potvrdilo posouzení orgánu EIOPA v tom, že by nebylo přiměřené požadovat, aby odvětví pojišťovnictví financovalo fond pro řešení krizí nebo aby jednotliví pojistitelé navyšovali závazky, které by bylo možné rekapitalizovat z vnitřních zdrojů s cílem absorbovat ztráty a rekapitalizovat pojistitele, kteří jsou v selhání. Posouzení dopadů zhodnotilo, že by tato opatření zvýšila rozvahu pojistitelů vytvořením kapacity pro absorbování ztrát v poměru k jejich technickým rezervám. Pro odvětví by to znamenalo vyšší náklady a pro společnosti by to znamenalo dodatečná provozní rizika, jež by nebyla vyvážena podstatně vyššími přínosy[11].

- **Účelnost a zjednodušování právních předpisů**

Jak je uvedeno v oddíle 2, ve směrnici Solventnost II není vytvořena žádná další škála zásahů a na nové požadavky na plánování se přiměřeně vztahuje proporcionalita. Zavedení těchto prvků proporcionality by mělo pomoci snížit regulační a administrativní zátěž spojenou s prováděním návrhu a dosáhnout přiměřené rovnováhy s jeho očekávanými přínosy.

Tím, že návrh zlepšuje informovanost a připravenost, přispívá k lépe informovaným a včasným nápravným opatřením v případě jejich potřeby ze strany pojistitelů. Rovněž by posílil nastolení rovných podmínek při přijímání opatření orgány ke stabilizaci jejich finanční situace nebo k vyřešení této situace, čímž by přispěl k tomu, aby podmínky hospodářské soutěže byly spravedlivější.

- **Základní práva**

Tento návrh je v souladu se základními právy a dodržuje zásady uznané především v Listině základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), zejména respektuje právo vlastnit majetek, svobodu podnikání, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces a právo na obhajobu, a musí být uplatňován v souladu s těmito právy a zásadami.

Jakýkoli zásah do práv akcionářů a věřitelů na základě opatření k řešení krize by měl být slučitelný s Listinou. Zejména v případech, kdy se věřitelům patřícím do téže třídy dostane v rámci opatření k řešení krize rozdílného zacházení, mělo by být takové rozdílné zacházení odůvodněno veřejným zájmem a mělo by být úměrné rizikům, na něž jsou tato opatření zacílena. Dotčeným věřitelům, včetně pojistníků, by neměly vzniknout větší ztráty, než které

[11] Orgán EIOPA tyto možnosti zvážil a konzultoval v diskusním dokumentu o financování řešení krize a vnitrostátních systémech záruk pojištění (EIOPA 30. července 2018).

by jim vznikly, pokud by v době přijetí rozhodnutí o řešení krize došlo k likvidaci pojistitele v běžném úpadkovém řízení.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Unie.

Návrh by vyžadoval, aby orgán EIOPA: i) vypracoval deset technických norem a šest obecných pokynů; ii) vypracoval jednu výroční zprávu o používání zjednodušených povinností; iii) vedl databázi správních sankcí hlášených vnitrostátními orgány a iv) účastnil se kolegií k řešení krize, rozhodoval v případě neshody mezi orgány dohledu a orgány příslušnými k řešení krize a vykonával závaznou mediaci. Nově zřízený výbor pro řešení krize by rovněž připravil úkoly pro orgán EIOPA v oblastech, na které se návrh vztahuje. V této souvislosti budou dotčené příslušné orgány vyzvány k tomu, aby se jako členové podílely na tomto vývoji, a maximalizovaly tak využití stávajících zdrojů.

Technické normy se poskytnou ve lhůtě osmnácti měsíců od vstupu směrnice v platnost. Tato lhůta by měla orgánu EIOPA poskytnout dostatek času k jejich vypracování s ohledem na jeho aktuální zdroje. Opakovaně se poskytuje pouze zpráva o používání zjednodušených povinností.

Pracovní zátěž spojená s vytvořením a vedením databáze sankcí bude pravděpodobně odvislá od objemu událostí hlášených vnitrostátními orgány. Výskyt těchto událostí by měl být omezený a měl by být rozložen v čase tak, aby orgán EIOPA mohl podle potřeby spravovat své stávající zdroje.

Vzhledem k dosavadní i současné činnosti orgánu EIOPA v oblasti krizového řízení se má za to, že úkoly navrhované pro orgán EIOPA nebudou vyžadovat zřízení dalších pozic a bude možné je provádět se stávajícími zdroji.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsob monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Návrh vyžaduje, aby členské státy provedly pravidla pro ozdravné postupy a řešení krize ve svých vnitrostátních právních předpisech do osmnácti měsíců od vstupu tohoto návrhu v platnost. Jak je uvedeno v oddíle 5, vnitrostátní orgány by měly orgánu EIOPA každoročně podávat zprávy o uplatňování zjednodušených povinností, jež by měl orgán EIOPA následně zveřejnit.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Hlava I – Oblast působnosti, definice a orgány

Předmět a oblast působnosti (článek 1)

Tento návrh se zabývá krizovým řízením (preventivními pravomocemi, preventivním plánováním ozdravných postupů a řešením krize) ve vztahu ke všem pojišťovnám a zajišťovnám usazeným v EU, na které se vztahuje rámec směrnice Solventnost II.

Jelikož selhání subjektu ve skupině může mít dopad na solventnost a operace celé skupiny, musí preventivní plánování ozdravných postupů a řešení krize navíc určit a zahrnovat všechny podstatné subjekty skupin, jejichž součástí pojistitel může být, a úřady by měly disponovat

účinnými opatřeními, jež lze vůči těmto subjektům přijmout jako nápravná opatření a jež zohledňují finanční zdraví skupiny, řeší překážky způsobilosti k řešení krize v kontextu skupiny a vytváří konzistentní program řešení krize pro skupinu jako celek, zejména v přeshraničním kontextu.

Určení orgánů příslušných k řešení krize (článek 3)

Tento návrh požaduje, aby členské státy určily orgány příslušné k řešení krize pro oblast pojišťovnictví, jež budou disponovat minimálním harmonizovaným souborem pravomocí k provádění všech příslušných přípravných akcí a opatření k řešení krize. Návrh nespecifikuje žádný konkrétní orgán, který by měl být jmenován. Mohou jím tedy být například národní centrální banky, příslušná ministerstva, orgány veřejné správy nebo jiné orgány pověřené pravomocemi veřejné správy. V případě, že budou tyto pravomoci svěřeny již existujícímu orgánu, měla by být přijata odpovídající strukturální opatření, která zabrání střetu zájmů mezi funkcemi dohledu a řešení krize a provozní nezávislostí, zejména s ohledem na orgány dohledu.

Hlava II – Příprava

Zjednodušené povinnosti (článek 4)

Aby byla dodržena zásada proporcionality a aby se zabránilo nadměrné administrativní zátěži, měly by úřady v příslušných případech použít odlišné nebo omezené preventivní plánování ozdravných postupů a řešení krize a požadavky na informace podle konkrétního podniku, a to s nižší frekvencí aktualizací s přihlédnutím k řadě faktorů souvisejících s daným podnikem. Orgány by měly každoročně podávat orgánu EIOPA zprávy o uplatňování zjednodušených povinností.

Preventivní plánování ozdravných postupů (články 5 až 8)

Skupiny by měly vypracovat a předložit orgánům dohledu nad skupinou skupinové preventivní ozdravné plány. Povinnost vypracovat a pravidelně aktualizovat preventivní ozdravné plány, které stanoví opatření, jež mají podniky přijmout za účelem stabilizace své finanční situace, pokud dojde k jejímu výraznému zhoršení, mají i pojistitelé, kteří nejsou součástí skupiny, na níž se tyto požadavky na plánování vztahují. Orgány dohledu by měly určit pojistitele, kteří jsou povinni vypracovat preventivní ozdravné plány na základě řady faktorů. Tyto požadavky by se celkově měly vztahovat na alespoň 80 % trhu členských států, přičemž podnik s nízkým rizikem by byl v jednotlivých případech vyloučen.

Tyto plány umožní pojistitelům lépe porozumět svým slabým stránkám a jejich reálné možnosti v zátěžových scénářích by se měly stát nedílnou součástí systému správy a řízení podniku, přičemž jako vstupy při vypracovávání preventivních ozdravných plánů mohou sloužit stávající nástroje.

Preventivní ozdravné plány posoudí orgány dohledu, jež ověří, zda jsou plány komplexní a zda by mohly včasným způsobem obnovit životaschopnost podniku.

Plánování řešení krize a posouzení způsobilosti k řešení krize (články 9 až 16)

Orgány příslušné k řešení krize jsou povinny vypracovat plány řešení krize, jež stanoví opatření k řešení krize, jejichž přijetí orgán předpokládá v případě splnění podmínek zahájení řešení krize. Plánování řešení krize by se celkově mělo vztahovat na 70 % podniků v každém členském státě, přičemž podnik s nízkým rizikem by byl v jednotlivých případech vyloučen.

Příslušní pojistitelé by měli být určeni na základě řady kritérií proporcionality, včetně očekávaného dopadu jejich selhání.

Preventivní ozdravné plány ani plány řešení krize by se neměly spoléhat na žádnou mimořádnou veřejnou finanční podporu nebo vystavovat riziku ztrát daňové poplatníky.

Orgány příslušné k řešení krize by měly v rámci plánování řešení krize rovněž posoudit celkovou způsobilost pojistitele k řešení krize a odstranit případné překážky jeho způsobilosti k řešení krize. Prostor pro uvážení orgánů by měl být omezen na to, co je nezbytné pro zjednodušení struktury a operací pojišťovny nebo zajišťovny, a to pouze za účelem zlepšení její způsobilosti k řešení krize.

Společná rozhodnutí (článek 17)

Orgány dohledu nad skupinou, orgány dohledu, orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny a případně orgány příslušné k řešení krize by podle postupu uvedeného v tomto článku měly usilovat o dosažení společných rozhodnutí.

Hlava III – Řešení krize

Podmínky zahájení řešení krize (článek 19)

Návrh stanoví společná kritéria pro zahájení uplatňování nástrojů k řešení krize. U pojišťovny nebo zajišťovny by mělo být zahájeno řešení krize, pokud je v selhání nebo pokud je její selhání pravděpodobné a pokud neexistuje žádná vyhlídka na to, že by selhání zabránila alternativní opatření soukromého sektoru nebo opatření orgánů dohledu.

Zároveň je nutné zajistit, aby opatření spojená se zásahem byla prováděna pouze tehdy, je-li zásah do práv zúčastněných stran odůvodněný a přijetí opatření k řešení krize by bylo ve veřejném zájmu.

Nástroje a pravomoci k řešení krize (články 26 až 52)

Jsou-li splněny podmínky zahájení řešení krize, budou mít orgány příslušné k řešení krize pravomoc použít následující nástroje k řešení krize:

a) odpis nebo konverzi kapitálových nástrojů, dluhových nástrojů a jiných způsobilých závazků, zejména za účelem usnadnění použití dalších nástrojů k řešení krize, jako je nástroj ukončení uzavírání nových smluv při solventnosti (solvent run-off) nebo nástroj převodu. Vytvoří se specifická hierarchie, která doplní a v případě potřeby nahradí hierarchii stanovenou v každém vnitrostátním insolvenčním právu. Pohledávky akcionářů by měly být v zásadě uspokojeny dříve než pohledávky podřízených věřitelů. Až po uspokojení těchto pohledávek mohou orgány příslušné k řešení krize přiřadit ztráty přednostním pohledávkám. Za určitých okolností dojde ke konverzi, jež má za cíl silně naředit pohledávky ostatních akcionářů;

b) nástroj ukončení uzavírání nových smluv při solventnosti: podniku v režimu řešení krize je odňato povolení k uzavírání nových pojistných nebo zajišťovacích smluv, aby se omezila jeho činnost na výlučnou správu jeho stávajícího portfolia, čímž se maximalizuje krytí pohledávek z pojištění stávajícími aktivy;

c) převod činnosti: prodej celé činnosti podniku nebo jeho části za obchodních podmínek, aniž by byly dodrženy procesní požadavky, které by jinak platily;

d) překlenovací podnik: převod celé činnosti podniku nebo jeho části na veřejně ovládaný subjekt. Překlenovacímu podniku musí být uděleno povolení v souladu se směrnicí Solventnost II. Jeho činnost je dočasná, přičemž cílem tohoto nástroje je prodat podnik soukromému kupujícímu za příznivých tržních podmínek;

e) nástroj oddělení aktiv a závazků: znehodnocená nebo problémová aktiva a/nebo závazky lze převést na nástroj řízení, jenž je může po nějakou dobu spravovat a realizovat. Aby se minimalizovalo narušení hospodářské soutěže a riziko morálního hazardu, měl by být tento nástroj používán pouze ve spojení s jiným nástrojem k řešení krize.

K financování procesu řešení krize by mohly přispět případné systémy záruk pojištění absorbováním ztrát v rozsahu čistých ztrát, které by tyto systémy musely utrpět v důsledku ochrany pojistníků v běžném úpadkovém řízení. V těchto případech by použití nástroje odpisu nebo konverze zajistilo, že způsobilí pojistníci budou chráněni alespoň v rámci limitu pojištění, což je hlavní důvod, proč byly tyto systémy záruk pojištění vnitrostátními právními předpisy zavedeny.

Aby mohly orgány příslušné k řešení krize tyto nástroje uplatňovat, musí mít pravomoc převzít kontrolu nad institucí, která je v selhání nebo jejíž selhání je pravděpodobné, převzít roli akcionářů a manažerů, převést aktiva a závazky a vymáhat plnění smluv. Opatření k řešení krize musí případně být v souladu s rámcem státní podpory Unie. Vnitrostátní orgány budou moci kromě minimálního harmonizovaného souboru nástrojů stanovit také specifické vnitrostátní nástroje a pravomoci, pokud budou v souladu se zásadami a cíli rámce řešení krize Unie. Vnitrostátní orgány mohou zejména zvážit použití nástroje odpisu nebo konverze k rekapitalizaci pojistitele, jenž je v selhání, pokud nejsou dotčeny pohledávky z pojištění a pokud jsou přijata přiměřená opatření k reorganizaci a restrukturalizaci.

Doplňková ustanovení týkající se řešení krize, včetně ocenění, záruk, procesních povinností a práva na soudní přezkum a vyloučení jiných opatření (články 23 až 25 a 53 až 66)

Aby se zajistilo, že rozhodnutí o řešení krize jsou v souladu s klíčovými zásadami týkajícími se vlastnických práv a dodržování příslušných předpisů z oblasti práva cenných papírů a obchodních společností, obsahuje směrnice nezbytná ustanovení a kroky, které by orgány příslušné k řešení krize musely před přijetím rozhodnutí o řešení krize a po jeho přijetí dodržet. Jedná se například o zajištění přesného ocenění rozvahy pojistitele, záruky, že dotčení akcionáři a věřitelé, včetně pojistníků, obdrží náhradu, pokud se octnou v horší situaci, než kdyby byla pojišťovna nebo zajišťovna likvidována v rámci vnitrostátního úpadkového řízení, procesní kroky, jimiž by orgány měly informovat pojistitele a další příslušné orgány o rozhodnutích o řešení krize a právo na soudní přezkum opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení. Na podporu řešení krize a dosažení cíle spočívajícího v zajištění finanční stability obsahuje tento rámec také dočasné pozastavení úhrady závazků a ponechává pojistníkům právo na vyplacení ve vztahu k životním pojistkám.

Hlava IV – Řešení krize na úrovni přeshraniční skupiny (články 67 až 71)

Za účelem zohlednění přeshraniční povahy některých pojišťovacích skupin a vytvoření komplexního a integrovaného rámce pro ozdravné postupy a řešení krize v Unii se zřídí kolegia k řešení krize pod vedením orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny a za účasti orgánu EIOPA. Orgán EIOPA usnadní spolupráci orgánů, přispěje ke konzistentnosti a v případě potřeby plní úlohu zprostředkovatele. Cílem kolegií je koordinace přípravných opatření a opatření k řešení krize mezi vnitrostátními orgány s cílem zajistit optimální řešení na úrovni Unie.

Hlava V – Vztahy se třetími zeměmi (články 72 až 77)

Pojistitelé v Unii působí ve třetích zemích a obráceně, proto je zapotřebí, aby účinný rámec pro řešení krize zajišťoval spolupráci s orgány třetích zemí. Tento návrh poskytuje orgánům Unie nezbytné pravomoci k tomu, aby podporovaly zahraniční opatření k řešení krize přijaté vůči zahraničnímu pojistiteli v selhání prováděním převodů jeho aktiv a závazků, které se nacházejí v jejich jurisdikci nebo se za určitých podmínek řídí jejím právem. Orgány Unie příslušné k řešení krize by rovněž měly mít pravomoc uplatňovat nástroje k řešení krize na vnitrostátní pobočky podniků ve třetích zemích, pokud je z důvodu veřejného zájmu nebo ochrany místních pojistníků nezbytné samostatné řešení krize.

Návrh stanoví, že by bylo možné uzavřít dohody o spolupráci se zahraničními orgány příslušnými k řešení krize, díky kterým by se usnadnila podpora zahraničních opatření k řešení krize. Orgán EIOPA by mohl uzavřít rámcové správní dohody s orgány třetích zemí v souladu s článkem 33 nařízení č. 1094/2010 a vnitrostátní orgány by mohly uzavřít dvoustranné dohody v souladu s rámcovými dohodami orgánu EIOPA.

Hlava VI – Sankce (články 78 až 82)

Aby bylo zajištěno dodržování povinností vyplývajících z tohoto návrhu pojistiteli, osobami, které účinně ovládají jejich činnost, a jejich správním, řídícím nebo kontrolním orgánem, měly by členské státy stanovit správní sankce a jiná správní opatření, které jsou účinné, přiměřené a odrazující. Orgán EIOPA by měl vést centrální databázi všech správních sankcí.

Hlava VII – Změny směrnice Solventnost II, směrnic týkajících se práva obchodních společností a nařízení o orgánu EIOPA

Změny směrnice Solventnost II, včetně preventivních opatření (článek 83)

Aniž by byla dotčena stávající škála zásahů, tento návrh objasňuje pravomoci orgánů dohledu ukládat pojistitelům preventivní opatření v případě zhoršení finanční situace nebo porušení regulačních požadavků, aby se zabránilo zhoršení problémů v dostatečně rané fázi zhoršování situace.

V zájmu účinného řešení krize se ustanovení o reorganizaci a likvidaci mění v rozsahu jejich uplatnění v případě použití nástrojů k řešení krize na pojistitele a subjekty, na které se vztahuje režim řešení krize.

Změny směrnic týkajících se práva obchodních společností a nařízení o orgánu EIOPA (články 83 až 88)

Směrnice Unie týkající se práva obchodních společností obsahují pravidla pro ochranu akcionářů a věřitelů. Některá z těchto pravidel mohou bránit rychlému postupu orgánů příslušných k řešení krize. Proto se navrhuje tyto právní předpisy pozměnit.

Aby bylo zajištěno zastoupení orgánů příslušných k řešení krize v Evropském systému dohledu nad finančním trhem a aby bylo zajištěno, že orgán EIOPA disponuje potřebnými odbornými znalostmi, bylo by nařízení (EU) č. 1094/2010 pozměněno tak, aby pojem příslušné orgány zahrnoval orgány příslušné k řešení krize.

2021/0296 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize pojišťoven a zajišťoven a kterou se mění směrnice 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2009/138/ES, (EU) 2017/1132 a nařízení (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 648/2012

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky[12],

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[13],

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Problémy pojišťoven mohou mít významný dopad na ekonomiku i systém sociálního zabezpečení v členských státech, pokud by tyto problémy zapříčinily narušení ochrany poskytované pojistníkům, oprávněným osobám nebo poškozeným osobám. Úloha zajišťoven v ekonomice, jejich vzájemné propojení s primárními pojišťovnami a finančními trhy v širším pojetí, jakož i relativně koncentrovaný trh se zajištěním vyžadují přiměřený rámec pro řádné řešení jejich problémů nebo selhání. Ozdravné postupy a řešení krize primárních pojišťoven a zajišťoven by proto měly být prováděny s přihlédnutím k jejich příslušným specifickým rysům.

(2) Globální finanční krize v roce 2008 odhalila slabé stránky finančního sektoru a jeho vzájemnou propojenost. Příčiny problémů a selhání zjevně souvisely mimo jiné s vývojem finančních trhů a s vnitřní povahou pojišťovacích nebo zajišťovacích činností. V tomto ohledu jsou za hlavní zdroje znepokojení pojišťoven a zajišťoven často uváděna upisovací rizika, tj. podhodnocené pohledávky, nesprávné stanovení cen, tj. podhodnocené pojistné, nesprávné řízení aktiv a závazků a investiční ztráty. Ke stabilizaci zhoršené finanční situace několika pojišťoven byly v této souvislosti použity peníze daňových poplatníků. Ačkoli má směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES[14] za cíl posílení finančního systému v Unii a odolnosti pojišťoven a zajišťoven, možnému selhání těchto pojišťoven a zajišťoven zcela nezamezila. Obzvláště škodlivé důsledky pro ziskovost a solventnost pojišťoven a zajišťoven by

[12] Úř. věst. C , , s. .

[13] Úř. věst. C , , s. .

[14] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

mohla mít vysoká volatilita trhu a dlouhodobě nízká míra úrokových sazeb. Citlivost pojišťoven a zajišťoven na tržní a hospodářský vývoj proto vyžaduje zvláštní opatrnost a přiměřený rámec pro (preventivní) řešení potenciálního zhoršení finanční situace pojišťoven a zajišťoven. Řada nedávných případů selhání a pravděpodobného selhání, zejména ty přeshraniční, poukázaly na nedostatky stávajícího rámce, jež je nutné vyřešit, aby bylo možné odpovídajícím způsobem řídit řádný odchod pojišťoven nebo zajišťoven z trhu.

(3) Činnosti, služby nebo operace prováděné pojišťovnami nebo zajišťovnami, jež nelze v přiměřené lhůtě nebo při přiměřených nákladech pro pojistníky, oprávněné osoby nebo poškozené strany snadno nahradit, je třeba považovat za zásadní funkce, jejichž nepřetržitý výkon je třeba zajistit. Tyto činnosti, služby nebo operace mohou být zásadní na unijní, vnitrostátní nebo regionální úrovni. Zachování kontinuity ochrany pojištění nebo zajištění je často upřednostňováno před likvidací pojišťovny nebo zajišťovny, jež je v selhání, protože zachování kontinuity přináší příznivější výsledky pro pojistníky, oprávněné osoby nebo poškozené strany. Je proto důležité, aby byly k dispozici přiměřené nástroje k zamezení selhání, a v případě, že k selhání dojde, k minimalizaci nepříznivých dopadů zachováním kontinuity zásadních funkcí.

(4) Zajištění účinného řešení krize pojišťoven a zajišťoven, jež jsou v selhání, v rámci Unie je zásadním prvkem pro dokončení vnitřního trhu. Selhání těchto pojišťoven a zajišťoven má dopad nejen na pojistníky a případně na reálnou ekonomiku a finanční stabilitu trhů, na nichž tyto pojišťovny a zajišťovny přímo působí, ale také na důvěru ve vnitřní trh s pojišťovacími službami. Dokončení vnitřního trhu s finančními službami zvýraznilo vzájemné ovlivňování různých vnitrostátních finančních systémů. Pojišťovny a zajišťovny působí na finančních trzích za účelem správy svého investičního portfolia a řízení rizik souvisejících s jejich činností. Jsou propojeny s mezibankovními a jinými finančními trhy, které jsou v podstatě celoevropské, prostřednictvím svých operací s deriváty. Neschopnost členských států řešit selhání pojišťovny nebo zajišťovny a řešit toto selhání předvídatelným a harmonizovaným způsobem, jenž by účinně zabránil větším systémovým škodám, v té souvislosti může narušit stabilitu finančních trhů a v důsledku toho i vnitřního trhu v oblasti finančních služeb.

(5) Globální finanční krize v roce 2008 zdůraznila, že je zapotřebí vypracovat přiměřený rámec pro ozdravné postupy a řešení krize pro pojišťovny a zajišťovny. Na mezinárodní úrovni vypracovala Rada pro finanční stabilitu v říjnu 2014 klíčové atributy účinných režimů řešení problémů[15] pro jakoukoli pojišťovnu, která by mohla být systémově významná nebo v případě selhání zásadní. V červnu 2016 vydala Rada pro finanční stabilitu doplňující pokyny k vypracování účinných strategií a plánů řešení krize pro systémově důležité pojistitele[16]. Dále v listopadu 2019 přijala Mezinárodní asociace dozorů v pojišťovnictví základní zásady pro pojišťovnictví pro všechny pojišťovny a zajišťovny a dále společný rámec pro mezinárodně působící pojišťovací skupiny, který podrobně popisuje zásady pro preventivní plánování ozdravných postupů a opatření, jež by orgány měly přijmout vůči pojišťovně nebo

[15] Rada pro finanční stabilitu, Klíčové atributy účinných režimů řešení problémů pro finanční instituce, 2014.

[16] Rada pro finanční stabilitu, Vypracování účinných strategií a plánů řešení krize pro systémově důležité pojistitele, 2016.

zajišťovně k opuštění trhu a zahájení řešení krize[17]. Tento vývoj by měl být při stanovování rámce pro ozdravné postupy a řešení krize pojišťoven a zajišťoven, jež jsou v selhání, zohledněn.

(6) Působení řady pojišťoven a zajišťoven přesahuje hranice jednotlivých členských států. Nedostatečná koordinace a spolupráce mezi orgány veřejné moci při přípravě na problémy nebo selhání pojišťovny nebo zajišťovny, jejíž působení přesahuje hranice jednotlivých členských států, a při řešení těchto problémů a selhání by narušila vzájemnou důvěru členských států, pojistníkům, oprávněným osobám a poškozeným stranám by přinesla ne zcela optimální výsledky a snížila by důvěryhodnost vnitřního trhu s pojišťovacími službami.

(7) V současné době na úrovni Evropské unie neexistují harmonizované postupy pro řešení krize pojišťoven nebo zajišťoven koordinovaným způsobem. Namísto toho mezi vnitrostátními právními a správními předpisy, jimiž se selhání pojišťoven a zajišťoven v jednotlivých členských státech řídí, panují velké hmotné i procesní rozdíly. Insolvenční řízení podniků navíc nemusí být vždy vhodná pro pojišťovny nebo zajišťovny, protože tato řízení nemusí vždy zajišťovat přiměřené pokračování zásadních funkcí pro pojistníky, oprávněné osoby a poškozené strany, reálnou ekonomiku nebo celkovou finanční stabilitu.

(8) Je nutné zajistit pokračování zásadních funkcí u pojišťoven nebo zajišťoven, jež jsou v selhání, nebo pojišťoven nebo zajišťoven, jejichž selhání je pravděpodobné, a zároveň minimalizovat dopad selhání těchto pojišťoven nebo zajišťoven na ekonomiku a finanční systém. Je proto nutné stanovit rámec, jenž orgánům poskytne důvěryhodný soubor nástrojů, které umožní dostatečně včasný a rychlý zásah vůči pojišťovnám nebo zajišťovnám, jež jsou v selhání nebo jejichž selhání je pravděpodobné. Tento rámec by měl zajistit, aby akcionáři nesli ztráty jako první a aby věřitelé nesli ztráty po akcionářích, přičemž žádnému věřiteli by neměly vzniknout větší ztráty, než jaké by mu vznikly, pokud by daná pojišťovna nebo zajišťovna byla likvidována v běžném úpadkovém řízení, a to v souladu se zásadou, že žádný věřitel se nesmí dostat do méně výhodného postavení.

(9) Rámec, jenž má být stanoven, by měl orgánům umožnit zajistit kontinuitu ochrany pojištění pro pojistníky, oprávněné osoby a poškozené strany, a v příslušných případech převést životaschopné činnosti a portfolia pojišťovny nebo zajišťovny a přiměřeně a předvídatelně rozdělovat ztráty. Tyto cíle by měly pomoci zamezit zbytečným ztrátám nebo sociálním problémům, do kterých by se mohli dostat pojistníci, oprávněné osoby a poškozené strany, zmírnit nepříznivé dopady na reálnou ekonomiku, minimalizovat nepříznivé dopady na finanční trhy a minimalizovat náklady pro daňové poplatníky.

(10) Přezkum směrnice 2009/138/ES, a zejména zavedení kapitálových požadavků více citlivých na rizika, posíleného dohledu, důslednějšího monitorování likvidity a lepších nástrojů pro makroobezřetnostní politiky, by měly do budoucna snížit pravděpodobnost selhání pojišťoven a zajišťoven a upevnit odolnost pojišťoven a zajišťoven vůči ekonomickému tlaku, ať už je způsoben systémovými potížemi nebo událostmi specifickými pro jednotlivé pojišťovny nebo zajišťovny. Nicméně i přes spolehlivost a odolnost obezřetnostního rámce nelze zcela vyloučit vznik finančních problémů. Členské státy by proto měly být připraveny a měly by mít zavedeny vhodné

[17] Mezinárodní asociace dozorů v pojišťovnictví, Základní zásady a metodika pojišťovnictví a Společný rámec pro dohled nad mezinárodně působícími pojišťovacími skupinami, 2019.

ozdravné nástroje a nástroje k řešení krize pro řešení situací, kdy dojde k systémovým krizím i k selhání jednotlivých pojišťoven nebo zajišťoven. Mezi tyto nástroje by měly patřit mechanismy, které orgánům umožní účinně řešit pojišťovny a zajišťovny, jež jsou v selhání nebo jejichž selhání je pravděpodobné. Používání těchto nástrojů a výkon těchto pravomocí by měly zohledňovat okolnosti, za nichž k selhání došlo.

(11) Některé členské státy již zavedly požadavky na preventivní plánování ozdravných postupů a mechanismy k řešení selhání pojišťoven nebo zajišťoven. Je však pravděpodobné, že neexistence společných podmínek, pravomocí a procesů pro ozdravné postupy a řešení krize pojišťoven a zajišťoven v celé Unii bude překážkou řádného fungování vnitřního trhu a spolupráce vnitrostátních orgánů při řešení přeshraničních skupin pojišťoven nebo zajišťoven, jež mají problémy nebo jež jsou v selhání. To platí zejména tam, kde v důsledku různých přístupů nemají vnitrostátní orgány stejnou úroveň kontroly či stejnou schopnost řešit krizi pojišťoven nebo zajišťoven. Tyto rozdíly v režimech ozdravných postupů a řešení krize mohou narušit rovné podmínky a případně i narušit hospodářskou soutěž mezi pojišťovnami nebo zajišťovnami. Uvedené překážky by měly být odstraněny a měla by být přijata pravidla pro zajištění toho, aby vnitřní trh nebyl narušen. Za tím účelem by pravidla upravující preventivní ozdravné postupy a řešení krize pojišťoven nebo zajišťoven měla podléhat společným minimálním harmonizačním pravidlům. Aby byl zajištěn soulad se stávajícími právními předpisy Unie v oblasti pojišťovacích služeb, měl by se na pojišťovny nebo zajišťovny, na které se vztahují obezřetnostní požadavky stanovené ve směrnici 2009/138/ES, uplatňovat preventivní režim ozdravných postupů a řešení krize.

(12) Selhání subjektu přidruženého ke skupině může rychle zasáhnout solventnost a fungování celé skupiny. Je proto nezbytné zavést požadavky na preventivní plánování ozdravných postupů a řešení krize na úrovni skupiny. Orgány by dále měly být schopny vůči těmto subjektům účinně zakročit a přijmout nápravná opatření, která by zohledňovala finanční zdraví všech subjektů skupiny, odstranit překážky způsobilosti k řešení krize v kontextu skupiny a vytvořit konzistentní program řešení krize pro skupinu jako celek, zejména v přeshraničním kontextu. Požadavky na preventivní plánování ozdravných postupů a řešení krize a na způsobilost k řešení krize a režim řešení krize by se proto měly vztahovat také na mateřské podniky, holdingové společnosti a další subjekty skupiny, včetně poboček pojišťoven a zajišťoven usazených mimo Unii.

(13) Je nutné zajistit, aby rámec pro ozdravné postupy a řešení krize byl přiměřený a účinný, a zároveň zamezit nadbytečné administrativní zátěži a nákladům pro podniky a orgány. Provádění tohoto rámce pro ozdravné postupy a řešení krize by proto mělo odpovídat povaze, rozsahu a složitosti dotyčné pojišťovny nebo zajišťovny a jejích činností a služeb. Ohledně rozsahu požadavků na plánování ozdravných postupů a řešení krize by měly orgány na základě harmonizovaného souboru kritérií založených na riziku určit, na které pojišťovny nebo zajišťovny se požadavky na plánování vztahují. Aby se posílila důvěra v jednotný trh s pojištěním a zajištěním a nastolily se rovné podmínky, mělo by být minimálního stupně připravenosti dosaženo stanovením minimální úrovně krytí trhu. Tato minimální úroveň krytí trhu by však měla zohlednit rozdíly mezi ozdravnými postupy na jedné straně a řešením krize na straně druhé a existenci nebo neexistenci veřejného zájmu na přijetí opatření k řešení krize.

(14) Ze stejného důvodu by orgány měly v příslušných případech uplatňovat různé nebo omezené požadavky na preventivní plánování ozdravných postupů a řešení krize a požadavky na informace podle konkrétní pojišťovny nebo zajišťovny a požadovat

nižší četnost aktualizací. Orgány by při uplatňování těchto zjednodušených povinností měly vzít v úvahu povahu, velikost, složitost a zastupitelnost činnosti podniku, jeho strukturu akcionářů a právní formu, jeho rizikový profil, míru propojenosti s jinými regulovanými podniky nebo s finančním systémem celkově. Orgány by také měly zohlednit, zda je pravděpodobné, že by selhání pojišťovny nebo zajišťovny a její následná likvidace v běžném úpadkovém řízení měly výrazně nepříznivý dopad na pojistníky, finanční trhy, na jiné pojišťovny nebo zajišťovny nebo na širší ekonomiku. Orgány by měly orgánu EIOPA každoročně podávat zprávy o uplatňování těchto zjednodušených povinností.

(15) Za účelem zajištění řádného procesu řešení krize a zabránění střetu zájmů by členské státy měly plněním funkcí a úkolů ve vztahu k rámci pro ozdravné postupy a řešení krize pověřit orgány veřejné správy nebo orgány, jimž jsou svěřeny pravomoci v oblasti veřejné správy. Členské státy by měly zajistit, aby byly těmto orgánům příslušným k řešení krize přiděleny přiměřené zdroje. Pokud členský stát určí orgán příslušný k řešení krize, jenž má jiné funkce, měla by být přijata odpovídající strukturální opatření k tomu, aby byly tyto funkce odděleny od funkcí souvisejících s řešením krize a aby byla zajištěna provozní nezávislost. Toto oddělení funkcí by nemělo bránit tomu, aby měl orgán vykonávající funkci řešení krize přístup k jakýmkoli informacím, které jsou nezbytné pro výkon jeho povinností podle rámce pro ozdravné postupy a řešení krize nebo pro účely spolupráce mezi různými orgány zapojenými do uplatňování rámce pro ozdravné postupy a řešení krize.

(16) S ohledem na dopady, které může mít selhání pojišťovny nebo zajišťovny na pojistníky, finanční systém a ekonomiku členského státu, a s ohledem na případnou potřebu využít k řešení tohoto selhání veřejných finančních prostředků by do procesu krizového řízení a řešení krize měla být již v počáteční fázi úzce zapojena ministerstva financí nebo další příslušná ministerstva členských států.

(17) Je nutné účinně řešit zhoršující se finanční situaci pojišťoven a zajišťoven nebo případy porušení regulačních požadavků těmito pojišťovnami a zajišťovnami a zabránit zhoršení problémů. Orgány dohledu by proto měly mít pravomoc přijímat preventivní opatření. Tyto preventivní pravomoci by však měly být v souladu se škálou zásahů a pravomocemi dohledu, které již jsou pro podobné situace stanoveny ve směrnici 2009/138/ES, včetně pravomocí dohledu stanovených v procesu kontroly orgánem dohledu uvedeném v článku 36 směrnice 2009/138/ES. Důsledkem výkonu těchto preventivních pravomocí by neměl být žádný nový předem stanovený zásah nad úroveň solventnostního kapitálového požadavku stanoveného v hlavě I kapitole VI oddíle 4 uvedené směrnice. Orgány dohledu by měly každou situaci posoudit individuálně a rozhodnout se, zda jsou preventivní opatření zapotřebí na základě okolností, situace pojišťovny nebo zajišťovny a jejich odborného úsudku v oblasti dohledu.

(18) Je nezbytné, aby skupiny nebo případně jednotlivé pojišťovny nebo zajišťovny vypracovaly a pravidelně aktualizovaly preventivní ozdravné plány, které stanoví opatření, jež mají tyto skupiny nebo pojišťovny nebo zajišťovny přijmout ke stabilizaci své finanční situace po jejím výrazném zhoršení, kdyby toto zhoršení mohlo ohrozit jejich životaschopnost. Pojišťovny a zajišťovny by proto měly určit soubor kvantitativních a kvalitativních ukazatelů, na základě nichž by byla zahájena nápravná opatření předpokládaná v těchto preventivních ozdravných plánech. Tyto ukazatele by měly pojišťovnám a zajišťovnám pomoci v přijetí nápravných opatření v nejlepším zájmu jejich pojistníků a neměly by stanovit žádné nové regulační obezřetnostní požadavky. Preventivní ozdravné plány vztahující se na všechny významné právní

subjekty ve skupině by měly být podrobné a měly by vycházet z reálných předpokladů použitelných v celé škále důkladných a náročných scénářů. Tyto preventivní ozdravné plány by měly tvořit nedílnou součást systému správy a řízení podniku. Jako vstup při vypracovávání těchto preventivních ozdravných plánů, včetně vlastního posouzení rizik a solventnosti, pohotovostních plánů nebo plánů řízení rizika likvidity, mohou být použity stávající nástroje. Požadavek na vypracování preventivního ozdravného plánu by však měl být uplatňován přiměřeně a nemělo by jím být dotčeno vypracování a předložení reálného ozdravného plánu, jak vyžaduje čl. 138 odst. 2 směrnice 2009/138/ES. V relevantních případech by prvky preventivního ozdravného plánu mohly poskytnout informace pro vypracování ozdravného plánu podle čl. 138 odst. 2 směrnice 2009/138/ES nebo by mohly sloužit jako základ pro jeho vypracování.

(19) Je nutné zajistit přiměřený stupeň připravenosti na krizové situace. Vrcholné mateřské podniky nebo jednotlivé pojišťovny či zajišťovny by měly mít povinnost předkládat své preventivní ozdravné plány orgánům dohledu k celkovému posouzení, včetně toho, zda jsou tyto plány komplexní a dokázaly by skutečně a včas obnovit životaschopnost pojišťovny nebo zajišťovny nebo skupiny, a to i v obdobích závažných finančních obtíží. Pokud pojišťovna nebo zajišťovna předloží preventivní ozdravný plán, který není přiměřený, měly by mít orgány dohledu pravomoc uložit uvedené pojišťovně nebo zajišťovně, aby přijala nezbytná opatření k odstranění věcných nedostatků tohoto plánu.

(20) Nezbytnou složkou účinného řešení krize je jeho plán. Orgány příslušné k řešení krize by proto měly mít všechny informace, jež jsou nezbytné k určení zásadních funkcí a zajištění jejich kontinuity. Pojišťovny nebo zajišťovny nejlépe znají své vlastní fungování a problémy z něj vyplývající a orgány příslušné k řešení krize by proto měly vypracovávat plány řešení krize mimo jiné na základě informací poskytnutých dotčenými pojišťovnami a zajišťovnami. Aby se zamezilo nadbytečné administrativní zátěži, měly by orgány příslušné k řešení krize nejprve získat potřebné informace od orgánů dohledu.

(21) Podniky s nízkým rizikovým profilem by vzhledem ke svému nízkému rizikovému profilu neměly mít povinnost vypracovávat samostatné preventivní ozdravné plány, ani by se na ně nemělo vztahovat plánování řešení krize.

(22) Aby bylo možné předvídat možné vzájemné působení nápravných opatření a opatření k řešení krize a zlepšit připravenost skupin na krize a jejich způsobilost k řešení krize, měly by se na všechny subjekty skupiny, které podléhají dohledu nad skupinou, vztahovat všechny postupy na úrovni skupiny ohledně preventivního plánování ozdravných postupů a řešení krize. Preventivní ozdravné plány a plány řešení krize by měly brát v úvahu finanční, technickou a podnikatelskou strukturu příslušné skupiny a její míru vnitřní propojenosti.

(23) Skupinové preventivní ozdravné plány a skupinové preventivní plány řešení krize by měly být vypracovány pro skupinu jako celek a měly by určit opatření ve vztahu jak k vrcholnému mateřskému podniku, tak k jednotlivým dceřiným podnikům, které jsou součástí této skupiny. Rozsah, v jakém jsou dceřiné podniky zahrnuty do skupinových preventivních ozdravných plánů a skupinových preventivních plánů řešení krize, by však měl odpovídat jejich významu pro danou skupinu a pojistníky, reálnou ekonomiku a finanční systém v členských státech, ve kterých tyto dceřiné podniky působí. Na vypracovávání jakýchkoli plánů řešení krize by se měly podílet orgány příslušné k řešení krize z členských států, v nichž má skupina dceřiné podniky. Příslušné orgány jednající v kolegiu orgánů dohledu nebo kolegiu k řešení krize by

měly vyvinout maximální úsilí, aby dosáhly společného rozhodnutí o posouzení a přijetí daných plánů. Přiměřená připravenost na krize by však neměla být nepřijetím společného rozhodnutí v rámci kolegií orgánů dohledu nebo kolegií k řešení krize nijak ovlivněna. V takových případech by každý orgán dohledu odpovědný za dceřiný podnik měl mít možnost požadovat preventivní ozdravný plán pro dceřiné podniky patřící do jeho jurisdikce a provést vlastní posouzení preventivního ozdravného plánu. Ze stejných důvodů by každý orgán příslušný k řešení krize odpovědný za dceřiný podnik měl pro tento dceřiný podnik patřící do jeho jurisdikce vypracovat a aktualizovat plán řešení krize. Individuální preventivní ozdravné plány a plány řešení krize pro pojišťovny nebo zajišťovny, které jsou součástí skupiny, by se měly i nadále vypracovat ve výjimečných případech, měly by být řádně odůvodněné a měly by uplatňovat stejné standardy, jaké jsou uplatňovány na srovnatelné pojišťovny nebo zajišťovny v dotčeném členském státě. Pokud jsou pro pojišťovny nebo zajišťovny, které jsou součástí skupiny, vypracovány individuální preventivní ozdravné plány a plány řešení krize, měly by příslušné orgány usilovat o to, aby byly co nejvíce v souladu s preventivními ozdravnými plány a plány řešení krize ostatních subjektů skupiny.

(24) Pro zajištění úplné a průběžné informovanosti příslušných orgánů by orgány dohledu měly předat všechny preventivní ozdravné plány a veškeré jejich změny dotčeným orgánům příslušným k řešení krize a orgány příslušné k řešení krize by měly předat všechny plány řešení krize a veškeré jejich změny dotčeným orgánům dohledu.

(25) Na základě posouzení způsobilosti pojišťoven nebo zajišťoven k řešení krize by orgány příslušné k řešení krize měly mít pravomoc požadovat, buď přímo nebo nepřímo prostřednictvím orgánu dohledu, aby pojišťovny nebo zajišťovny změnily svou strukturu a organizaci. Orgány příslušné k řešení krize by rovněž měly mít možnost přijmout nezbytná, ale přiměřená opatření k omezení nebo odstranění jakýchkoli podstatných překážek v používání nástrojů k řešení krize a zajistit způsobilost příslušných subjektů k řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize by měly posoudit způsobilost pojišťoven nebo zajišťoven k řešení krize na úrovni pojišťoven nebo zajišťoven, u nichž se očekává, že v souladu se skupinovým plánem řešení krize budou přijata opatření k řešení krize. Možnost orgánů příslušných k řešení krize požadovat změny struktury a organizace pojišťovny nebo zajišťovny nebo přijímat opatření k omezení nebo odstranění jakýchkoli podstatných překážek v používání nástrojů k řešení krize a zajistit způsobilost dotčených podniků k řešení krize by neměla přesahovat rámec toho, co je nezbytné ke zjednodušení struktury a operací dotyčné pojišťovny nebo zajišťovny za účelem zlepšení její způsobilosti k řešení krize.

(26) Provádění opatření uvedených v preventivním ozdravném plánu nebo plánu řešení krize může mít dopad na zaměstnance pojišťoven nebo zajišťoven. Tyto plány by proto měly v příslušných případech zahrnovat postupy pro informování zástupců zaměstnanců a konzultace s nimi po celou dobu ozdravného postupu a řešení krize. Tyto postupy by měly zohlednit kolektivní smlouvy, jiná ujednání sociálních partnerů a vnitrostátní a unijní právo upravující zapojení odborů a zástupců zaměstnanců do procesů restrukturalizace společností.

(27) Účinné ozdravné postupy a řešení krize pojišťoven a zajišťoven nebo subjektů skupin působících v celé Unii vyžaduje, aby orgány dohledu a orgány příslušné k řešení krize spolupracovaly v kolegiu orgánů dohledu a kolegiu k řešení krize ve všech fázích procesu, od vypracování preventivních ozdravných plánů a plánů řešení krize až po vlastní řešení krize pojišťovny nebo zajišťovny. Pokud se orgány nedohodnou na

rozhodnutích, která mají být přijata ve vztahu ke skupinám a pojišťovnám a zajišťovnám, měl by evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) (dále jen „EIOPA“), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010[18], v krajním případě plnit úlohu zprostředkovatele.

(28) Během fáze ozdravných postupů a preventivní fáze by akcionáři měli mít i nadále plnou odpovědnost a kontrolu nad pojišťovnou nebo zajišťovnou. Tuto odpovědnost by měli pozbýt, jakmile je v dané pojišťovně nebo zajišťovně zaveden režim řešení krize. Rámec pro řešení krize by proto měl stanovit včasné zahájení řešení krize, tj. před tím, než je pojišťovna nebo zajišťovna z hlediska rozvahy nebo peněžního toku v platební neschopnosti, před úplnou likvidací vlastního kapitálu nebo před tím, než pojišťovna nebo zajišťovna ztratí schopnost plnit své splatné platební závazky. Řešení krize by mělo být zahájeno, pokud orgán dohledu poté, co konzultoval orgán příslušný k řešení krize nebo co jím byl konzultován, rozhodne, že pojišťovna nebo zajišťovna je v selhání nebo že je její selhání pravděpodobné a že by alternativní opatření takovému selhání v přiměřené lhůtě nezabránila. U pojišťovny nebo zajišťovny by se mělo uvažovat, že je v selhání nebo že je její selhání pravděpodobné, v kterékoli z následujících situací: i) pokud pojišťovna nebo zajišťovna poruší nebo pravděpodobně poruší minimální kapitálový požadavek stanovený v hlavě I kapitole VI oddíle 4 směrnice 2009/138/ES a pokud neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by byl soulad s tímto požadavkem obnoven; ii) pokud pojišťovna nebo zajišťovna přestane splňovat podmínky pro udělení povolení nebo pokud závažným způsobem poruší své zákonné povinnosti stanovené právními předpisy, které se na ni vztahují, nebo je pravděpodobné, že tyto své zákonné povinnosti stanovené právními předpisy, které se na ni vztahují, závažným způsobem poruší v blízké budoucnosti způsobem, který by odůvodňoval odnětí povolení; iii) pokud pojišťovna nebo zajišťovna ztratí schopnost hradit své dluhy nebo jiné závazky, včetně plateb pojistníkům nebo oprávněným v okamžiku jejich splatnosti, nebo je pravděpodobné, že tuto schopnost ztratí v blízké budoucnosti, nebo iv) pokud pojišťovna nebo zajišťovna požaduje mimořádnou veřejnou finanční podporu.

(29) Použití nástrojů k řešení krize a výkon pravomocí k řešení krize může zasahovat do práv akcionářů a věřitelů pojišťoven a zajišťoven. Zvláště pravomoc orgánů příslušných k řešení krize převádět akcie nebo veškerá aktiva pojišťovny nebo zajišťovny, popřípadě jejich část, soukromému kupujícímu bez svolení akcionářů zasahuje do jejich vlastnických práv. Kromě toho pravomoc rozhodnout, které závazky by měly být z pojišťovny nebo zajišťovny v selhání vyvedeny s cílem zajistit kontinuitu služeb a zabránit nepříznivým dopadům na pojistníky, oprávněné osoby, poškozené strany, reálnou ekonomiku nebo celkovou finanční stabilitu, může narušit rovné zacházení s věřiteli. Veškeré nástroje k řešení krize by proto měly být použity pouze na pojišťovny nebo zajišťovny, jež jsou v selhání nebo jejichž selhání je pravděpodobné, a pouze pokud je jejich použití nezbytné ke splnění účelu řešení krize v obecném zájmu. Nástroje k řešení krize by měly být především použity pouze v případě, že pojišťovnu nebo zajišťovnu nelze zlikvidovat v běžném úpadkovém řízení, aniž by byla nepřiměřeně oslabena ochrana pojistníků, oprávněných osob

[18] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48).

a žadatelů nebo destabilizován finanční systém. Opatření k řešení krize by navíc měla být nezbytná k zajištění rychlého převodu a kontinuity zásadních funkcí, přičemž by nemělo být pravděpodobné použití žádného alternativního soukromého řešení, včetně navýšení kapitálu stávajícími akcionáři nebo jakoukoli třetí stranou, jež by postačovalo k obnovení plné životaschopnosti subjektu, aniž by mělo dopad na pohledávky z pojištění. Jakýkoli zásah do práv akcionářů a věřitelů na základě opatření k řešení krize by měl být slučitelný s Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Zejména v případech, kdy se věřitelům patřícím do téže třídy dostane v souvislosti s opatřením k řešení krize rozdílného zacházení, mělo by být takové rozdílné zacházení odůvodněno veřejným zájmem a mělo by být úměrné rizikům, na něž jsou tato opatření zacílena, a nemělo by být přímo ani nepřímo diskriminační na základě státní příslušnosti.

(30) Při používání nástrojů k řešení krize a výkonu pravomocí k řešení krize by orgány příslušné k řešení krize měly přijmout veškerá vhodná opatření k zajištění toho, aby opatření k řešení krize byla přijata v souladu se zásadou, že pohledávky z pojištění jsou dotčeny poté, co akcionáři a ostatní věřitelé převezmou svůj podíl na ztrátách. Orgány příslušné k řešení krize by navíc měly rovněž zajistit, aby náklady na řešení krize pojišťoven nebo zajišťoven byly minimalizovány a aby se věřitelům téže třídy dostalo rovného zacházení.

(31) Odpisem nebo konverzí kapitálových nástrojů, dluhových nástrojů a jiných způsobilých závazků by měl být zajištěn interní mechanismus absorpce ztrát. Tento mechanismus by společně s nástroji převodu, jejichž cílem je zachování kontinuity pojistného krytí ve prospěch pojistníků, oprávněných osob a poškozených stran, měl zajistit dosažení účelu řešení krize a měl by do značné míry omezit dopad selhání pojišťovny nebo zajišťovny na pojistníky. V extrémních případech však řešení krize pojišťovny nebo zajišťovny může vyžadovat zásah ze strany specifických vnitrostátních systémů, zejména systému záruk pojištění nebo fondu pro řešení krizí, za účelem zajištění doplňkových zdrojů pro absorpci ztrát a restrukturalizaci, nebo v krajním případě mimořádné veřejné finanční prostředky. Záruky, jež jsou nezbytné k ochraně věřitelů, by rovněž měly zohledňovat existenci těchto specifických vnitrostátních systémů, které musí být v souladu s rámcem státní podpory Unie. Před uplatněním jakékoli mimořádné veřejné finanční podpory by měl být použit nástroj odpisu nebo konverze.

(32) Zásah do majetkových práv by neměl být nepřiměřený. Dotčení akcionáři a věřitelé pojišťoven a zajišťoven, včetně pojistníků, by proto neměli utrpět větší ztráty, než jaké by utrpěli, kdyby byla pojišťovna nebo zajišťovna v době přijetí rozhodnutí o řešení krize zlikvidována. V případě částečného převodu aktiv a závazků pojišťovny nebo zajišťovny v režimu řešení krize na soukromého kupujícího nebo překlenovací podnik by zbývající část tohoto podniku v režimu řešení krize měla být likvidována v běžném úpadkovém řízení. Akcionáři a věřitelé, kteří zůstanou v likvidačním řízení pojišťovny nebo zajišťovny, by měli mít nárok obdržet v likvidačním řízení úhradu svých pohledávek nebo náhradu za ně, která by neměla být nižší než částka, kterou by obdrželi, pokud by celá pojišťovna nebo zajišťovna byla likvidována v běžném úpadkovém řízení.

(33) Na ochranu práv akcionářů a věřitelů by měly být stanoveny jasné povinnosti ohledně ocenění aktiv a závazků podniku v režimu řešení krize a v souvislosti s oceněním ohledně zacházení, jehož by se akcionářům a věřitelům dostalo, pokud by pojišťovna nebo zajišťovna byla likvidována v běžném úpadkovém řízení. Je proto nutné stanovit, že před přijetím jakéhokoli opatření k řešení krize by mělo být provedeno spravedlivé

a reálné ocenění aktiv a závazků pojišťovny a zajišťovny. Na toto ocenění by se mělo vztahovat právo na soudní přezkum. Vzhledem k povaze opatření k řešení krize a jeho úzké vazbě na ocenění by však toto právo na soudní přezkum mělo být možné uplatnit pouze v případě, že je zároveň uplatněno vůči rozhodnutí o řešení krize. Dále je nutné stanovit, že po použití nástrojů k řešení krize se provede srovnání mezi zacházením, které se akcionářům a věřitelům skutečně dostalo, a zacházením, které by se jim dostalo v běžném úpadkovém řízení. Toto srovnání *ex post* by mělo být napadnutelné bez ohledu na rozhodnutí o řešení krize. Akcionáři a věřitelé, kteří obdrželi nižší částku než částku, kterou by obdrželi v běžném úpadkovém řízení, by měli mít nárok na úhradu rozdílu.

(34) Je důležité, aby byly při selhání pojišťovny nebo zajišťovny uznány ztráty. Ocenění aktiv a závazků pojišťoven nebo zajišťoven, jež jsou v selhání, by mělo vycházet ze spravedlivých, obezřetných a realistických předpokladů v okamžiku použití nástrojů k řešení krize. Při ocenění by však hodnota závazků neměla být ovlivněna finanční situací dané pojišťovny nebo zajišťovny. Ve výjimečných naléhavých případech by mělo být možné, aby orgány příslušné k řešení krize provedly rychlé ocenění aktiv a závazků pojišťovny nebo zajišťovny, jež je v selhání. Takové ocenění by mělo být prozatímní a mělo by se použít do doby, než bude provedeno nezávislé ocenění. Orgán EIOPA by měl stanovit rámec zásad uplatňovaných při provádění takových ocenění a umožnit, aby orgány příslušné k řešení krize a nezávislí odhadci mohli v příslušných případech používat různé specifické metodiky.

(35) Při přijímání opatření k řešení krize by měly vzít orgány příslušné k řešení krize v úvahu opatření stanovená v plánech řešení krize a podle těchto opatření postupovat, pokud s ohledem na okolnosti případu nevyhodnotí, že účelu řešení krize bude účinněji dosaženo prostřednictvím opatření, která v plánech řešení krize stanovena nejsou.

(36) Nástroje k řešení krize by měly být navrženy tak, aby byly vhodné pro širokou škálu velmi nepředvídatelných scénářů, při zohlednění skutečnosti, že může být rozdíl mezi krizí jedné pojišťovny nebo zajišťovny a širší systémovou krizí. Nástroje k řešení krize by se proto měly vztahovat na každý z těchto scénářů, včetně ukončení uzavírání nových smluv při solventnosti podnikem v režimu řešení krize do ukončení jeho činnosti, převodu činnosti nebo akcií podniku v režimu řešení krize, zřízení překlenovacího podniku, oddělení aktiv a závazků od znehodnocených nebo nedostatečně výkonných podniku, jenž je v selhání, a odpis nebo konverze kapitálových nástrojů a jiných způsobilých závazků pojišťovny nebo zajišťovny, jež je v selhání.

(37) Pokud byly k převodu pojistných kmenů na zdravý subjekt, jímž může být kupující ze soukromého sektoru nebo překlenovací podnik, použity nástroje k řešení krize, měla by být zbylá část podniku v přiměřené lhůtě zlikvidována. Délka této lhůty by měla být odvislá od toho, zda je potřeba, aby pojišťovna nebo zajišťovna, jež je v selhání, poskytovala služby nebo podporu, jež kupujícímu ze soukromého sektoru nebo překlenovacímu podniku umožní vykonávat činnosti nebo služby nabyté na základě tohoto převodu.

(38) Nástroj převodu činnosti by měl orgánům příslušným k řešení krize umožnit prodat pojišťovnu nebo zajišťovnu nebo část její činnosti jednomu či více kupujícím bez svolení akcionářů. Při použití nástroje převodu činnosti by orgány měly provést kroky k uvedení pojišťovny nebo zajišťovny nebo části její činnosti na trh v otevřeném, transparentním a nediskriminačním procesu a dosáhnout co nejvyšší prodejní ceny.

Není-li možno tento postup z důvodů naléhavosti použít, měly by orgány učinit kroky k nápravě škodlivých dopadů na hospodářskou soutěž a na vnitřní trh.

(39) Veškeré čisté výnosy z převodu aktiv nebo závazků podniku v režimu řešení krize při použití nástroje převodu činnosti by měly být využity ve prospěch podniku, který zůstane v likvidačním řízení. Veškeré čisté výnosy z převodu akcií nebo jiných nástrojů účasti vydaných podnikem v režimu řešení krize při použití nástroje převodu činnosti by měly být využity ve prospěch vlastníků těchto akcií nebo jiných nástrojů účasti. Při výpočtu výnosů by se měly odečíst náklady vzniklé selháním pojišťovny nebo zajišťovny a během procesu řešení krize.

(40) Informace týkající se uvedení pojišťovny nebo zajišťovny, jež je v selhání, na trh a jednání s potenciálními nabyvateli před použitím nástroje převodu činnosti mohou být citlivé a mohou oslabit důvěru v trh s pojištěním. Proto je důležité zajistit, aby bylo zveřejnění takových informací požadovaných nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014[19] možné odložit po dobu nezbytnou k vypracování plánu a struktury řešení krize pojišťovny nebo zajišťovny.

(41) Překlenovací podnik je pojišťovna nebo zajišťovna, která je zcela nebo z části vlastněná jedním nebo více veřejnými orgány nebo je ovládána orgánem příslušným k řešení krize. Hlavním účelem překlenovacího podniku je zajistit, aby byly i nadále pojistníkům pojišťovny nebo zajišťovny, jež je v selhání, poskytovány zásadní funkce. Překlenovací podnik by proto měl být provozován jako životaschopný subjekt, jenž pokračuje v činnosti, a měl by být, jakmile pro to nastanou vhodné podmínky, vrácen na trh nebo zlikvidován, pokud již tento překlenovací podnik životaschopný není.

(42) Nástroj oddělení aktiv a závazků by měl orgánům umožnit převést aktiva, práva nebo závazky podniku v režimu řešení krize na samostatný nástroj s cílem tato aktiva, práva nebo závazky převést, spravovat a zlikvidovat. Aby se zamezilo nepřiměřené konkurenční výhodě pojišťovny nebo zajišťovny, jež je v selhání, měl by se nástroj oddělení aktiv a závazků použít pouze společně s jinými nástroji.

(43) Účinný režim řešení krize by měl zajistit, aby mohla být krize pojišťoven nebo zajišťoven řešena způsobem, který minimalizuje nepříznivý dopad selhání na pojistníky, daňové poplatníky, reálnou ekonomiku a finanční stabilitu. Odpis nebo konverze by měla zajistit, aby akcionáři a věřitelé pojišťovny nebo zajišťovny, jež je v selhání, nesli ztráty jako první před tím, než jsou dotčeny pohledávky z pojištění, a aby nesli přiměřenou část nákladů vzniklých na základě selhání pojišťovny nebo zajišťovny, jakmile je vykonána pravomoc k řešení krize. Nástroj odpisu nebo konverze by tedy měl akcionáře a věřitele pojišťoven nebo zajišťoven a do určité míry i pojistníky více motivovat k tomu, aby za běžných podmínek sledovali zdraví pojišťovny nebo zajišťovny.

(44) Je nezbytné zajistit, aby orgány příslušné k řešení krize měly za různých okolností potřebnou flexibilitu, aby mohly u podniku v režimu řešení krize zavést režim ukončení uzavírání nových smluv při solventnosti, převést jeho aktiva, práva a závazky za co nejlepších podmínek pro pojistníky nebo rozdělit zbývající ztráty. Je proto vhodné stanovit, aby orgány příslušné k řešení krize měly možnost použít nástroj odpisu nebo konverze, a to jak v případě, kdy je cílem řešit krizi pojišťovny nebo

[19] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 1).

zajišťovny, jež je v selhání, jako pojišťovny nebo zajišťovny v režimu ukončení uzavírání nových smluv při solventnosti, tak v případě, kdy jsou zásadní pojišťovací služby převedeny, zatímco zbylá část pojišťovny nebo zajišťovny ukončí svou činnost a je zlikvidována. V této souvislosti může být namístě restrukturalizace pojistných závazků s cílem zajistit pokračování významné části pojistného krytí, pokud se má za to, že je to v nejlepším zájmu pojistníků.

(45) Pokud je reálně pravděpodobné, že může být obnovena životaschopnost podniku a že pojistníci neutrpí v režimu řešení krize žádné ztráty, lze k obnovení podniku v režimu řešení krize na fungující podnik použít nástroj odpisu nebo konverze. V takovém případě by měla řešení krize prostřednictvím odpisu nebo konverze doprovázet výměna vedení, s výjimkou případů, kdy je ponechání vedení přiměřené a nezbytné k dosažení účelu řešení krize.

(46) Nástroj odpisu nebo konverze by se neměl použít na pohledávky, které jsou zajištěné, kolateralizované či jinak zaručené, protože by odpis nebo konverze nemusely být účinné nebo by mohly mít nepříznivý dopad na finanční stabilitu. Aby však bylo zajištěno, že nástroj odpisu nebo konverze bude účinný a dosáhne svých cílů, je žádoucí, aby jej bylo možné používat na co nejširší škálu nezajištěných závazků pojišťovny nebo zajišťovny v selhání. Je ovšem vhodné některé druhy nezajištěných závazků z působnosti nástroje odpisu nebo konverze vyloučit. V zájmu zajištění kontinuity zásadních funkcí by se nástroj odpisu nebo konverze neměl použít na některé závazky vůči zaměstnancům pojišťovny nebo zajišťovny v selhání či na obchodní závazky související se zbožím a službami nezbytnými pro každodenní fungování pojišťovny nebo zajišťovny. Aby bylo možné uhradit důchodové pohledávky a důchody splatné penzijním fondům a penzijním správcům nebo v souvislosti s nimi, neměl by se nástroj odpisu nebo konverze použít na závazky pojišťovny nebo zajišťovny v selhání vůči důchodovému systému. Za účelem omezení rizika systémového šíření krize by se nástroj odpisu nebo konverze neměl použít na závazky vzniklé z účasti v platebním systému, jejichž zbývající splatnost je kratší než sedm dní, ani na závazky s původní splatností kratší než sedm dní vůči pojišťovnám a zajišťovnám, úvěrovým institucím a investičním podnikům jiným než subjektům, které jsou součástí stejné skupiny.

(47) Jedním z hlavních účelů řešení krize je ochrana pojistníků, oprávněných osob nebo poškozených stran. Na pohledávky z pojištění by se proto měl použít nástroj odpisu nebo konverze pouze v krajním případě a orgány příslušné k řešení krize by měly pečlivě zvážit důsledky potenciálního odpisu pohledávek z pojištění vzniklých na základě pojistných smluv v držení fyzických osob a mikropodniků a malých a středních podniků.

(48) Orgány příslušné k řešení krize by měly mít pravomoc závazky zcela nebo zčásti vyloučit v určitých případech, kdy tyto závazky není možné odepsat nebo konvertovat v přiměřené lhůtě, kdy je vyloučení nezbytně nutné a přiměřené k dosažení účelu řešení krize nebo kdy by použití nástroje odpisu nebo konverze vedlo k takovému snížení hodnoty, že by ztráty na straně jiných věřitelů byly vyšší, než kdyby tyto závazky nebyly vyloučeny. Při uplatnění těchto vyloučení je s ohledem na ně možné zvýšit úroveň odpisu nebo konverze u jiných způsobilých závazků, je-li dodržena zásada, že se žádný věřitel nesmí dostat do méně výhodného postavení, než do jakého by se dostal při běžném úpadkovém řízení. Od členských států by se rovněž nemělo vyžadovat, aby financovaly řešení krize ze svých rozpočtů.

(49) Orgány příslušné k řešení krize by zpravidla měly používat nástroj odpisu nebo konverze způsobem, který respektuje rovnocenné zacházení s věřiteli a zákonné pořadí pohledávek v souladu s příslušným insolvenčním právem. Ztráty by proto měly být nejprve absorbovány nástroji regulatorního kapitálu a měly by být přiděleny akcionářům cestou buď zrušení či převodu akcií, nebo silného naředění podílů. Pokud to nestačí, měly by být podřízené závazky konvertovány nebo odepsány. Prioritní závazky by měly být konvertovány nebo odepsány pouze v případě, že byl konvertován nebo odepsán celý podřízený dluh.

(50) Vyloučení závazků, mimo jiné v případě platebních systémů a systémů vypořádání, zaměstnanců nebo obchodních věřitelů nebo přednostního pořadí by mělo být uplatněno ve třetích zemích stejně jako v Unii. Aby bylo v případě potřeby možné odepsat nebo konvertovat závazky ve třetích zemích, mělo by se stanovit, že smluvní podmínky, které se řídí právem třetích zemí, tuto možnost připouští. Sjednání takové smluvní podmínky by nemělo být vyžadováno ve vztahu k závazkům vyloučeným z použití nástroje odpisu nebo konverze či v případě, že právo dané třetí země nebo závazná dohoda uzavřená s touto třetí zemí umožňují, aby orgán dotčeného členského státu příslušný k řešení krize použil nástroj odpisu nebo konverze.

(51) Akcionáři a věřitelé by měli v nezbytné míře přispívat do mechanismů alokace ztrát pojišťovny nebo zajišťovny, jež je v selhání. Členské státy by proto měly zajistit, aby nástroje kapitálu tier 1, tier 2 a tier 3 v okamžiku neživotaschopnosti pojišťovny nebo zajišťovny, která je vydala, plně absorbovaly ztráty. Orgány příslušné k řešení krize by tedy měly mít povinnost tyto nástroje plně odepsat nebo je případně konvertovat do nástrojů kapitálu tier 1 v okamžiku neživotaschopnosti a ještě předtím, než jsou přijata jakákoli opatření k řešení krize. Pro tento účel by se okamžikem neživotaschopnosti měl rozumět buď okamžik, kdy dotyčný orgán příslušný k řešení krize shledá, že pojišťovna nebo zajišťovna splňuje podmínky zahájení řešení krize, nebo okamžik, kdy dotyčný orgán příslušný k řešení krize rozhodne, že by pojišťovna nebo zajišťovna přestala být životaschopná, pokud by uvedené kapitálové nástroje nebyly odepsány nebo konvertovány. Uvedené požadavky by měly být uznány v podmínkách, jimiž se tyto nástroje řídí, a v jakémkoli prospektu nebo nabídkových dokumentech zveřejněných nebo poskytnutých v souvislosti s těmito nástroji.

(52) Orgány příslušné k řešení krize by měly mít veškeré nezbytné zákonné pravomoci, které mohou být v různých kombinacích vykonány při používání nástrojů k řešení krize k zajištění účinného provedení řešení krize. Tyto zákonné pravomoci by měly zahrnovat pravomoci k převodu akcií, aktiv, práv nebo závazků pojišťovny nebo zajišťovny v selhání na jiný subjekt, a to i jinou pojišťovnu nebo zajišťovnu nebo překlenovací podnik, pravomoci k odpisu nebo zrušení akcií nebo k odpisu nebo konverzi závazků pojišťovny nebo zajišťovny v selhání, pravomoc vyměnit vedení a pravomoc pozastavit úhradu závazků. Nutné jsou doplňkové pravomoci, včetně pravomoci vyžadovat od ostatních částí skupiny kontinuitu základních služeb.

(53) Není nutné předepisovat přesný způsob, jakým by měly orgány příslušné k řešení krize do pojišťovny nebo zajišťovny v selhání zasahovat. Orgány příslušné k řešení krize by měly mít na výběr mezi převzetím kontroly prostřednictvím přímého zásahu do pojišťovny nebo zajišťovny nebo prostřednictvím úředního příkazu. Měly by se rozhodovat podle okolností daného případu.

(54) Je nezbytné stanovit procesní požadavky, jimiž se zajistí, že se opatření k řešení krize řádně oznámí a zveřejní. Jelikož informace získané orgány příslušnými k řešení krize a jejich odbornými poradci během procesu řešení krize mohou být citlivé, měl by se na

ně předtím, než se rozhodnutí o řešení krize zveřejní, vztahovat účinný režim důvěrnosti. Je nutné předpokládat, že veškeré informace poskytnuté v souvislosti s rozhodnutím před jeho vydáním, ať již se jedná o to, zda jsou splněny podmínky zahájení řešení krize, či o použití konkrétního nástroje nebo opatření v rámci zvoleného postupu, mají dopad na veřejné a soukromé zájmy, jichž se dané kroky dotýkají. Je proto nezbytné zajistit vhodné mechanismy pro zachování důvěrnosti takových informací, a to i ohledně obsahu a podrobností ozdravných plánů a plánů řešení krize a výsledku posouzení provedených v této souvislosti.

(55) Orgány příslušné k řešení krize by měly mít doplňkové pravomoci k zajištění účinnosti převodu akcií nebo dluhových nástrojů a aktiv, práv a závazků na nabývající třetí stranu nebo na překlenovací podnik. Ekonomické výhody plynoucí ze zajišťovacích dohod by měly být zachovány především za účelem usnadnění převodu pohledávek z pojištění, aniž by byl ovlivněn celkový rizikový profil souvisejícího portfolia a souvisejících technických rezerv a kapitálových požadavků. Orgány příslušné k řešení krize by proto měly mít možnost převést pohledávky z pojištění společně s jejich příslušnými zajišťovacími právy. Tato schopnost by měla rovněž zahrnovat pravomoc vyjmout z převáděných nástrojů nebo aktiv práva třetích stran, pravomoc vymáhat plnění smluv a pravomoc stanovovat kontinuitu ujednání ve vztahu k příjemci převedených aktiv a akcií. Právo některé ze stran ukončit smlouvu s podnikem v režimu řešení krize nebo subjektem jeho skupiny z důvodů jiných, než je pouhé řešení krize pojišťovny nebo zajišťovny v selhání, by rovněž nemělo být dotčeno. Orgány příslušné k řešení krize by navíc měly mít doplňkovou pravomoc uložit zbytkové pojišťovně nebo zajišťovně, u níž probíhá likvidace v běžném úpadkovém řízení, aby poskytovala nezbytné služby, které umožní, aby podnik, na který byly na základě použití nástroje převodu činnosti nebo nástroje překlenovacího podniku převedeny aktiva či akcie, provozoval své podnikání.

(56) Podle článku 47 Listiny každý, jehož práva a svobody zaručené právem Unie byly porušeny, má právo na účinné prostředky nápravy před soudem. Rozhodnutí přijatá orgány příslušnými k řešení krize by proto měla podléhat soudnímu přezkumu.

(57) Opatření krizového řízení přijatá orgány příslušnými k řešení krize mohou vyžadovat komplexní ekonomická hodnocení a velký prostor pro uvážení. Orgány příslušné k řešení krize tedy disponují speciální odborností k provádění těchto hodnocení a k vymezení podmínek pro náležité využívání prostoru pro uvážení. Proto je důležité zajistit, aby z těchto komplexních ekonomických hodnocení vypracovaných orgány příslušnými k řešení krize v té souvislosti vycházely vnitrostátní soudy při přezkumu daných opatření krizového řízení. Složitost těchto hodnocení by však neměla vnitrostátním soudům bránit v tom, aby ověřily věcnou správnost, spolehlivost a logičnost důkazů, o něž se orgán příslušný k řešení krize opírá, to, zda důkazy obsahují všechny relevantní informace, které je třeba zohlednit pro posouzení komplexní situace, a to, zda mohou být podkladem pro závěry z nich vyvozené.

(58) S cílem řešit naléhavé situace je nezbytné stanovit, že podání jakéhokoli návrhu na soudní přezkum nemá automatický odkladný účinek na napadené rozhodnutí a že rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize je okamžitě vykonatelné, přičemž by měla platit domněnka, že odklad jeho vykonatelnosti je v rozporu s veřejným zájmem.

(59) Je nezbytné, aby orgány výkonem pravomocí k řešení krize chránily třetí strany, které v dobré víře získaly aktiva, práva a závazky instituce v režimu řešení krize. Stejně tak je nutné zajistit stabilitu finančních trhů. Právem na soudní přezkum rozhodnutí o řešení krize by proto neměl být dotčen žádný následný správní akt nebo transakce

uzavřená na základě zrušeného rozhodnutí. V takových případech by se náprava protiprávního rozhodnutí měla omezit na přiznání náhrady škody, kterou dotčené osoby utrpěly.

(60) Závažné ohrožení finanční stability v dotčeném členském státě a v Unii si může vynutit naléhavé přijetí opatření krizového řízení. Všechny postupy stanovené vnitrostátním právem pro podání žádosti o soudní schválení opatření krizového řízení předem a soudní posouzení této žádosti by měly probíhat urychleně. Členské státy by měly zajistit, aby mohl příslušný orgán přijmout rozhodnutí ihned po soudním schválení. Tím by nemělo být dotčeno právo zúčastněných stran požádat soud o zrušení rozhodnutí. Mělo by to však být umožněno pouze na omezenou dobu po přijetí opatření krizového řízení orgánem příslušným k řešení krize, aby nedošlo k nepřiměřenému odkladu uplatňování rozhodnutí o řešení krize.

(61) Účinné řešení krize a potřeba zamezit sporům o příslušnost vyžadují, aby nebyla vůči pojišťovně nebo zajišťovně v selhání zahajována žádná běžná úpadková řízení či aby se v nich nepokračovalo, zatímco orgán příslušný k řešení krize vykonává své pravomoci k řešení krize nebo používá nástroje k řešení krize, pokud se tak neděje z podnětu nebo se souhlasem orgánu příslušného k řešení krize. Je proto nezbytné stanovit, aby některé smluvní závazky byly na omezenou dobu pozastaveny, aby orgány příslušné k řešení krize mohly uplatnit nástroje k řešení krize. Tato možnost by však neměla platit pro povinnosti ve vztahu k systémům určeným členským státem podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES[20], včetně ústředních protistran. Směrnice 98/26/ES snižuje riziko spojené s účastí v platebních systémech a systémech vypořádání obchodů s cennými papíry, zejména snížením míry narušení v případě platební neschopnosti účastníka takového systému. Je nutné zajistit, aby byla tato ochranná opatření nadále uplatňována v krizových situacích a aby byla zachována odpovídající jistota pro provozovatele platebních systémů a systémů vypořádání obchodů s cennými papíry a další účastníky trhu. Opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení by samo o sobě nemělo být pokládáno za úpadkové řízení ve smyslu směrnice 98/26/ES, pokud jsou nadále plněny podstatné povinnosti podle příslušné smlouvy.

(62) Je nutné zajistit, aby orgány příslušné k řešení krize, pokud převádějí aktiva a závazky kupujícímu ze soukromého sektoru nebo překlenovacímu podniku, měly dost času na identifikaci smluv, které je zapotřebí převést. Orgány příslušné k řešení krize by proto měly mít možnost omezit práva protistran finanční smlouvy závěrečně vypořádat, urychlit je nebo jiným způsobem ukončit před uskutečněním převodu. Toto omezení by mělo orgánům příslušným k řešení krize pomoci získat úplnou představu o rozvaze pojišťovny nebo zajišťovny, jež je v selhání, beze změn hodnoty nebo rozsahu v důsledku případného rozsáhlého uplatnění práv na ukončení smlouvy, a mělo by pomoci zamezit nestabilitě trhu. K zasahování do smluvních práv protistran by však mělo docházet pouze v minimální nezbytné míře. Jakékoli omezení práv na ukončení smlouvy uplatněné orgány příslušnými k řešení krize by se proto mělo vztahovat pouze na opatření krizového řízení nebo události nastalé v přímé souvislosti s uplatněním takového opatření. Práva na ukončení smlouvy vyplývající z jakéhokoli jiného neplnění, včetně neuhrazení nebo nedodání marže, by tedy měla zůstat zachována.

---

[20] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45).

(63) Je nutné zachovat legitimní ujednání kapitálového trhu v případě převodu některých, nikoli však všech aktiv, práv a závazků pojišťovny nebo zajišťovny, jež je v selhání. Je proto vhodné stanovit záruky, které zabrání dělení propojených závazků nebo propojených práv a smluv, včetně smluv se stejnou protistranou krytých zajišťovacími dohodami, dohod o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, dohod o vzájemném započtení pohledávek, nettingových dohod při okamžitém vypořádání smlouvy a ujednání o strukturovaném financování. Pokud se používají tyto záruky, měly by být orgány příslušné k řešení krize povinny převést všechny propojené smlouvy v rámci chráněného ujednání nebo je všechny ponechat ve zbytkové pojišťovně nebo zajišťovně v selhání. Tyto záruky by měly zajistit, že nebude dotčeno nakládání s expozicemi krytými nettingovou dohodou pro regulatorní účely podle směrnice 2009/138/ES.

(64) Pro zajištění finanční stability pojišťovny a zajišťovny by mělo být zavedeno pozastavení práv pojistníků na odbytné. Toto pozastavení a z něj vyplývající finanční stabilita dotyčné pojišťovny a zajišťovny by měly orgánům příslušným k řešení krize poskytnout dostatek času na ocenění těchto pojišťoven a zajišťoven a na posouzení, které nástroje k řešení krize by měly být použity. Toto pozastavení by mělo rovněž zajistit rovné zacházení s pojistníky, a tím by mělo zamezit potenciálním nepříznivým finančním dopadům na pojistníky, kteří jako jedni z prvních neuplatnili právo na odbytné z pojistné smlouvy. Protože jedním z účelů řešení je zajištění kontinuity pojistného krytí, měli by pojistníci nadále hradit veškeré povinné platby podle příslušných pojistných smluv, a to i v případě anuit.

(65) Zajištěním toho, aby orgány příslušné k řešení krize měly k dispozici stejné nástroje a pravomoci k řešení krize, se usnadní koordinovaný postup v případě selhání přeshraniční skupiny. K podpoře spolupráce a zabránění nejednotným vnitrostátním reakcím jsou však zřejmě nezbytné další kroky. Orgány příslušné k řešení krize by při řešení krize subjektů ve skupině měly proto být povinny spolupracovat a svůj postup konzultovat v kolegiích k řešení krize za účelem dohodnutí programu řešení krize na úrovni skupiny. S cílem poskytnout fórum pro diskuzi a dosáhnout takové dohody by měla být kolegia k řešení krize založena rozšířením stávajících kolegií orgánů dohledu tím, že se do nich začlení orgány příslušné k řešení krize a zapojí příslušná ministerstva, orgán EIOPA a v příslušných případech orgány odpovědné za systémy záruk pojištění. Kolegium k řešení krize by nemělo být rozhodovacím orgánem, ale platformou usnadňující rozhodování vnitrostátních orgánů, přičemž přijímání společných rozhodnutí by mělo být na příslušných vnitrostátních orgánech.

(66) Řešení krize přeshraničních skupin by mělo dosáhnout rovnováhy mezi potřebou toho, aby postupy zohledňovaly naléhavost situace a umožňovaly účinná, spravedlivá a včasná řešení pro skupinu jako celek na jedné straně a nezbytností ochrany pojistníků, reálné ekonomiky a finanční stability ve všech členských státech, v nichž skupina působí, na straně druhé. Různé orgány příslušné k řešení krize by proto měly sdílet svá stanoviska v kolegiu k řešení krizí a všechna opatření k řešení krize navržená orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny by měla být vypracována a projednána různými orgány příslušnými k řešení krize v kontextu skupinových plánů řešení krize. Kolegia k řešení krize by rovněž měla zohlednit stanoviska orgánů příslušných k řešení krize všech členských států, v nichž skupina působí, aby byla pokud možno přijata rychlá a společná rozhodnutí.

(67) Opatření k řešení krize přijímaná orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny by měla vždy zohledňovat jejich dopad na pojistníky, reálnou ekonomiku a finanční stabilitu členských států, kde skupina působí. Orgány příslušné k řešení krize

členského státu, v němž je usazen dceřiný podnik, by proto měly mít v krajním případě a v řádně odůvodněných případech možnost vznášet námitky vůči rozhodnutím orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny, pokud se tyto orgány příslušné k řešení krize domnívají, že opatření k řešení krize nejsou přiměřená, a to buď z důvodu potřeby ochrany pojistníků, reálné ekonomiky a finanční stability v tomto členském státě, nebo z důvodu povinností, jež se vztahují na srovnatelné podniky v těchto členských státech.

(68) Programy řešení krize na úrovni skupiny by měly usnadnit koordinované řešení krize, které pravděpodobněji všem podnikům ve skupině přinese nejlepší výsledky. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny by proto měly navrhnout programy řešení krize na úrovni skupiny a předložit je kolegiu k řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize, které s programem řešení krize na úrovni skupiny nesouhlasí nebo se rozhodnou přijmout nezávislá opatření k řešení krize, by měly vysvětlit důvody svého nesouhlasu a oznámit je, spolu s podrobnostmi jakýchkoli nezávislých opatření k řešení krize, která hodlají přijmout, orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny a ostatním orgánům příslušným k řešení krize, na něž se program řešení krize na úrovni skupiny vztahuje. Jakýkoli orgán příslušný k řešení krize, který se rozhodne odchýlit se od programu řešení krize na úrovni skupiny, by měl náležitě zvážit potenciální dopad tohoto odchýlení na pojistníky, reálnou ekonomiku a finanční stabilitu v členských státech, v nichž se nacházejí ostatní orgány příslušné k řešení krize, a potenciální dopad tohoto odchýlení na jiné části skupiny.

(69) Pro zajištění koordinovaného postupu na úrovni skupiny by měly být orgány příslušné k řešení krize vyzvány k tomu, aby v rámci programu řešení krize na úrovni skupiny používaly stejný nástroj na subjekty patřící do dané skupiny, které splňují podmínky zahájení řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize skupiny by proto měly mít pravomoc použít nástroj překlenovacího podniku na úrovni skupiny s cílem stabilizovat skupinu jako celek a převést vlastnictví dceřiných podniků na překlenovací podnik za účelem následného prodeje těchto dceřiných podniků za příznivých tržních podmínek, a to buď všech dohromady nebo zvlášť. Kromě toho by měl mít orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny pravomoc použít nástroj odpisu nebo konverze na mateřské úrovni.

(70) Účinné řešení krize mezinárodně působících pojišťoven a zajišťoven a skupin vyžaduje spolupráci mezi členskými státy a orgány příslušnými k řešení krize ve třetích zemích. Za tímto účelem a v příslušných odůvodněných případech by měl mít orgán EIOPA pravomoc vypracovávat a uzavírat nezávazná rámcová ujednání o spolupráci s orgány třetích zemí v souladu s článkem 33 nařízení (EU) č. 1094/2010. Vnitrostátním orgánům by ze stejného důvodu mělo být povoleno uzavírat dvoustranná ujednání s orgány třetích zemí v souladu s rámcovými ujednáními o spolupráci orgánu EIOPA. Vypracování těchto dvoustranných ujednání by mělo zajistit účinné plánování, rozhodování a koordinaci, pokud jde o mezinárodně působící pojišťovny a zajišťovny. Za účelem nastolení rovných podmínek by měla být tato dvoustranná ujednání vzájemná, přičemž orgány příslušné k řešení krize by si měly navzájem postupy uznat a vynucovat je, pokud neplatí výjimka, která umožňuje zamítnutí uznání postupu k řešení krize třetí země.

(71) Spolupráce mezi orgány příslušnými k řešení krize by měla probíhat jak ve vztahu k dceřiným podnikům skupin Unie nebo třetích zemí, tak ve vztahu k pobočkám pojišťoven a zajišťoven Unie nebo třetích zemí. Dceřiné podniky skupin třetích zemí jsou podniky usazenými v Unii, a proto plně podléhají právu Unie, včetně použití jakýchkoli nástrojů k řešení krize. Je však nezbytné, aby si členské státy uchovaly

právo jednat ve vztahu k pobočkám pojišťoven a zajišťoven, které mají sídlo ve třetích zemích, pokud by uznání a uplatnění postupů třetích zemí k řešení krize týkajících se pobočky ohrozilo reálnou ekonomiku nebo finanční stabilitu v Unii nebo pokud by se pojistníkům z Unie nedostalo zacházení rovnocenného se zacházením s pojistníky ze třetí země. V takové situaci by členské státy měly mít právo po konzultaci se svými orgány příslušnými k řešení krize odmítnout uznání postupu třetí země k řešení krize.

(72) Orgán EIOPA by měl podporovat sbližování postupů orgánů příslušných k řešení krize prostřednictvím obecných pokynů vydaných v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1094/2010. Orgán EIOPA by měl konkrétně upřesnit všechny následující položky: a) uplatnění zjednodušených povinností pro některé podniky; b) metody, jež mají být použity při určování podílů na trhu, a kritéria pro stanovení oblasti působnosti preventivního plánování ozdravných postupů; c) minimální seznam kvalitativních a kvantitativních ukazatelů a rozsah scénářů pro preventivní ozdravné plány; d) kritéria pro identifikaci zásadních funkcí; e) podrobnosti o opatřeních k řešení nebo odstranění překážek způsobilosti k řešení krize a o okolnostech, za nichž lze každé opatření použít, a f) jak by měly být informace poskytovány v souhrnné nebo kolektivní formě pro účely požadavků na zachování důvěrnosti.

(73) Technické normy v oblasti finančních služeb by měly usnadnit harmonizaci a přiměřenou ochranu pojistníků, investorů a spotřebitelů v celé Unii. Vzhledem k vysoce odborným znalostem, jimiž orgán EIOPA disponuje, by bylo účinné a vhodné pověřit tento orgán vypracováním návrhů regulačních a prováděcích technických norem bez politických rozhodnutí a jejich předložením Komisi.

(74) Komise by měla v případech stanovených touto směrnicí přijmout návrhy regulačních technických norem vypracované orgánem EIOPA prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování EU v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010 za účelem upřesnění následujících prvků: a) informací, jež mají být obsaženy v preventivních ozdravných plánech; b) obsahu plánů řešení krize a obsahu skupinových plánů řešení krize; c) okolností a kritérií pro posouzení způsobilosti k řešení krize; d) různých prvků oceňování, včetně metodiky pro výpočet rezervy na dodatečné ztráty, jež mají být zahrnuty do prozatímních ocenění, a metodiky pro oceňování rozdílu v zacházení; e) obsahu smluvních podmínek, jež mají být zahrnuty do finanční smlouvy, která se řídí právem třetích zemí; f) běžného fungování kolegií k řešení krize. Komise by měla být v případech stanovených touto směrnicí rovněž zmocněna k přijímání prováděcích technických norem vypracovaných orgánem EIOPA prostřednictvím prováděcích aktů podle článku 291 Smlouvy o fungováni EU v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1094/2010, které upřesní postupy, obsah a minimální soubor standardních formulářů a vzorů pro poskytování informací pro účely plánů řešení krize a spolupráce pojišťovny nebo zajišťovny.

(75) Směrnice 2009/138/ES stanoví ve všech členských státech vzájemné uznávání a vymáhání rozhodnutí týkajících se reorganizace nebo likvidace pojišťoven. Uvedená směrnice zajišťuje, aby všechna aktiva a závazky podniku bez ohledu na to, ve které zemi se nacházejí, byly řešeny v jednom řízení v domovském členském státě a aby se s věřiteli v hostitelských členských státech nakládalo stejně jako s věřiteli v domovském členském státě. V zájmu účinného řešení krize by se ustanovení o reorganizaci a likvidaci obsažená ve směrnici 2009/138/ES měla použít v případě použití nástrojů k řešení krize na pojišťovny a zajišťovny i na jiné subjekty, na které se vztahuje režim řešení krize. Uvedená ustanovení by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.

(76) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES[21], směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES[22] a směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132[23] obsahují pravidla o ochraně akcionářů a věřitelů pojišťoven a zajišťoven v působnosti uvedených směrnic. V situaci, kdy orgány příslušné k řešení krize potřebují jednat rychle, by taková pravidla mohla bránit přijetí účinných opatření k řešení krize, použití nástrojů k řešení krize a výkonu pravomocí orgány příslušnými k řešení krize. Výjimky podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU[24] a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23[25] by proto měly být rozšířeny na opatření přijatá v souvislosti s řešením krize pojišťoven a zajišťoven. Za účelem zaručení nejvyšší možné úrovně právní jistoty pro zúčastněné strany by tyto odchylky měly být jasně a úzce vymezeny a měly by se použít pouze ve veřejném zájmu, a jsou-li splněny podmínky pro zahájení řešení krize.

(77) Aby bylo zajištěno přiměřené sdílení informací a aby byl zajištěn přístup pro všechny příslušné orgány, je nutné zajistit, aby byly orgány příslušné k řešení krize zastoupeny ve všech relevantních fórech a aby orgán EIOPA mohl těžit z odborných znalostí nezbytných k vykonávání úkolů spojených s ozdravnými postupy a řešením krize pojišťoven a zajišťoven. Nařízení (EU) č. 1094/2010 by proto mělo být změněno tak, aby byly jako příslušné orgány určeny orgány příslušné k řešení krize, jak je uvedeno v uvedeném nařízení. Skutečnost, že jsou orgány příslušné k řešení krize a příslušné orgány takto postaveny na roveň, je v souladu s úkolem, který je orgánu EIOPA svěřen článkem 25 nařízení (EU) č. 1094/2010 a který spočívá v přispívání k vytváření a koordinaci účinných a soudržných ozdravných plánů a plánů řešení krize a aktivním podílení se na vytváření těchto nástrojů.

(78) Je nutné zajistit, aby pojišťovny a zajišťovny, osoby, které účinně ovládají jejich činnost, a jejich správní, řídící nebo kontrolní orgán plnily své povinnosti související s řešením krize těchto pojišťoven a zajišťoven. Stejně tak je nutné zajistit, aby se s těmito pojišťovnami a zajišťovnami, osobami, které účinně ovládají jejich činnost, a jejich správním, řídícím nebo kontrolním orgánem v celé Unii zacházelo stejně. Členské státy by proto měly stanovit správní sankce a jiná správní opatření, která jsou účinná, přiměřená a odrazující. Tyto správní sankce a jiná správní opatření by měly splňovat určité základní požadavky, pokud jde o jejich určení, o kritéria, která by měla být zohledněna při ukládání správní sankce nebo jiného správního opatření, o zveřejňování správních sankcí či jiných správních opatření, o klíčové sankční pravomoci a o výši správních pokut. Orgán EIOPA by měl vést centrální databázi veškerých správních sankcí nebo jiných správních opatření a informací o odvoláních,

---

21 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ze dne 21. dubna 2004 o nabídkách převzetí (Úř. věst. L 142, 30.4.2004, s. 12).

22 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES ze dne 11. července 2007 o výkonu některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi (Úř. věst. L 184, 14.7.2007, s. 17).

23 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností (Úř. věst. L 169, 30.6.2017, s. 46).

24 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

25 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23 ze dne 16. prosince 2020 o rámci pro ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran a o změně nařízení (EU) č. 1095/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 600/2014, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2015/2365 a směrnic 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 (Úř. věst. L 22, 22.1.2021, s. 1).

které mu nahlásily orgány dohledu a orgány příslušné k řešení krize, přičemž by měl důsledně dodržovat profesní tajemství.

(79) Od členských států by se nemělo vyžadovat, aby stanovily pravidla pro správní sankce nebo jiná správní opatření v případě porušení této směrnice, na něž se vztahuje vnitrostátní trestní právo. Zachováním trestních sankcí namísto správních sankcí nebo jiných správních opatření za porušení předpisů by však neměla být omezena či jinak ovlivněna schopnost orgánů příslušných k řešení krize a orgánů dohledu včas spolupracovat, mít přístup k informacím a vyměňovat si informace s orgány příslušnými k řešení krize a orgány dohledu v jiných členských státech, a to ani po postoupení daného porušení předpisů příslušným soudním orgánům k trestnímu stíhání.

(80) Jelikož cíle této směrnice, totiž harmonizace pravidel a procesů pro řešení krize pojišťoven a zajišťoven, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, a proto jej, z důvodů dopadů selhání kteréhokoli podniku v celé Unii, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, smí Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(81) Při přijímání rozhodnutí nebo opatření podle této směrnice by orgány dohledu a orgány příslušné k řešení krize měly vždy náležitě zohlednit jejich dopad na pojistníky, reálnou ekonomiku a finanční stabilitu v jiných členských státech a měly by zvážit význam jakéhokoli dceřiného podniku nebo přeshraniční činnosti pro pojistníky, finanční odvětví a hospodářství členského státu, v němž je takový dceřiný podnik usazen nebo v němž je tato činnost prováděna, a to i v případech, kdy má dotčený dceřiný podnik nebo přeshraniční činnost menší význam pro danou skupinu,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I
PŘEDMĚT A OBLAST PŮSOBNOSTI, DEFINICE A URČENÍ ORGÁNŮ PŘÍSLUŠNÝCH K ŘEŠENÍ KRIZE

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví pravidla a postupy týkající se ozdravných postupů a řešení krize těchto subjektů:

   a) pojišťoven a zajišťoven, jež jsou usazeny v Unii a na něž se vztahuje článek 2 směrnice 2009/138/ES;

   b) mateřských pojišťoven a zajišťoven usazených v Unii;

   c) pojišťovacích holdingových společností a smíšených finančních holdingových společností usazených v Unii;

   d) mateřských pojišťovacích holdingových společností a mateřských smíšených finančních holdingových společností usazených v členském státě;

   e) mateřských pojišťovacích holdingových společností v Unii a mateřských smíšených finančních holdingových společností v Unii;

   f) poboček pojišťoven a zajišťoven, jež jsou usazeny mimo Unii a jež splňují podmínky uvedené v článcích 72 až 77.

   Při stanovování a uplatňování požadavků podle této směrnice a při používání různých nástrojů, které mají k dispozici v souvislosti se subjektem uvedeným v prvním pododstavci, vezmou orgány příslušné k řešení krize a orgány dohledu v úvahu povahu podnikání tohoto subjektu, jeho vlastnickou strukturu, jeho právní formu, jeho rizikový profil, velikost a právní status, jeho propojenost s ostatními institucemi nebo obecně s finančním systémem, a rozsah a složitost jeho činností.

2. Členské státy mohou přijmout nebo zachovat pravidla, která jsou přísnější než pravidla stanovená v této směrnici a v aktech v přenesené pravomoci a prováděcích aktech přijatých na základě této směrnice nebo která je doplňují, pokud mají tato pravidla obecnou působnost a nejsou v rozporu s touto směrnicí a s akty v přenesené pravomoci a prováděcími akty přijatými na základě této směrnice.

Článek 2

Definice

1. Pro účely této směrnice se použijí definice uvedené v čl. 212 písm. a) až d) a f) až h) směrnice 2009/138/ES.

2. Pro účely této směrnice se rozumí:

   1) „řešením krize“ použití nástroje k řešení krize nebo nástroje uvedeného v čl. 26 odst. 3 za účelem dosažení jednoho či více účelů řešení krize uvedených v čl. 18 odst. 2;

2) „mateřskou pojišťovací holdingovou společností v členském státě“ pojišťovací holdingová společnost ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. f) směrnice 2009/138/ES, která je zřízena v členském státě a která není dceřiným podnikem pojišťovny nebo zajišťovny ani dceřiným podnikem pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti povolené nebo zřízené v tomtéž členském státě;

3) „mateřskou pojišťovací holdingovou společností v Unii“ mateřská pojišťovací holdingová společnost v členském státě, která není dceřiným podnikem pojišťovny nebo zajišťovny ani dceřiným podnikem jiné pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti povolené nebo zřízené v kterémkoli členském státě;

4) „mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v členském státě“ smíšená finanční holdingová společnost ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. h) směrnice 2009/138/ES, která je zřízena v členském státě a která není dceřiným podnikem pojišťovny nebo zajišťovny ani dceřiným podnikem pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti povolené nebo zřízené v tomtéž členském státě;

5) „mateřskou smíšenou finanční holdingovou společností v Unii“ mateřská smíšená finanční holdingová společnost v členském státě, která není dceřiným podnikem podniku povoleného v kterémkoli členském státě ani dceřiným podnikem jiné pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti zřízené v kterémkoli členském státě;

6) „účely řešení krize“ účely řešení krize uvedené v čl. 18 odst. 2;

7) „orgánem příslušným k řešení krize“ orgán určený členským státem v souladu s článkem 3;

8) „orgánem dohledu“ orgán dohledu definovaný v čl. 13 bodu 10 směrnice 2009/138/ES;

9) „nástrojem k řešení krize“ nástroj k řešení krize uvedený v čl. 26 odst. 3;

10) „pravomocí k řešení krize“ některá z pravomocí uvedených v článcích 40 až 52;

11) „příslušnými ministerstvy“ ministerstva financí či jiná ministerstva členských států, která jsou odpovědná za rozhodnutí na vnitrostátní úrovni v hospodářské, finanční a rozpočtové oblasti v rámci vnitrostátních kompetencí a která byla určena v souladu s čl. 3 odst. 7;

12) „vrcholným vedením“ fyzické osoby, které v rámci podniku zastávají výkonné funkce a jsou vůči správnímu, řídícímu nebo kontrolnímu orgánu odpovědné za každodenní řízení daného podniku;

13) „přeshraniční skupinou“ skupina zahrnující subjekty skupiny usazené ve více členských státech;

14) „mimořádnou veřejnou finanční podporou“ státní podpora ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU nebo jakákoli jiná veřejná finanční podpora na nadnárodní úrovni, která by představovala státní podporu, pokud by byla poskytnuta na vnitrostátní úrovni, a která je poskytována s cílem zachovat nebo obnovit životaschopnost, likviditu nebo platební schopnost pojišťovny nebo

zajišťovny nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) či skupiny, jejíž součástí je taková pojišťovna nebo zajišťovna nebo subjekt;

15) „subjektem skupiny“ právnická osoba, která je součástí skupiny;

16) „preventivním ozdravným plánem“ preventivní ozdravný plán vypracovaný a vedený pojišťovnou nebo zajišťovnou v souladu s článkem 5;

17) „skupinovým preventivním ozdravným plánem“ skupinový preventivní ozdravný plán vypracovaný a vedený v souladu s článkem 7;

18) „významnými přeshraničními činnostmi“ pojišťovací a zajišťovací činnosti prováděné na základě svobody usazování a činnosti prováděné v rámci volného pohybu služeb v daném hostitelském členském státě, u nichž roční výše předepsaného hrubého pojistného přesahuje 5 % roční výše předepsaného hrubého pojistného pojišťovny nebo zajišťovny měřeného podle poslední dostupné účetní závěrky pojišťovny nebo zajišťovny;

19) „zásadními funkcemi“ činnosti, služby nebo operace prováděné pojišťovnou nebo zajišťovnou pro třetí strany, které nelze nahradit v přiměřené lhůtě nebo při přiměřených nákladech, přičemž neschopnost pojišťovny a zajišťovny vykonávat tyto činnosti, služby nebo operace by pravděpodobně měla významný dopad na finanční systém a reálnou ekonomiku v jednom nebo více členských státech, mimo jiné tím, že by zasáhla sociální zabezpečení velkého počtu pojistníků, oprávněných osob nebo poškozených stran, nebo tím, že by zapříčinila systémové narušení nebo oslabila obecnou důvěru v poskytování pojišťovacích služeb;

20) „hlavními liniemi podnikání“ obory podnikání a související služby, které pro pojišťovnu nebo zajišťovnu nebo skupinu, jíž je pojišťovna nebo zajišťovna součástí, představují podstatný zdroj příjmů, zisku či franšízové hodnoty;

21) „mechanismem financování“ mechanismus oficiálně uznaný členským státem, který poskytuje finanční prostředky z příspěvků pojišťoven a zajišťoven na území tohoto členského státu za účelem zajištění účinného používání nástrojů k řešení krize uvedených v čl. 26 odst. 3 a výkonu pravomocí uvedených v článcích 40 až 52 orgánem příslušným k řešení krize;

22) „kapitálem“ kapitál definovaný v článku 87 směrnice 2009/138/ES;

23) „opatřením k řešení krize“ rozhodnutí zavést podle článku 19 nebo 20 v pojišťovně nebo zajišťovně nebo subjektu uvedeném v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) režim řešení krize, použití nástroje k řešení krize uvedeného v čl. 26 odst. 3 nebo výkon jedné nebo více pravomocí k řešení krize uvedených v článcích 40 až 52;

24) „plánem řešení krize“ plán řešení krize vypracovaný pro pojišťovnu nebo zajišťovnu v souladu s článkem 9;

25) „řešením krize na úrovni skupiny“ kterékoli z těchto opatření:

   a) přijetí opatření k řešení krize na úrovni mateřského podniku nebo pojišťovny nebo zajišťovny, která podléhá dohledu nad skupinou, nebo

   b) koordinace použití nástrojů k řešení krize uvedených v čl. 26 odst. 3 a výkonu pravomocí k řešení krize uvedených v článcích 40 až 52 orgány příslušnými k řešení krize ve vztahu k subjektům skupiny, které splňují

podmínky zahájení řešení krize uvedené v čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3;

26) „skupinovým plánem řešení krize“ plán řešení krize na úrovni skupiny vypracovaný v souladu s články 10 a 11;

27) „orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny“ orgán příslušný k řešení krize v členském státě, ve kterém se nachází orgán dohledu nad skupinou;

28) „programem řešení krize na úrovni skupiny“ plán vypracovaný pro účely řešení krize na úrovni skupiny v souladu s článkem 70;

29) „kolegiem k řešení krize“ kolegium zřízené v souladu s článkem 68 k plnění úkolů uvedených v odstavci 1 uvedeného článku;

30) „běžným úpadkovým řízením“ kolektivní úpadkové řízení, které zahrnuje částečný nebo úplný odprodej majetku dlužníka a jmenování likvidátora nebo správce, běžně použitelné na pojišťovny nebo zajišťovny podle vnitrostátního práva, ať už specifické pro uvedené pojišťovny nebo zajišťovny, nebo obecně použitelné na jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobu;

31) „dluhovými nástroji“ dluhopisy a jiné formy převoditelného dluhu, nástroje vytvářející nebo uznávající dluh a nástroje poskytující práva na nabytí dluhových nástrojů;

32) „pohledávkami z pojištění“ pohledávky z pojištění ve smyslu čl. 268 odst. 1 písm. g) směrnice 2009/138/ES;

33) „mateřským podnikem v členském státě“ se rozumí mateřský podnik ve smyslu čl. 13 bodu 15 směrnice 2009/138/ES usazený v členském státě;

34) „kolegiem orgánů dohledu“ kolegium orgánů dohledu definované v čl. 212 odst. 1 písm. e) směrnice 2009/138/ES a zřízené v souladu s článkem 248 směrnice 2009/138/ES;

35) „rámcem státní podpory Unie“ rámec zřízený články 107, 108 a 109 Smlouvy o fungování EU a nařízeními a všemi akty Unie, včetně obecných směrů, sdělení a oznámení, vydanými nebo přijatými podle čl. 108 odst. 4 nebo článku 109 Smlouvy o fungování EU;

36) „likvidací“ realizace aktiv pojišťovny nebo zajišťovny nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e);

37) „nástrojem oddělení aktiv a závazků“ mechanismus, kterým orgán příslušný k řešení krize v souladu s článkem 30 převádí aktiva, práva nebo závazky podniku v režimu řešení krize na společnost pro řízení aktiv a závazků;

38) „společností pro řízení aktiv a závazků“ právnická osoba, která splňuje požadavky stanovené v čl. 30 odst. 2;

39) „nástrojem odpisu a konverze“ mechanismus, kterým orgán příslušný k řešení krize v souladu s článkem 34 vykonává pravomoci k odpisu nebo konverzi závazků podniku v režimu řešení krize;

40) „nástrojem převodu činnosti“ mechanismus, kterým orgán příslušný k řešení krize v souladu s článkem 31 převádí akcie nebo jiné nástroje účasti vydané podnikem v režimu řešení krize nebo aktiva, práva či závazky takového podniku na kupujícího, který není překlenovacím podnikem;

41) „překlenovacím podnikem“ právnická osoba, která splňuje požadavky stanovené v čl. 32 odst. 2;

42) „nástrojem překlenovacího podniku“ mechanismus, kterým se akcie či jiné nástroje účasti vydané podnikem v režimu řešení krize nebo aktiva, práva či závazky takového podniku převádějí v souladu s článkem 32 na překlenovací podnik;

43) „nástrojem ukončení uzavírání nových smluv při solventnosti“ mechanismus, kterým je podniku v režimu řešení krize odňato povolení k uzavírání nových pojistných nebo zajišťovacích smluv a kterým je omezena jeho činnost na výlučnou správu jeho stávajícího portfolia až do ukončení jeho činnosti a jeho likvidace v rámci běžného úpadkového řízení v souladu s článkem 27;

44) „nástroji účasti“ akcie, jiné nástroje, jež udělují vlastnický podíl, nástroje, jež jsou přeměnitelné na akcie nebo na jiné nástroje účasti nebo jež udělují právo na nabytí akcií nebo jiných nástrojů účasti, a nástroje představující podíly na akciích nebo na jiných nástrojích účasti;

45) „akcionáři“ akcionáři nebo držitelé jiných nástrojů účasti;

46) „pravomocemi k převodu“ pravomoci vymezené v čl. 40 odst. 1 písm. d) nebo e) k převodu akcií, jiných nástrojů účasti, dluhových nástrojů, aktiv, práv nebo závazků či jakékoli kombinace těchto položek z podniku v režimu řešení krize na příjemce;

47) „ústřední protistranou“ ústřední protistrana vymezená v čl. 2 bodě 1 nařízení (EU) č. 648/2012[26];

48) „pravomocemi k odpisu nebo konverzi“ pravomoci uvedené v čl. 34 odst. 2 a v čl. 40 odst. 1 písm. f) až j);

49) „zajištěným závazkem“ závazek, u něhož je právo věřitele na platbu nebo jinou formu plnění závazku zajištěno zatížením, zástavním nebo zadržovacím právem nebo dohodami o zajištění včetně závazků vzniklých z repo obchodů a jiných dohod o zajištění s převodem vlastnického práva;

50) „nástroji kapitálu tier 1“ položky primárního kapitálu, jež splňují podmínky stanovené v čl. 94 odst. 1 směrnice 2009/138/ES;

51) „nástroji kapitálu tier 2“ položky primárního a doplňkového kapitálu, jež splňují podmínky stanovené v čl. 94 odst. 2 směrnice 2009/138/ES;

52) „nástroji kapitálu tier 3“ položky primárního a doplňkového kapitálu, jež splňují podmínky stanovené v čl. 94 odst. 3 směrnice 2009/138/ES;

53) „způsobilými závazky“ závazky a kapitálové nástroje, které nejsou nástroji kapitálu tier 1, nástroji kapitálu tier 2 ani nástroji kapitálu tier 3 pojišťovny nebo zajišťovny nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) a které nejsou vyloučeny z působnosti nástroje odpisu nebo konverze na základě čl. 34 odst. 5 nebo 6;

54) „systémem záruk pojištění“ systém oficiálně uznaný členským státem a financovaný z příspěvků pojišťoven a zajišťoven, který zaručuje úplnou nebo

[26] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

částečnou výplatu způsobilých pohledávek z pojištění způsobilým pojistníkům, pojištěným osobám a oprávněným osobám, pokud pojišťovna není schopna nebo pravděpodobně nebude schopna plnit své povinnosti a závazky vyplývající z jejích pojistných smluv;

55) „příslušnými kapitálovými nástroji“ nástroje kapitálu tier 1, nástroje kapitálu tier 2 a nástroje kapitálu tier 3;

56) „konverzním koeficientem“ faktor určující počet akcií nebo jiných nástrojů účasti, na něž bude konvertován závazek konkrétní třídy, a to odkazem buď na jeden nástroj dané třídy, nebo na konkrétní jednotku hodnoty pohledávky;

57) „dotčeným věřitelem“ věřitel, jehož pohledávka souvisí se závazkem, jenž je snížen nebo konvertován na akcie nebo jiné nástroje účasti v důsledku výkonu pravomoci k odpisu nebo konverzi v souladu s použitím nástroje odpisu a konverze;

58) „příjemcem“ subjekt, na nějž se z podniku v režimu řešení krize převádějí akcie, jiné nástroje účasti, dluhové nástroje, aktiva, práva nebo závazky nebo jakákoli kombinace těchto položek;

59) „pracovním dnem“ jakýkoli den kromě soboty, neděle nebo dne, který je v dotčeném členském státě dnem pracovního volna;

60) „právem na ukončení“ právo ukončit smlouvu, právo na urychlení, závěrečné vypořádání, vzájemné započtení nebo netting závazků nebo jakékoli podobné ustanovení, jež pozastavuje, mění nebo ruší povinnost smluvní strany, nebo ustanovení bránící tomu, aby ze smlouvy vznikla povinnost, která by jinak vznikla;

61) „podnikem v režimu řešení krize“ jakýkoli subjekt uvedený v čl. 1 písm. a) až e), vůči němuž se přijímá opatření k řešení krize;

62) „dceřiným podnikem v Unii“ pojišťovna nebo zajišťovna, jejíž ústředí se nachází v členském státě a která je dceřiným podnikem pojišťovny nebo zajišťovny třetí země nebo mateřského podniku třetí země;

63) „vrcholným mateřským podnikem“ mateřský podnik v členském státě skupiny podléhající dohledu nad skupinou ve smyslu čl. 213 odst. 2 písm. a) nebo b) směrnice 2009/138/ES, který není dceřiným podnikem jiné pojišťovny nebo zajišťovny ani dceřiným podnikem pojišťovací holdingové společnosti nebo smíšené finanční holdingové společnosti povolené nebo zřízené v jakémkoli členském státě;

64) „pojišťovnou nebo zajišťovnou ze třetí země“ pojišťovna nebo zajišťovna ze třetí země ve smyslu čl. 13 bodu 3 a 6 směrnice 2009/138/ES;

65) „postupem třetí země k řešení krize“ opatření podle práva třetí země ke zvládnutí selhání pojišťovny nebo zajišťovny nebo mateřského podniku třetí země, která jsou co do cílů a očekávaných výsledků srovnatelná s opatřeními k řešení krize podle této směrnice;

66) „pobočkou v Unii“ pobočka pojišťovny nebo zajišťovny třetí země, jež se nachází v členském státě;

67) „relevantním orgánem třetí země“ orgán třetí země příslušný k výkonu funkcí srovnatelných s funkcemi orgánů příslušných k řešení krize nebo orgánů dohledu podle této směrnice;

68) „dohodou o finančním zajištění s převedením vlastnického práva“ dohoda o finančním zajištění s převedením vlastnického práva ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES[27];

69) „nettingovou dohodou“ dohoda, podle níž lze určitý počet pohledávek nebo závazků konvertovat na jednu čistou pohledávku, včetně dohod o závěrečném vypořádání, podle nichž se v případě rozhodné události pro vymáhání (jakkoli a kdekoli definované) závazky stran urychlí, takže jsou okamžitě splatné, nebo se ukončí, a v obou případech jsou konvertovány na jednu čistou pohledávku nebo jsou jí nahrazeny, včetně „doložek o závěrečném vypořádání“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. n) bodu i) směrnice 2002/47/ES a „vzájemného započtení“ („nettingu“) ve smyslu čl. 2 písm. k) směrnice 98/26/ES;

70) „dohodou o vzájemném započtení“ dohoda, podle níž lze vzájemně započíst dvě nebo více pohledávek nebo závazků mezi podnikem v režimu řešení krize a protistranou;

71) „finančními smlouvami“ finanční smlouvy ve smyslu čl. 1 odst. 1 bodu 100 směrnice 2014/59/EU;

72) „opatřením k předejití krizi“ výkon pravomoci nařídit odstranění nedostatků nebo překážek bránících možnosti ozdravení podle čl. 6 odst. 5 této směrnice, výkon pravomoci řešit nebo odstraňovat překážky způsobilosti k řešení krize podle článku 15 nebo 16 této směrnice, použití jakýchkoli opatření podle článku 137, čl. 138 odst. 3 a 5, čl. 139 odst. 3 a článku 140 směrnice 2009/138/ES a použití preventivních opatření podle článku 141 směrnice 2009/138/ES;

73) „opatřením krizového řízení“ opatření k řešení krize, jmenování zvláštního správce podle článku 42 nebo jmenování osoby podle čl. 52 odst. 1;

74) „určeným vnitrostátním makroobezřetnostním orgánem“ orgán pověřený prováděním makroobezřetnostní politiky uvedený v doporučení B bodě 1 doporučení Evropské rady pro systémová rizika ze dne 22. prosince 2011 o makroobezřetnostním mandátu vnitrostátních orgánů (ESRB/2011/3);

75) „regulovaným trhem“ se rozumí regulovaný trh ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 21 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU[28].

76) „pojišťovnou“ pojišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 1 směrnice 2009/138/ES;

77) „zajišťovnou“ zajišťovna ve smyslu čl. 13 bodu 4 směrnice 2009/138/ES;

78) „úvěrovou institucí“ úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013[29];

79) „investičním podnikem“ investiční podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 2 nařízení (EU) č. 575/2013;

---

[27] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění (Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43).

[28] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349).

[29] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

80) „podnikem s nízkým rizikovým profilem“ pojišťovna nebo zajišťovna s nízkým rizikovým profilem ve smyslu čl. 13 bodu 10a směrnice 2009/138/ES;

81) „dceřiným podnikem“ dceřiný podnik ve smyslu čl. 13 bodu 16 směrnice 2009/138/ES;

82) „mateřským podnikem“ mateřský podnik ve smyslu čl. 13 bodu 15 směrnice 2009/138/ES;

83) „pobočkou“ pobočka ve smyslu čl. 13 bodu 11 směrnice 2009/138/ES;

84) „správním, řídícím nebo kontrolním orgánem“ správní, řídící nebo kontrolní orgán ve smyslu čl. 1 bodu 43 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/35[30].

Článek 3

Určení orgánů příslušných k řešení krize a příslušných ministerstev

1. Každý členský stát určí jeden či výjimečně více orgánů příslušných k řešení krize, které jsou oprávněny používat nástroje k řešení krize a vykonávat pravomoci k řešení krize.

2. Orgány příslušnými k řešení krize jsou národní centrální banky, příslušná ministerstva, orgány veřejné správy či orgány, jimž byly svěřeny pravomoci v oblasti veřejné správy.

3. Jsou-li orgánu příslušnému k řešení krize svěřeny další funkce, musí být přijata vhodná strukturální opatření, aby nedocházelo ke střetům zájmů mezi funkcemi svěřenými orgánu příslušnému k řešení krize podle této směrnice a všemi ostatními funkcemi svěřenými tomuto orgánu, aniž jsou dotčeny povinnosti výměny informací a spolupráce stanovené v odstavci 6.

   S cílem dosáhnout cílů uvedených v pododstavci 1 musí být zavedena opatření k zajištění skutečné provozní nezávislosti, včetně oddělených pracovníků, hierarchických vztahů a rozhodovacího postupu daného orgánu příslušného k řešení krize, na veškerých úkolech v oblasti dohledu a jiných úkolech tohoto orgánu příslušného k řešení krize.

4. Požadavky stanovené v odstavci 3 nebrání tomu, aby:

   a) se hierarchické vztahy sbíhaly na nejvyšší úrovni organizace zahrnující různé funkce nebo orgány;

   b) pracovníci mohli být za předem stanovených podmínek sdíleni mezi dalšími funkcemi, které jsou orgánu příslušnému k řešení krize svěřeny, k pokrytí dočasně vysoké pracovní zátěže, nebo má-li to umožnit orgánu příslušnému k řešení krize využití odborných znalostí sdílených pracovníků.

5. Orgán příslušný k řešení krize přijme a zveřejní veškerá interní pravidla, která musí mít pro zajištění souladu s požadavky stanovenými v odstavcích 3 a 4, včetně

[30] Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/35 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 12, 17.1.2015, s. 1).

pravidel upravujících profesní tajemství a výměnu informací mezi jednotlivými funkčními oblastmi.

6. Členské státy požadují, aby orgány vykonávající funkci dohledu a funkci řešení krize a osoby vykonávající tyto funkce jejich jménem úzce spolupracovaly při přípravě, plánování a uplatňování rozhodnutí k řešení krize, bez ohledu na to, zda orgán příslušný k řešení krize a orgán dohledu představují samostatné subjekty, nebo tyto funkce zastává týž subjekt.

7. Každý členský stát určí jedno ministerstvo odpovědné za výkon funkcí svěřených příslušnému ministerstvu podle této směrnice.

8. Není-li orgánem příslušným k řešení krize v členském státě příslušné ministerstvo, informuje orgán příslušný k řešení krize neprodleně příslušné ministerstvo o rozhodnutích přijatých na základě této směrnice, a pokud vnitrostátní právo nestanoví jinak, nevykoná žádná rozhodnutí, která mají přímé fiskální nebo systémové dopady, dokud nezíská souhlas příslušného ministerstva.

9. Členský stát, který pověří více orgánů příslušných k řešení krize, zašle orgánu EIOPA řádně odůvodněné oznámení, proč tak učinil, a jasně mezi těmito orgány rozdělí funkce a odpovědnost, zajistí, aby byly náležitě koordinovány, a určí jeden orgán jako kontaktní orgán pro účely spolupráce a koordinace s relevantními orgány jiných členských států.

10. Členské státy oznámí orgánu EIOPA vnitrostátní orgán či orgány určené jako orgány příslušné k řešení krize a případně kontaktní orgán a případně jejich konkrétní funkce a odpovědnost. EIOPA seznam uvedených orgánů příslušných k řešení krize a kontaktních orgánů zveřejní.

11. Aniž je dotčen článek 65, mohou členské státy v souladu s vnitrostátním právem omezit odpovědnost orgánu příslušného k řešení krize, orgánu dohledu a pracovníků těchto orgánů za škodu způsobenou jednáním nebo opomenutím při výkonu jejich funkcí podle této směrnice.

HLAVA II
PŘÍPRAVA

KAPITOLA I
Preventivní plánování ozdravných postupů a řešení krize

ODDÍL 1
OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 4

Zjednodušené povinnosti některých podniků

1. S ohledem na dopad, který by mohlo mít selhání pojišťovny nebo zajišťovny vzhledem k povaze její obchodní činnosti, její vlastnické struktuře, její právní formě, jejímu rizikovému profilu, velikosti a právnímu statusu, její propojenosti s jinými podniky nebo s finančním systémem obecně, rozsahu a složitosti jejích činností, a s ohledem na to, zda je pravděpodobné, že by její selhání a následná likvidace v běžném úpadkovém řízení měly výrazně nepříznivý dopad na finanční trhy, na jiné podniky, na pojistníky, na podmínky financování nebo na ekonomiku obecně, orgány dohledu a orgány příslušné k řešení krize stanoví, zda lze u některých pojišťoven a zajišťoven a skupin použít zjednodušené povinnosti, pokud jde o:

   a) obsah a podrobnosti preventivních ozdravných plánů a plánů řešení krize podle článků 5 až 7;

   b) lhůtu, ve které mají být vypracovány první preventivní ozdravné plány a plány řešení krize, a frekvenci jejich aktualizace, jež může být nižší než frekvence stanovená v čl. 5 odst. 4, čl. 7 odst. 5, čl. 9 odst. 5 a čl. 11 odst. 3;

   c) obsah a míru podrobnosti informací požadovaných po podnicích podle čl. 5 odst. 6, čl. 10 odst. 2 a čl. 12 odst. 1;

   d) míru podrobností pro posouzení způsobilosti k řešení krize podle článků 13 a 14.

2. Orgán EIOPA vydá do [Úřad pro publikace – doplňte osmnáct měsíců od vstupu této směrnice v platnost] obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1094/2010 upřesňující kritéria způsobilosti uvedená v odstavci 1.

3. Členské státy požadují, aby orgány dohledu nebo případně orgány příslušné k řešení krize poskytovaly orgánu EIOPA každoročně a pro každý členský stát zvlášť všechny následující informace:

   a) počet pojišťoven a zajišťoven a skupin, na něž se vztahuje preventivní plánování ozdravných postupů a řešení krize podle článků 5, 7, 9 a 10;

   b) počet pojišťoven a zajišťoven a skupin využívajících zjednodušené povinnosti uvedené v odstavci 1 tohoto článku;

   c) kvantitativní informace o uplatňování kritérií uvedených v odstavci 1;

   d) popis zjednodušených povinností uplatňovaných na základě kritérií uvedených v odstavci 1 ve srovnání s úplnými povinnostmi společně s objemem

kapitálových požadavků, pojistného, technických rezerv a aktiv, měřených případně v procentech celkového objemu kapitálových požadavků, pojistného, technických rezerv a aktiv pojišťoven a zajišťoven členských států nebo případně všech skupin.

4. Orgán EIOPA zveřejní každoročně a pro každý členský stát zvlášť všechny následující informace:

a) počet pojišťoven a zajišťoven a skupin, na něž se vztahuje preventivní plánování ozdravných postupů a řešení krize podle článků 5, 7, 9 a 10;

b) počet pojišťoven a zajišťoven a skupin využívajících zjednodušené povinnosti uvedené v odstavci 1 tohoto článku;

c) kvantitativní informace o uplatňování kritérií uvedených v odstavci 1 tohoto článku;

d) popis zjednodušených povinností uplatňovaných na základě kritérií způsobilosti uvedených v odstavci 1 ve srovnání s úplnými povinnostmi společně s objemem kapitálových požadavků, pojistného, technických rezerv a aktiv, měřených případně v procentech celkového objemu kapitálových požadavků, pojistného, technických rezerv a aktiv pojišťoven a zajišťoven členských států nebo případně všech skupin, a

e) posouzení veškerých rozdílů v uplatňování odstavce 1 tohoto článku na vnitrostátní úrovni.

ODDÍL 2
PREVENTIVNÍ PLÁNOVÁNÍ OZDRAVNÝCH POSTUPŮ

Článek 5

Preventivní ozdravné plány

1. Členské státy zajistí, aby pojišťovny a zajišťovny, jež nejsou součástí skupiny, na niž se vztahuje preventivní plánování ozdravných postupů podle článku 7, a jež splňují kritéria stanovená v odstavcích 2 nebo 3, vypracovaly a aktualizovaly preventivní ozdravné plány. Tento preventivní ozdravný plán obsahuje opatření, jež má dotyčný podnik přijmout ke stabilizaci své finanční situace, pokud se jeho situace výrazně zhoršila.

Vypracování, aktualizování a uplatňování preventivních ozdravných plánů se považují za součást řídícího a kontrolního systému ve smyslu článku 41 směrnice 2009/138/ES.

2. Orgán dohledu podrobí pojišťovny a zajišťovny požadavkům na preventivní plánování ozdravných postupů na základě jejich velikosti, modelu podnikání, rizikového profilu, propojenosti, zastupitelnosti, a zejména přeshraniční činnosti.

Orgány dohledu zajistí, aby se požadavky na preventivní plánování ozdravných postupů podle tohoto článku vztahovaly na alespoň 80 % trhu členských států s životním a neživotním pojištěním a zajištěním, pokud je podíl neživotního pojištění na trhu založen na předepsaném hrubém pojistném a podíl životního pojištění na trhu je založen na hrubých technických rezervách.

Při výpočtu úrovně krytí trhu uvedené v druhém pododstavci mohou být zohledněny dceřiné pojišťovny nebo zajišťovny skupiny, pokud jsou tyto dceřiné pojišťovny nebo zajišťovny součástí skupiny, pro niž vrcholný mateřský podnik vypracovává a vede skupinový preventivní ozdravný plán uvedený v článku 7.

3. Pojišťovny nebo zajišťovny, na které se vztahuje plán řešení krize podle článku 9, podléhají požadavkům na preventivní plánování ozdravných postupů.

Na podniky s nízkým rizikovým profilem se však v jednotlivých případech požadavky na preventivní plánování ozdravných postupů nevztahují.

4. Orgán EIOPA vydá obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1094/2010 blíže upřesňující metody, jež mají být použity při určování podílů na trhu uvedených v odstavci 2, a kritéria, zejména pokud jde o přeshraniční činnost, podle odst. 2 prvního pododstavce.

5. Orgány dohledu zajistí, aby pojišťovny a zajišťovny aktualizovaly své preventivní ozdravné plány nejméně jednou ročně a po změně své právní či organizační struktury, svého podnikání či své finanční situace, jestliže by mohla mít významný dopad na preventivní ozdravný plán nebo si vyžaduje jeho podstatnou změnu.

6. Preventivní ozdravné plány nesmějí předpokládat přístup k mimořádné veřejné finanční podpoře ani její obdržení.

7. Členské státy požadují, aby preventivní ozdravné plány obsahovaly všechny tyto prvky:

a) souhrn klíčových prvků plánu, včetně podstatných změn posledního předloženého plánu;

b) popis pojišťovny nebo zajišťovny nebo skupiny;

c) rámec ukazatelů uvedený v odstavci 8;

d) popis toho, jak byl preventivní ozdravný plán vypracován, jak bude aktualizován a jak bude uplatňován;

e) rozsah nápravných opatření;

f) komunikační strategii.

8. Členské státy požadují, aby pojišťovny a zajišťovny uvedené v odstavci 1 posoudily důvěryhodnost a proveditelnost preventivních ozdravných plánů, zejména rámec ukazatelů uvedených v odstavci 8 a nápravná opatření, a to na základě řady scénářů závažných makroekonomických a finančních obtíží souvisejících s konkrétními podmínkami pojišťovny nebo zajišťovny, včetně událostí se systémovým dopadem, krizových událostí specifických pro danou pojišťovnu nebo zajišťovnu, které by mohly mít podstatný dopad na jejich profil aktiv a závazků, a kombinací těchto krizových událostí.

9. Členské státy požadují, aby pojišťovny a zajišťovny zajistily, aby jejich preventivní ozdravné plány obsahovaly rámec kvalitativních a kvantitativních ukazatelů označujících situace, ve kterých by měla být zvážena nápravná opatření. Tyto ukazatele mohou zahrnovat kritéria týkající se mimo jiné kapitálu, likvidity, kvality aktiv, ziskovosti, tržních podmínek, makroekonomických podmínek a provozních událostí. Ukazatele týkající se kapitálové pozice musí alespoň zahrnovat jakékoli porušení solventnostního kapitálového požadavku stanoveného v hlavě I kapitole VI oddíle 4 směrnice 2009/138/ES.

Členské státy požadují, aby orgány dohledu zajistily, aby pojišťovny a zajišťovny zavedly vhodná opatření pro pravidelné sledování ukazatelů uvedených v prvním pododstavci.

Pojišťovna nebo zajišťovna uvedená v odstavci 1, která se rozhodne přijmout nápravné opatření obsažené v preventivním ozdravném plánu nebo se rozhodne takové nápravné opatření nepřijmout, přestože byl splněn ukazatel uvedený v prvním pododstavci, toto rozhodnutí neprodleně oznámí orgánu dohledu.

10. Správní, řídící nebo kontrolní orgán subjektu pojišťovny nebo zajišťovny uvedený v odstavci 1 posoudí a schválí preventivní ozdravný plán před jeho předložením orgánu dohledu k přezkoumání.

11. Orgán EIOPA vydá do [Úřad pro publikace – doplňte osmnáct měsíců od vstupu této směrnice v platnost] obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1094/2010 upřesňující minimální seznam kvalitativních a kvantitativních ukazatelů uvedený v odst. 7 prvním pododstavci písm. c) a ve spolupráci s Evropskou radou pro systémová rizika (ESRB) řadu scénářů uvedených v odstavci 8.

12. Orgán EIOPA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které dále upřesní, aniž by byl dotčen článek 4, informace, jež má pojišťovna nebo zajišťovna uvedená v odstavci 1 zahrnout do preventivního ozdravného plánu, včetně nápravných opatření uvedených v odst. 7 prvním pododstavci písm. e) a jejich provádění.

Orgán EIOPA předloží uvedený návrh regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace – doplňte osmnáct měsíců od vstupu této směrnice v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.

Článek 6

Přezkum a posouzení preventivních ozdravných plánů orgány dohledu

1. Orgány dohledu do šesti měsíců od předložení každého preventivního ozdravného plánu uvedeného v článcích 5 a 7 tento plán přezkoumají a posoudí, do jaké míry splňuje požadavky stanovené v článku 5 a případně článku 7 a všechny následující skutečnosti:

   a) zda provedení opatření navržených v plánu s přiměřenou pravděpodobností postačuje k zachování nebo obnovení životaschopnosti a finanční situace pojišťovny nebo zajišťovny nebo skupiny;

   b) zda budou plán a konkrétní možnosti uvedené v plánu uplatněny v případech finančních obtíží s přiměřenou pravděpodobností rychle a účinně;

   c) zda plán a konkrétní možnosti v rámci daného plánu by s přiměřenou pravděpodobností zabránily v co nejvyšší míře významným nepříznivým důsledkům pro finanční systém, včetně scénářů, které by vedly i jiné pojišťovny a zajišťovny k tomu, aby provedly preventivní ozdravný plán ve stejném období.

2. Orgány dohledu poskytnou všechny obdržené preventivní ozdravné plány orgánům příslušným k řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize mohou preventivní ozdravný plán posoudit s cílem zjistit, zda by některá opatření v něm zahrnutá mohla

mít nepříznivý dopad na způsobilost dané pojišťovny nebo zajišťovny k řešení krize, a mohou orgánu dohledu dát doporučení ohledně těchto otázek.

3. Pokud pojišťovna nebo zajišťovna provádí významné přeshraniční činnosti, poskytne domovský orgán dohledu preventivní ozdravný plán hostitelskému orgánu dohledu na jeho žádost. Hostitelský orgán dohledu může preventivní ozdravný plán posoudit s cílem zjistit, zda by některá opatření v něm zahrnutá mohla mít nepříznivý dopad na pojistníky, reálnou ekonomiku nebo finanční stabilitu v jeho členském státě, a může domovskému orgánu dohledu dát doporučení ohledně těchto otázek.

4. Pokud orgány dohledu dojdou po posouzení preventivního ozdravného plánu k závěru, že tento preventivní ozdravný plán má významné nedostatky nebo že existují významné překážky jeho provedení, oznámí své závěry z posouzení příslušné pojišťovně nebo zajišťovně nebo příslušnému vrcholnému mateřskému podniku a uloží jim povinnost předložit ve lhůtě dvou měsíců přepracovaný plán představující řešení těchto nedostatků a překážek. Lhůtu v délce dvou měsíců lze se souhlasem orgánu dohledu prodloužit o jeden měsíc.

   Než orgán dohledu uloží pojišťovně nebo zajišťovně povinnost předložit přepracovaný preventivní ozdravný plán, umožní jí vyjádřit se k tomuto požadavku.

   Pokud orgán dohledu zjistí, že dané nedostatky a překážky nebyly v přepracovaném plánu náležitě vyřešeny, může pojišťovně nebo zajišťovně uložit provedení konkrétních změn daného plánu.

5. Pokud pojišťovna nebo zajišťovna přepracovaný preventivní ozdravný plán nepředloží nebo pokud orgán dohledu dospěje k závěru, že přepracovaný preventivní ozdravný plán náležitě neřeší nedostatky a překážky zjištěné v původním posouzení, a tyto nedostatky a překážky nelze dostatečně napravit uložením konkrétních změn daného plánu, uloží orgán dohledu pojišťovně nebo zajišťovně, aby v přiměřené lhůtě určila změny, které může provést ve svém podnikání za účelem odstranění nedostatků preventivního ozdravného plánu nebo překážek bránících jeho provedení.

   Pokud pojišťovna nebo zajišťovna tyto změny ve lhůtě stanovené orgánem dohledu neurčí nebo pokud orgán dohledu dospěje k závěru, že by opatření navrhovaná pojišťovnou nebo zajišťovnou dané nedostatky nebo překážky náležitě nevyřešila, může orgán dohledu pojišťovně nebo zajišťovně odůvodněným rozhodnutím uložit přijetí jakýchkoli opatření, která považuje za nezbytná a přiměřená, s ohledem na závažnost daných nedostatků a překážek a dopad těchto opatření na podnikání dané pojišťovny nebo zajišťovny.

   Odůvodněné rozhodnutí uvedené v druhém pododstavci se písemně oznámí pojišťovně nebo zajišťovně a lze se proti němu odvolat.

Článek 7

Skupinové preventivní ozdravné plány

1. Členské státy zajistí, aby vrcholné mateřské podniky vypracovaly a předložily orgánu dohledu nad skupinou preventivní ozdravný plán.

   Skupinové preventivní ozdravné plány sestávají z preventivního ozdravného plánu pro skupinu vedenou vrcholným mateřským podnikem. Skupinový preventivní ozdravný plán stanoví opatření k nápravě, jejichž provedení může být vyžadováno na úrovni tohoto vrcholného mateřského podniku a jednotlivých dceřiných podniků.

2. Skupinový preventivní ozdravný plán obsahuje opatření k nápravě, jejichž cílem je usilovat o stabilizaci skupiny nebo jakékoli pojišťovny nebo zajišťovny skupiny, pokud se skupina nebo jakákoli její pojišťovna nebo zajišťovna potýká s obtížemi, s cílem řešit nebo odstranit příčiny obtíží a obnovit finanční situaci dotčené skupiny nebo pojišťovny či zajišťovny, která je součástí dotčené skupiny, při zohlednění finanční situace ostatních subjektů skupiny.

   Skupinový preventivní ozdravný plán obsahuje mechanismy zajišťující koordinaci a soudržnost přiměřených opatření, která mají být přijata na úrovni skupiny a subjektů skupiny.

3. Skupinový preventivní ozdravný plán a jakýkoli plán vypracovaný pro některou dceřinou pojišťovnu nebo zajišťovnu obsahuje prvky vymezené v článku 5.

   Skupinový preventivní ozdravný plán určí, zda existují překážky při provádění opatření k nápravě v rámci skupiny, mimo jiné na úrovni jednotlivých subjektů, na něž se plán vztahuje, a zda existují podstatné praktické nebo právní překážky urychlenému převodu kapitálu či vyplacení závazků nebo aktiv v rámci skupiny.

4. Orgány dohledu mohou požadovat, aby dceřiné pojišťovny nebo zajišťovny nebo subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. c) a d) vypracovaly a předložily preventivní ozdravné plány v následujících situacích:

   a) neexistuje žádný skupinový preventivní ozdravný plán;

   b) dotčený orgán dohledu prokáže, že dotčený subjekt není ve skupinovém preventivním ozdravném plánu dostatečně zohledněn s ohledem na význam tohoto subjektu v dotyčném členském státě a na povinnosti, jež se v tomto členském státě vztahují na srovnatelné pojišťovny a zajišťovny.

5. Jsou-li splněny požadavky na důvěrnost stanovené v článku 64, postoupí orgán dohledu nad skupinou skupinové preventivní ozdravné plány:

   a) orgánu EIOPA;

   b) příslušným orgánům dohledu, které jsou členy kolegia orgánů dohledu uvedeného v čl. 248 odst. 3 směrnice 2009/138/ES nebo se jej účastní;

   c) orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny;

   d) orgánům příslušným k řešení krize dceřiných společností.

6. Správní, řídící nebo kontrolní orgán subjektu, který vypracovává skupinový preventivní ozdravný plán podle odstavce 1 nebo odstavce 4, posoudí a schválí tento preventivní ozdravný plán před jeho předložením orgánu dohledu nad skupinou k přezkoumání.

Článek 8

Přezkum a posouzení skupinových preventivních ozdravných plánů orgánem dohledu nad skupinou

1. Orgán dohledu nad skupinou po konzultaci s příslušnými orgány dohledu, které jsou členy kolegia orgánů dohledu uvedeného v čl. 248 odst. 3 směrnice 2009/138/ES nebo se jej účastní, přezkoumá skupinový preventivní ozdravný plán a posoudí, v jakém rozsahu splňuje požadavky a kritéria uvedené v článku 6 a v tomto článku. Toto posouzení se provede postupem stanoveným v článku 6 a v souladu s tímto

článkem a zohlední potenciální dopady nápravných opatření na pojistníky, reálnou ekonomiku a finanční stabilitu ve všech členských státech, v nichž skupina působí.

2. Orgán dohledu nad skupinou usiluje v rámci kolegia orgánů dohledu o dosažení společného rozhodnutí uvedeného v článku 17 ohledně:

a) přezkumu a posouzení skupinového preventivního ozdravného plánu a toho, zda má být pro pojišťovny a zajišťovny, které jsou součástí skupiny, vypracován individuální ozdravný plán podle čl. 7 odst. 3;

b) uplatnění opatření uvedených v čl. 6 odst. 3 a 4.

ODDÍL 3
PLÁNOVÁNÍ ŘEŠENÍ KRIZE

Článek 9

Plány řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize po konzultaci s orgánem dohledu vypracovaly plán řešení krize pro každou pojišťovnu a zajišťovnu splňující kritéria stanovená v odstavci 2, jež není součástí skupiny, na niž se vztahuje plánování řešení krize podle článků 10 a 11. Plán řešení krize stanoví opatření k řešení krize, která může orgán příslušný k řešení krize přijmout, pokud pojišťovna nebo zajišťovna splňuje podmínky zahájení řešení krize podle čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3.

2. Orgány příslušné k řešení krize vypracují plány řešení krize pro pojišťovny a zajišťovny vybrané na základě jejich velikosti, modelu podnikání, rizikového profilu, propojenosti, nahraditelnosti a pravděpodobného dopadu selhání na pojistníky. Při výběru pojišťoven a zajišťoven, na které se vztahuje plánování řešení krize, orgán příslušný k řešení krize zohlední zejména přeshraniční činnost pojišťovny nebo zajišťovny a existenci zásadních funkcí.

Orgány příslušné k řešení krize zajistí, aby se plánování řešení krize vztahovalo na alespoň 70 % trhu členských států s životním a neživotním pojištěním a zajištěním, pokud je podíl neživotního pojištění na trhu založen na předepsaném hrubém pojistném a podíl životního pojištění na trhu je založen na hrubých technických rezervách. Při výpočtu úrovně krytí trhu mohou být zohledněny dceřiné podniky skupiny, pokud jsou tyto dceřiné podniky zahrnuty ve skupinovém plánu řešení krize uvedeném v článku 10.

Na podniky s nízkým rizikovým profilem se v jednotlivých případech požadavky na plánování řešení krize nevztahují.

3. Pokud příslušná pojišťovna nebo zajišťovna provádí významné přeshraniční činnosti, poskytnou domovské orgány příslušné k řešení krize návrh plánu řešení krize hostitelskému orgánu dohledu nebo orgánu příslušnému k řešení krize na jejich žádost. Hostitelský orgán dohledu nebo orgán příslušný k řešení krize může návrh plánu řešení krize posoudit s cílem zjistit, zda by některá opatření v něm zahrnutá mohla mít nepříznivý dopad na pojistníky, reálnou ekonomiku nebo finanční stabilitu v jeho členském státě, a může domovskému orgánu příslušnému k řešení krize dát doporučení ohledně těchto otázek.

4. V rámci upřesnění možností pro použití nástrojů k řešení krize a výkonu pravomocí k řešení krize plány řešení krize zohlední příslušné scénáře řešení krize, včetně scénáře, kdy je selhání pojišťovny a zajišťovny individuální nebo kdy selhání nastane v situaci širší finanční nestability nebo systémové události.

   Plány řešení krize nepředpokládají žádnou mimořádnou veřejnou finanční podporu, s výjimkou případného použití systémů záruk pojištění nebo jakýchkoli mechanismů financování.

5. Orgány příslušné k řešení krize přezkoumávají plány řešení krize a v případě potřeby je aktualizují nejméně jednou ročně a po každé podstatné změně právní či organizační struktury pojišťovny nebo zajišťovny, jejího podnikání nebo její finanční situace, jestliže by mohla mít podstatný dopad na účinnost plánu nebo jinak vyžaduje revizi plánu řešení krize.

   Pojišťovny a zajišťovny a orgány dohledu neprodleně sdělí orgánům příslušným k řešení krize všechny události, které vyžadují revizi nebo aktualizaci plánu řešení krize.

6. Aniž je dotčen článek 4, stanoví plány řešení krize možnosti pro použití nástrojů k řešení krize a pravomocí k řešení krize ve vztahu k pojišťovně nebo zajišťovně. Plány řešení krize obsahují, a to v kvantifikované podobě, kdykoli je to vhodné a možné, všechny následující položky:

   a) shrnutí klíčových prvků plánu;

   b) shrnutí podstatných změn pojišťovny nebo zajišťovny, k nimž došlo od doby, kdy byly předloženy poslední informace týkající se řešení krize;

   c) přehled toho, jak by bylo možné zásadní funkce a hlavní druhy obchodních činností v nezbytné míře právně a ekonomicky oddělit od ostatních funkcí, aby se zajistila kontinuita v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny;

   d) určení aktiv, u nichž se očekává, že by mohla posloužit jako zajištění;

   e) odhad časového rámce pro provedení každého podstatného aspektu plánu;

   f) podrobný popis posouzení způsobilosti k řešení krize provedeného v souladu s článkem 13;

   g) popis veškerých opatření vyžadovaných podle článku 15 k řešení nebo odstranění překážek bránících způsobilosti k řešení krize zjištěných v posouzení provedeném podle článku 13;

   h) objasnění toho, jak by varianty řešení krize mohly být financovány, aniž by předpokládaly mimořádnou veřejnou finanční podporu, s výjimkou případného použití systémů záruk pojištění nebo jakýchkoli mechanismů financování;

   i) podrobný popis různých strategií řešení krize, které by mohly být uplatněny podle různých možných scénářů a odpovídajících harmonogramů;

   j) popis kritických prvků vzájemné propojenosti;

   k) analýzu dopadu plánu řešení krize na zaměstnance dané pojišťovny nebo zajišťovny, včetně posouzení souvisejících nákladů, a popis předpokládaných postupů konzultace se zaměstnanci během procesu řešení krize, zohledňující případné vnitrostátní systémy pro dialog se sociálními partnery;

   l) plán komunikace s médii a s veřejností;

m) popis klíčových operací a systémů nezbytných pro udržování nepřerušeného fungování provozních procesů podniku;

n) případné vyjádření dotčené pojišťovny nebo zajišťovny k plánu řešení krize.

Dotčené pojišťovně nebo zajišťovně jsou poskytnuty informace uvedené v písmeni a).

7. Orgán příslušný k řešení krize předá plány řešení krize a veškeré jejich změny dotčeným orgánům dohledu.

8. Orgán EIOPA vypracuje návrhy regulačních technických norem dále upřesňujících, aniž je dotčen článek 4, obsah plánu řešení krize.

Orgán EIOPA předloží uvedený návrh regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace – doplňte osmnáct měsíců od vstupu této směrnice v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.

9. Orgán EIOPA vydá do [Úřad pro publikace – doplňte osmnáct měsíců od vstupu této směrnice v platnost] obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1094/2010 upřesňující další kritéria pro určení zásadních funkcí.

Článek 10

Skupinové plány řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny vypracovaly skupinové plány řešení krize.

2. Skupinový plán řešení krize:

a) stanoví opatření k řešení krize, která mají být přijata ve vztahu ke každému subjektu, u nichž tato opatření budou nezbytná k zajištění kontinuity zásadních funkcí;

b) prověří, do jaké míry by mohly být nástroje k řešení krize uvedené v čl. 26 odst. 3 použity a pravomoci k řešení krize vykonány koordinovaným způsobem, a určí případné překážky v koordinovaném řešení krize;

c) jsou-li součástí skupiny subjekty se sídlem ve třetích zemích, stanoví vhodné způsoby spolupráce a koordinace s relevantními orgány těchto třetích zemí a zjistí důsledky pro řešení krize v Unii;

d) stanoví opatření, včetně právního a ekonomického oddělení některých funkcí či linií podnikání, která jsou nezbytná pro usnadnění řešení krize na úrovni skupiny, přičemž zohlední vzájemné propojenosti uvnitř skupiny;

e) stanoví dostupné zdroje finančních prostředků k financování opatření k řešení krize na úrovni skupiny, a v případě, kdy je potřeba použít systémy záruk pojištění nebo jakýkoli mechanismus financování, stanoví zásady pro sdílení odpovědnosti za toto financování mezi zdroji finančních prostředků v různých členských státech. Skupinový plán řešení krize nepředpokládá žádnou mimořádnou veřejnou finanční podporu;

f) zahrnuje prvky stanovené v čl. 9 odst. 6.

3. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny předá skupinové plány řešení krize a veškeré jejich změny dotčeným orgánům dohledu.

4. Orgán EIOPA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících obsahy skupinových plánů řešení krize při zohlednění rozmanitosti modelů podnikání skupin na vnitřním trhu.

Orgán EIOPA předloží uvedený návrh regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace – doplňte osmnáct měsíců od vstupu této směrnice v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.

Článek 11

Požadavky a postup pro skupinové plány řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby vrcholné mateřské podniky předložily orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny informace, které mohou být požadovány podle článku 12. Uvedené informace se týkají vrcholného mateřského podniku a v požadovaném rozsahu každého subjektu skupiny, včetně subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e).

Jsou-li splněny požadavky na důvěrnost stanovené v této směrnici, předá orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny příslušné informace poskytnuté v souladu s tímto odstavcem:

a) orgánu EIOPA;

b) orgánům příslušným k řešení krize, které jsou členy kolegia k řešení krize;

c) příslušným orgánům dohledu, které jsou členy kolegia orgánů dohledu uvedeného v čl. 248 odst. 3 směrnice 2009/138/ES nebo se jej účastní.

2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny jednající v kolegiích k řešení krize společně s orgány příslušnými k řešení krize uvedenými v odst. 1 druhém pododstavci písm. b) a po konzultaci s dotčenými orgány dohledu, které jsou členy kolegia orgánů dohledu nebo se jej účastní podle čl. 248 odst. 3 směrnice 2009/138/ES, vypracovaly a vedly skupinové plány řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny mohou podle svého uvážení a za podmínky, že splní požadavky na důvěrnost stanovené v článku 77 této směrnice, do vypracování a vedení skupinových plánů řešení krize zapojit orgány příslušné k řešení krize z třetích zemí, v jejichž jurisdikci si skupina založila dceřiné pojišťovny nebo zajišťovny, pojišťovací holdingové společnosti nebo významné pobočky.

3. Členské státy zajistí, aby skupinové plány řešení krize byly přezkoumány a v příslušných případech aktualizovány nejméně jednou ročně a po každé změně právní či organizační struktury, podnikání či finanční situace skupiny, včetně všech subjektů skupiny, jestliže by mohla mít podstatný dopad na plán nebo vyžaduje jeho změnu.

4. Skupinový plán řešení krize se přijímá formou společného rozhodnutí uvedeného v článku 17, jež přijímá orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny společně s orgánem příslušným k řešení krize dceřiných pojišťoven a zajišťoven a subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e).

Článek 12

Informace pro účely plánů řešení krize a spolupráce poskytnuté pojišťovnou nebo zajišťovnou

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc požadovat, aby pojišťovny a zajišťovny nebo případně vrcholný mateřský podnik:

   a) v nezbytné míře spolupracovaly na vypracování plánů řešení krize nebo skupinových plánů řešení krize;

   b) jim přímo nebo prostřednictvím orgánu dohledu poskytly veškeré informace nezbytné k vypracování a provádění plánů řešení krize nebo skupinových plánů řešení krize.

2. Orgány dohledu v příslušných členských státech spolupracují s orgány příslušnými k řešení krize s cílem ověřit, zda některé nebo všechny informace uvedené v odstavci 1 již jsou k dispozici, a poskytují tyto informace uvedeným orgánům příslušným k řešení krize. Orgány příslušné k řešení krize získají před vyžádáním informací od pojišťoven a zajišťoven všechny příslušné informace od orgánů dohledu.

3. Orgán EIOPA vypracuje návrhy prováděcích technických norem upřesňujících postupy a minimální soubor standardních formulářů a vzorů pro poskytování informací uvedených v tomto článku a upřesňujících obsah těchto informací.

   Orgán EIOPA předloží uvedený návrh prováděcích technických norem Komisi do [Úřad pro publikace – doplňte osmnáct měsíců od vstupu této směrnice v platnost].

   Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s článkem 15 nařízení (EU) č. 1094/2010.

KAPITOLA II
Způsobilost k řešení krize

Článek 13

Posouzení způsobilosti k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize po konzultaci s orgánem dohledu posoudily, do jaké míry jsou pojišťovny nebo zajišťovny, jež nejsou součástí skupiny, způsobilé k řešení krize, aniž by předpokládaly jakoukoli mimořádnou veřejnou finanční podporu, s výjimkou případného použití systémů záruk pojištění nebo jakýchkoli mechanismů financování.

   Pojišťovna nebo zajišťovna se považuje za způsobilou k řešení krize, pokud je likvidace této pojišťovny nebo zajišťovny v běžném úpadkovém řízení proveditelná a věrohodná nebo pokud orgán příslušný k řešení může řešit krizi této pojišťovny nebo zajišťovny použitím různých nástrojů k řešení krize uvedených v čl. 26 odst. 3 a výkonem pravomoci k řešení krize uvedených v článcích 40 až 52.

2. Orgány příslušné k řešení krize posoudí způsobilost k řešení krize podle odstavce 1 současně s vypracováním a aktualizací plánů řešení krize v souladu s článkem 9 a pro účely jejich vypracování a aktualizace.

3. Orgán EIOPA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících aspekty a kritéria pro posouzení způsobilosti pojišťoven nebo zajišťoven nebo skupin k řešení krize stanovené v odstavci 1 a v článku 14.

Orgán EIOPA předloží uvedený návrh regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace – doplňte osmnáct měsíců od vstupu této směrnice v platnost].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.

Článek 14

Posouzení způsobilosti skupin k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny společně s orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků po konzultaci s orgánem dohledu nad skupinou a s orgány dohledu těchto dceřiných podniků posoudily, do jaké míry jsou skupiny způsobilé k řešení krize, aniž by předpokládaly jakoukoli mimořádnou veřejnou finanční podporu, s výjimkou případného použití systémů záruk pojištění nebo jakýchkoli mechanismů financování.

2. Skupina je považována za způsobilou k řešení krize, pokud orgány příslušné k řešení krize mohou buď subjekty skupiny proveditelně a věrohodně likvidovat v běžném úpadkovém řízení, nebo řešit krizi této skupiny použitím nástrojů k řešení krize a výkonem pravomocí k řešení krize ve vztahu k subjektům skupiny, pokud mohou být tyto subjekty skupiny snadno a včas odděleny, nebo jinými prostředky stanovenými vnitrostátními právními předpisy.

Kolegia k řešení krize uvedená v článku 68 při plnění svých funkcí zohlední posouzení způsobilosti skupiny k řešení krize.

3. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny posoudí způsobilost skupin k řešení krize současně s vypracováním a aktualizací skupinových plánů řešení krize v souladu s článkem 10 a pro účely jejich vypracování a aktualizace. Na toto posouzení se použije rozhodovací postup stanovený v článku 11.

Článek 15

Pravomoc řešit nebo odstraňovat překážky způsobilosti k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že posouzení provedené v souladu s články 13 nebo 14 odhalí existenci podstatných překážek způsobilosti k řešení krize příslušné pojišťovny nebo zajišťovny, orgán příslušný k řešení krize o této skutečnosti písemně informoval tuto pojišťovnu nebo zajišťovnu a dotčený orgán dohledu.

2. Požadavek, aby orgány příslušné k řešení krize vypracovaly plány řešení krize podle čl. 9 odst. 1 a aby relevantní orgány příslušné k řešení krize dosáhly společného rozhodnutí podle článku 17 o skupinových plánech řešení krize, jak je uvedeno v čl. 11 odst. 4, se pozastavuje po oznámení uvedeném v odstavci 1 tohoto článku, dokud orgán příslušný k řešení krize nepřijme v souladu s odstavcem 3 tohoto článku opatření pro odstranění podstatných překážek způsobilosti k řešení krize nebo nerozhodne v souladu s odstavcem 4 tohoto článku.

3. Ve lhůtě čtyř měsíců od přijetí oznámení podle odstavce 1 navrhne pojišťovna nebo zajišťovna orgánu příslušnému k řešení krize možná opatření k řešení či odstranění podstatných překážek uvedených v oznámení.

V harmonogramu pro provedení opatření uvedených v prvním pododstavci a vypracovaných příslušnou pojišťovnou nebo zajišťovnou se zohlední důvody pro vznik podstatné překážky.

Orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s orgánem dohledu posoudí, zda opatření uvedená v prvním pododstavci dotyčnou podstatnou překážku účinně řeší či odstraňují.

4. Orgány příslušné k řešení krize, které dojdou k závěru, že opatření navrhovaná pojišťovnou nebo zajišťovnou podle odst. 3 prvního pododstavce účinně nezmírňují či neodstraňují dané překážky, uloží pojišťovně nebo zajišťovně přímo nebo nepřímo prostřednictvím orgánu dohledu, aby přijala jakákoli alternativní opatření uvedená v odstavci 5, a písemně tato opatření oznámí uvedenému subjektu, jenž do jednoho měsíce od obdržení tohoto oznámení navrhne plán plnění uvedených požadavků.

Při stanovování alternativních opatření orgány příslušné k řešení krize uvedou, z jakého důvodu by opatření navržená pojišťovnou nebo zajišťovnou nestačila k odstranění překážek způsobilosti k řešení krize a jak jsou navrhovaná alternativní opatření přiměřená k odstranění těchto překážek. Orgány příslušné k řešení krize vezmou v úvahu účinek opatření na činnost pojišťovny nebo zajišťovny, její stabilitu a schopnost přispívat k hospodářství.

5. Alternativní opatření uvedená v odstavci 4 mohou mít následující formu:

a) požadovat, aby pojišťovna nebo zajišťovna revidovala dohody o vnitroskupinovém financování nebo přezkoumala skutečnost, že neexistují, nebo uzavřela dohody o poskytování služeb uvnitř skupiny či se třetími stranami;

b) požadovat, aby pojišťovna nebo zajišťovna omezila svou maximální individuální nebo celkovou expozici;

c) uložit specifickou nebo pravidelnou dodatečnou povinnost poskytnout informace relevantní pro řešení krize;

d) požadovat, aby se pojišťovna nebo zajišťovna zbavila konkrétních aktiv nebo aby restrukturalizovala závazky;

e) požadovat, aby pojišťovna nebo zajišťovna omezila či ukončila konkrétní stávající či navrhované činnosti;

f) omezit rozvoj nových či stávajících oborů podnikání nebo prodej nových či stávajících produktů nebo takovému rozvoji či prodeji zabránit;

g) požadovat, aby pojišťovna nebo zajišťovna změnila strategii zajištění;

h) požadovat změny právní či provozní struktury pojišťovny nebo zajišťovny nebo kteréhokoli subjektu skupiny, který je pod její přímou či nepřímou kontrolou, s cílem snížit jejich složitost a zajistit tak, aby bylo možné právně i provozně oddělit zásadní funkce od jiných funkcí použitím nástrojů k řešení krize;

i) požadovat, aby pojišťovna nebo zajišťovna nebo mateřský podnik založily mateřskou pojišťovací holdingovou společnost v členském státě nebo mateřskou pojišťovací holdingovou společnost v Unii;

j) v případě, že je pojišťovna nebo zajišťovna dceřiným podnikem pojišťovací holdingové společnosti se smíšenou činností, požadovat, aby tato pojišťovací holdingová společnost se smíšenou činností založila samostatnou pojišťovací holdingovou společnost, která by pojišťovnu nebo zajišťovnu kontrolovala, pokud je to nutné k usnadnění řešení krize pojišťovny či zajišťovny a k zamezení toho, aby použití nástrojů a pravomocí k řešení krize mělo nepříznivý dopad na nefinanční část skupiny.

6. Před identifikací jakéhokoli alternativního opatření uvedeného v odstavci 5 orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s orgánem dohledu důkladně zváží potenciální účinek tohoto opatření na odolnost a stabilitu konkrétní vykonávané činnosti příslušné pojišťovny nebo zajišťovny a na vnitřní trh.

7. Oznámení nebo rozhodnutí učiněné podle odstavce 1 nebo 4:

a) zahrnuje důvody vedoucí k danému posouzení či zjištění;

b) uvádí, jak toto oznámení nebo rozhodnutí splňuje požadavek přiměřenosti použitých opatření stanovený v odst. 4 druhém pododstavci;

c) je možné se proti němu odvolat.

8. Orgán EIOPA vydá do [Úřad pro publikace – doplňte osmnáct měsíců od vstupu této směrnice v platnost] obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1094/2010 dále upřesňující opatření stanovená v odstavci 5 a okolnosti, za nichž může být každé opatření uplatněno.

Článek 16

Pravomoc řešit nebo odstraňovat překážky způsobilosti k řešení krize: postup na úrovni skupiny

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny společně s orgány příslušnými k řešení krize dceřiných podniků po konzultaci s kolegiem orgánů dohledu zváží posouzení uvedené v článku 14 v kolegiu k řešení krizí a přijme veškerá přiměřená opatření k tomu, aby bylo dosaženo společného rozhodnutí uvedeného v článku 17 o uplatnění opatření identifikovaných podle čl. 15 odst. 4 ve vztahu ke všem relevantním subjektům skupiny.

2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny ve spolupráci s orgánem dohledu nad skupinou a s orgánem EIOPA v souladu s čl. 25 odst. 1 nařízení (EU) č. 1094/2010 vypracuje a předloží zprávu vrcholnému mateřskému podniku a orgánům příslušným k řešení krize dceřiných podniků, které tuto zprávu poskytnou dceřiným podnikům, které spadají do jejich působnosti. Zpráva je vypracována po konzultaci s orgány dohledu a analyzuje podstatné překážky pro účinné používání nástrojů k řešení krize uvedených v čl. 26 odst. 3 a výkon pravomocí k řešení krize uvedených v článcích 40 až 52 ve vztahu ke skupině. Zpráva doporučí veškerá přiměřená a cílená opatření, jež jsou podle názoru orgánu k řešení krize na úrovni skupiny nezbytná nebo vhodná k odstranění těchto překážek, přičemž zohlední dopad těchto opatření na model podnikání skupiny.

3. Do čtyř měsíců od přijetí zprávy může vrcholný mateřský podnik předložit své připomínky a navrhnout orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny alternativní opatření, která by překážky uvedené ve zprávě odstranila.

Orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s orgánem dohledu posoudí, zda tato opatření podstatnou překážku účinně řeší či odstraňují.

4. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny oznámí všechna opatření navržená vrcholným mateřským podnikem orgánům, které jsou členy kolegia k řešení krize nebo se jej účastní. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize dceřiných podniků učiní po konzultaci s orgány dohledu veškeré možné kroky k tomu, aby dosáhly společného rozhodnutí podle článku 17 v kolegiu k řešení krizí ohledně identifikace podstatných překážek a, je-li to nezbytné, ohledně posouzení opatření navržených vrcholným mateřským podnikem a opatření požadovaných orgány za účelem řešení nebo odstranění překážek. Při tom zohlední potenciální dopad těchto opatření ve všech členských státech, ve kterých skupina působí.

KAPITOLA III
Společná rozhodnutí

Článek 17

Společná rozhodnutí

1. Orgány dohledu nad skupinou, orgány dohledu, orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny a orgány příslušné k řešení krize usilují o dosažení společných rozhodnutí uvedených případně v čl. 8 odst. 2, čl. 11 odst. 4 a čl. 16 odst. 4 do čtyř měsíců ode dne:

   a) předání skupinového preventivního ozdravného plánu orgánem dohledu nad skupinou v souladu s čl. 7 odst. 4;

   b) předání informací uvedených v čl. 11 odst. 1 druhém pododstavci orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny;

   c) předložení jakýchkoli připomínek vrcholného mateřského podniku nebo od uplynutí čtyřměsíční lhůty uvedené v čl. 16 odst. 3 podle toho, co nastane dříve.

   Na žádost orgánu dohledu nebo orgánu příslušného k řešení krize může orgán EIOPA pomoci orgánům dohledu nad skupinou, orgánům dohledu, orgánům příslušným k řešení krize na úrovni skupiny a orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 1094/2010.

2. Pokud není ve lhůtě uvedené v odstavci 1 přijato společné rozhodnutí o záležitostech uvedených v druhém pododstavci, rozhodne orgán dohledu nad skupinou nebo případně orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny o těchto záležitostech sám.

   Záležitosti uvedené v prvním pododstavci jsou tyto:

   a) přezkum a posouzení skupinového preventivního ozdravného plánu uvedeného v článku 8;

b) veškerá opatření, která je vrcholný mateřský podnik povinen přijmout v souladu s čl. 6 odst. 3 a 4;

c) skupinový plán řešení krize uvedený v článku 10;

d) opatření uvedená v článku 16.

Rozhodnutí přijatá orgánem dohledu nad skupinou nebo případně orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny musí být řádně odůvodněna a zohledňovat stanoviska a připomínky ostatních orgánů dohledu nebo případně orgánů příslušných k řešení krize učiněné během čtyřměsíčního období. Rozhodnutí se poskytne vrcholnému mateřskému podniku a dalším příslušným orgánům.

3. Pokud není ve lhůtě uvedené v odstavci 1 přijato orgány dohledu nebo orgány příslušnými k řešení krize společné rozhodnutí o záležitostech uvedených v druhém pododstavci, rozhodne každý orgán dohledu nebo případně orgán příslušný k řešení krize dceřiného podniku o těchto záležitostech sám.

Záležitosti uvedené v prvním pododstavci jsou tyto:

a) zda má být vypracován individuální ozdravný plán pro pojišťovny nebo zajišťovny v jeho jurisdikci podle čl. 8 odst. 2;

b) použití opatření uvedených v čl. 6 odst. 3 a 4 na úrovni dceřiných podniků;

c) identifikace podstatných překážek a, je-li to nezbytné, posouzení opatření navržených vrcholným mateřským podnikem a opatření požadovaných orgány za účelem řešení nebo odstranění překážek podle čl. 16 odst. 1.

4. Není-li společného rozhodnutí o přijetí skupinového plánu řešení krize uvedeného v čl. 11 odst. 4 orgány příslušnými k řešení krize dosaženo ve lhůtě čtyř měsíců uvedené v odstavci 1, přijme každý orgán příslušný k řešení krize odpovědný za dceřiný podnik vlastní rozhodnutí a vypracuje a aktualizuje plány řešení krize pro subjekty ve své jurisdikci. Každý orgán příslušný k řešení krize uvědomí o svém rozhodnutí ostatní členy kolegia k řešení krize.

5. Každé rozhodnutí orgánů dohledu nebo orgánů příslušných k řešení krize v souladu s odstavci 3 nebo 4 musí být řádně odůvodněno a zohledňovat stanoviska a připomínky ostatních orgánů dohledu, orgánů příslušných k řešení krize nebo případně orgánů skupiny.

6. Orgány dohledu nebo orgány příslušné k řešení krize, které nevyjádřily nesouhlas s rozhodnutím uvedeným v odstavcích 3 a 4, mohou dosáhnout společného rozhodnutí ohledně skupinového preventivního ozdravného plánu nebo skupinového plánu řešení krize skupiny vztahujícího se na subjekty skupiny spadající do jejich jurisdikce.

7. Pokud do konce čtyřměsíčního období uvedeného v odstavci 1 kterýkoli z dotčených orgánů dohledu nebo orgánů příslušných k řešení krize předložil záležitost orgánu EIOPA v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1094/2010, odloží příslušný orgán dohledu nad skupinou, orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, orgán dohledu nebo orgán příslušný k řešení krize své rozhodnutí podle odstavců 2, 3 a 4 a vyčká na rozhodnutí, které může orgán EIOPA přijmout podle čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení, a rozhodne v souladu s rozhodnutím orgánu EIOPA. Čtyřměsíční období uvedené v odstavci 1 se považuje za lhůtu pro smírné urovnání sporu ve smyslu čl. 19 odst. 2 uvedeného nařízení. EIOPA přijme své rozhodnutí do jednoho měsíce. Záležitost nelze orgánu EIOPA předložit po uplynutí čtyřměsíčního

období uvedeného v odstavci 1 nebo po dosažení společného rozhodnutí. Pokud orgán EIOPA nepřijme rozhodnutí do jednoho měsíce od okamžiku, kdy mu záležitost byla předložena, použije se individuální rozhodnutí orgánu dohledu nad skupinou, orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny, orgánu dohledu nebo orgánu příslušného k řešení krize pro skupinu nebo případně dceřiný podnik.

8. Společné rozhodnutí uvedené v čl. 8 odst. 2, čl. 11 odst. 4, čl. 16 odst. 4 a odstavci 6 tohoto článku a rozhodnutí uvedená v odstavcích 2, 3 a 4 tohoto článku se považují za definitivní a musí být uplatňována ostatními orgány dohledu nebo dotčenými orgány příslušnými k řešení krize v dotčených členských státech.

9. Jsou-li přijata společná rozhodnutí podle čl. 11 odst. 4 a ohledně skupinových plánů řešení krize podle odstavce 6 tohoto článku a orgán příslušný k řešení krize se domnívá, že otázka týkající se skupinových plánů řešení krize, o které nebylo dosaženo shody, zasahuje do fiskální odpovědnosti jeho členského státu, zahájí orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny opětovné posuzování skupinového plánu řešení krize.

HLAVA III
ŘEŠENÍ KRIZE

KAPITOLA I
Účely řešení krize, podmínky zahájení řešení krize a obecné zásady

Článek 18

Účely řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby při používání nástrojů k řešení krize uvedených v čl. 26 odst. 3 a při výkonu pravomocí k řešení krize uvedených v článcích 40 až 52 orgány příslušné k řešení krize zohlednily účely řešení krize uvedené v odstavci 2 a volily si nástroje a pravomoci, jimiž lze nejlépe dosáhnout jednotlivých účelů relevantních pro okolnosti případu.

2. Účely řešení krize uvedeným v odstavci 1 jsou:

   a) ochrana pojistníků, oprávněných osob a žadatelů;

   b) udržování finanční stability, zejména zabráněním šíření krize a udržením tržní disciplíny;

   c) zajištění kontinuity zásadních funkcí;

   d) ochrana veřejných finančních prostředků tím, že se minimalizuje využití mimořádné veřejné finanční podpory.

   Členské státy zajistí, aby se při dosahování výše uvedených účelů řešení krize orgány příslušné k řešení krize snažily minimalizovat náklady na řešení krize a zabránily snižování hodnoty, jež není nezbytné pro dosažení účelů řešení krize.

3. Jednotlivé účely řešení krize uvedené v odstavci 2 mají stejnou důležitost a členské státy zajistí, aby je orgány příslušné k řešení krize vzájemně vyvažovaly, je-li to vhodné vzhledem k povaze a okolnostem každého případu.

Článek 19

Podmínky zahájení řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize podnikly opatření k řešení krize ve vztahu k pojišťovně nebo zajišťovně pouze v případě, že jsou splněny veškeré tyto podmínky:

   a) orgán dohledu po konzultaci s orgánem příslušným k řešení krize nebo za podmínek stanovených v odstavci 2 orgán příslušný k řešení krize po konzultaci s orgánem dohledu zjistil, že pojišťovna nebo zajišťovna je v selhání nebo že je její selhání pravděpodobné;

   b) neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by selhání pojišťovny nebo zajišťovny v přiměřené lhůtě zabránila jakákoli alternativní opatření soukromého sektoru nebo opatření dohledu, včetně preventivních a nápravných opatření;

c) opatření k řešení krize je nezbytné ve veřejném zájmu.

2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize po konzultaci s orgánem dohledu měly nezbytné nástroje, aby takové zjištění podle odst. 1 písm. a) učinily, především přiměřený přístup k příslušným informacím. Orgán dohledu poskytne orgánu příslušnému k řešení krize neprodleně všechny relevantní informace, které orgán příslušný k řešení krize požaduje k provedení svého posouzení.

3. Pro účely odst. 1 písm. a) se má za to, že je pojišťovna nebo zajišťovna v selhání nebo je její selhání pravděpodobné, je-li splněna kterákoli z těchto podmínek:

a) pojišťovna nebo zajišťovna poruší nebo je pravděpodobné, že poruší, minimální kapitálový požadavek stanovený v hlavě I kapitole VI oddíle 5 směrnice 2009/138/ES a neexistuje přiměřená vyhlídka na to, že by byl soulad s tímto požadavkem obnoven;

b) pojišťovna nebo zajišťovna přestane splňovat podmínky pro udělení povolení nebo závažným způsobem poruší své povinnosti stanovené právními předpisy, které se na ni vztahují, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že tyto své povinnosti závažným způsobem poruší v blízké budoucnosti způsobem, který by odůvodňoval odnětí povolení;

c) pojišťovna nebo zajišťovna není schopna splácet své dluhy nebo jiné závazky, včetně plateb pojistníkům nebo oprávněným osobám v okamžiku jejich splatnosti, nebo existují objektivní skutečnosti podporující závěr, že tomu tak v blízké budoucnosti bude;

d) je požadována mimořádná veřejná finanční podpora.

4. Pro účely odst. 1 písm. c) tohoto článku se opatření k řešení krize považuje za opatření ve veřejném zájmu, pokud je toto opatření nezbytné pro dosažení jednoho nebo více účelů řešení krize stanovených v čl. 18 odst. 2, je ve vztahu k uvedeným účelům přiměřené a likvidací instituce v běžném úpadkovém řízení by uvedených účelů ve stejné míře dosaženo nebylo.

Článek 20

Podmínky zahájení řešení krize mateřských podniků a holdingových společností

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly přijmout opatření k řešení krize ve vztahu k subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e), pokud tento subjekt splňuje podmínky stanovené v čl. 19 odst. 1.

2. Pokud dceřiné pojišťovny nebo zajišťovny pojišťovací holdingové společnosti se smíšenou činností přímo nebo nepřímo drží zprostředkující pojišťovací holdingová společnost, zajistí členské státy, aby opatření k řešení krize za účelem řešení krize na úrovni skupiny byla přijímána ve vztahu ke zprostředkující pojišťovací holdingové společnosti, a nepřijmou opatření k řešení krize za účelem řešení krize na úrovni skupiny ve vztahu k pojišťovací holdingové společnosti se smíšenou činností.

3. S výhradou odstavce 2 mohou orgány příslušné k řešení krize přijmout opatření k řešení krize s ohledem na jakýkoli subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. c) až e) bez ohledu na to, zda tyto subjekty splňují podmínky stanovené v odstavci 1, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

a) jedna nebo více dceřiných pojišťoven nebo zajišťoven splňuje podmínky stanovené v čl. 19 odst. 1;

b) aktiva a závazky dceřiných pojišťoven nebo zajišťoven jsou takové, že jejich selhání ohrožuje jinou pojišťovnu nebo zajišťovnu skupiny nebo skupinu jako celek, nebo pokud insolvenční právo členského státu požaduje, aby se skupiny považovaly za celek;

c) opatření k řešení krize ve vztahu k subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. c) až e) jsou nezbytná k řešení krize dceřiných pojišťoven nebo zajišťoven nebo k řešení krize celé skupiny.

Článek 21

Úpadkové řízení ve vztahu k pojišťovnám a zajišťovnám, jež nepodléhají opatřením k řešení krize

Členské státy zajistí, aby pojišťovny nebo zajišťovny, které splňují podmínky stanovené v čl. 19 odst. 1 písm. a) a b), ale nesplňují podmínku stanovenou v čl. 19 odst. 1 písm. c), a které splňují minimální kapitálový požadavek stanovený v hlavě I kapitole VI oddíle 5 směrnice 2009/138/ES, byly likvidovány řádným způsobem v souladu s běžným úpadkovým řízením zajišťujícím řádné opuštění trhu.

Článek 22

Obecné zásady řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize při používání nástrojů k řešení krize uvedených v čl. 26 odst. 3 a při výkonu pravomocí k řešení krize uvedených v článcích 40 až 52 přijaly veškerá vhodná opatření s cílem zajistit, aby byla opatření k řešení krize přijímána v souladu s těmito zásadami:

   a) nejprve nesou ztráty akcionáři podniku v režimu řešení krize;

   b) po akcionářích nesou ztráty věřitelé podniku v režimu řešení krize v souladu s pořadím priority jejich pohledávek v běžném úpadkovém řízení, není-li v této směrnici výslovně stanoveno jinak;

   c) správní, řídící nebo kontrolní orgán a vrcholné vedení podniku v režimu řešení krize jsou vyměněny, s výjimkou případů, kdy je úplné nebo částečné zachování tohoto orgánu nebo vrcholného vedení považováno za nezbytné pro dosažení účelů řešení krize;

   d) správní, řídící nebo kontrolní orgán a vrcholné vedení podniku v režimu řešení krize poskytne veškerou nezbytnou pomoc pro dosažení účelů řešení krize;

   e) fyzické a právnické osoby nesou podle občanského nebo trestního práva svou odpovědnost za selhání podniku v režimu řešení krize;

   f) pokud není v této směrnici stanoveno jinak, věřitelům stejné třídy se dostane rovného zacházení;

   g) žádnému akcionáři nebo věřiteli nevzniknou větší ztráty, než jaké by mu vznikly, pokud by pojišťovna nebo zajišťovna byla likvidována v běžném úpadkovém řízení v souladu se zárukami uvedenými v článcích 53 až 55;

h) opatření k řešení krize jsou přijímána v souladu se zárukami stanovenými v této směrnici.

2. Pokud je pojišťovna nebo zajišťovna součástí skupiny, použijí orgány příslušné k řešení krize nástroje k řešení krize uvedené v čl. 26 odst. 3 a vykonávají pravomoci k řešení krize uvedené v článcích 40 až 52 způsobem, jenž minimalizuje, zejména v zemích, ve kterých skupina působí:

a) dopad na jiné subjekty skupiny a na skupinu jako celek;

b) nepříznivý dopad na pojistníky, reálnou ekonomiku a finanční stabilitu v Unii a v jejích členských státech.

3. Členské státy při používání nástrojů k řešení krize uvedených v čl. 26 odst. 3 a při výkonu pravomocí k řešení krize uvedených v článcích 40 až 52 zajistí jejich soulad s rámcem státní podpory Unie, pokud je to na místě.

4. Pokud se použijí nástroje k řešení krize uvedené v čl. 26 odst. 3, má se za to, že pro účely čl. 5 odst. 1 směrnice Rady 2001/23/ES[31] je daný subjekt, na nějž byly tyto nástroje použity, předmětem konkurzního řízení nebo obdobného úpadkového řízení.

5. Orgány příslušné k řešení krize při používání nástrojů k řešení krize uvedených v čl. 26 odst. 3 a při výkonu pravomocí k řešení krize uvedených v článcích 40 až 52 informují a konzultují zástupce zaměstnanců příslušné pojišťovny nebo zajišťovny, pokud je to nezbytné.

6. Orgány příslušné k řešení krize používají nástroje k řešení krize uvedené v čl. 26 odst. 3 a vykonávají pravomoci k řešení krize uvedené v článcích 40 až 52, aniž jsou dotčena ustanovení o zastoupení zaměstnanců ve vedoucích orgánech společností, jak jsou stanovena ve vnitrostátním právu či zvyklostech.

KAPITOLA II
Oceňování

Článek 23

Ocenění pro účely řešení krize

1. Orgány příslušné k řešení krize zajistí, aby všechna opatření k řešení krize byla realizována na základě ocenění zajišťujícího poctivé, obezřetné a realistické posouzení hodnoty aktiv, závazků, práv a povinností pojišťoven nebo zajišťoven.

2. Před zavedením režimu řešení krize v pojišťovně nebo zajišťovně zajistí orgán příslušný k řešení krize provedení prvního ocenění, jehož účelem je zjistit, zda jsou splněny podmínky zahájení řešení krize podle čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3.

3. Poté, co orgán příslušný k řešení krize rozhodl o zavedení režimu řešení krize v pojišťovně nebo zajišťovně, zajistí provedení druhého ocenění za účelem:

a) poskytnutí informací k rozhodnutí o vhodných opatřeních k řešení krize;

[31] Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, 22.3.2001, s. 16).

b) zajištění plného uznání veškerých ztrát pojišťovny nebo zajišťovny v okamžiku použití nástrojů k řešení krize;

c) poskytnutí informací k rozhodnutí o rozsahu zrušení nebo naředění nástrojů účasti;

d) poskytnutí informací k rozhodnutí o rozsahu odpisu nebo konverze nezajištěných závazků, včetně dluhových nástrojů;

e) je-li použit nástroj překlenovacího podniku uvedený v článku 32, poskytnutí informací k rozhodnutí o aktivech, závazcích, právech a povinnostech nebo nástrojích účasti, které mohou být převedeny na překlenovací podnik, a k rozhodnutí o hodnotě jakéhokoli protiplnění, které má být vyplaceno pojišťovně nebo zajišťovně v režimu řešení krize nebo případně držitelům nástrojů účasti;

f) je-li použit nástroj převodu činnosti uvedený v článku 31, poskytnutí informací k rozhodnutí o aktivech, závazcích, právech a povinnostech nebo nástrojích účasti, které mohou být převedeny na nabývající třetí stranu, a k tomu, aby orgán příslušný k řešení krize porozuměl, co představuje obchodní podmínky pro účely článku 31.

4. Ocenění podle odstavců 2 a 3 tohoto článku může být předmětem soudního přezkumu podle článku 65 pouze společně s rozhodnutím o použití nástroje nebo výkonu pravomoci k řešení krize.

Článek 24

Požadavky na oceňování

1. Členské státy zajistí, aby ocenění podle článku 23 byla provedena:

a) osobou nezávislou na jakémkoli veřejném orgánu a pojišťovně nebo zajišťovně; nebo

b) orgánem příslušným k řešení krize, pokud tato ocenění nemůže provést osoba podle písmene a).

2. Ocenění podle článku 23 se považují za konečná, pokud je provedla osoba podle odst. 1 písm. a) tohoto článku a jsou splněny všechny požadavky stanovené v odstavcích 3 až 5 tohoto článku.

3. Aniž je případně dotčen rámec Unie pro státní podporu, musí být konečné ocenění založeno na obezřetných předpokladech a nesmí předpokládat žádné potenciální poskytnutí mimořádné veřejné finanční podpory od okamžiku přijetí opatření k řešení krize.

4. Konečné ocenění doplní následující informace, jež má k dispozici pojišťovna nebo zajišťovna nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e):

a) aktualizovaná účetní závěrka a aktualizované ekonomické ocenění rozvahy pojišťovny nebo zajišťovny nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) podle směrnice Solventnost II;

b) zpráva o finanční situaci pojišťovny nebo zajišťovny, včetně ocenění technických rezerv nezávislou pojistně matematickou funkcí podle hlavy I

kapitoly VI oddílu 2 směrnice 2009/138/ES pojišťovny nebo zajišťovny nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e);

c) veškeré další informace o tržní a účetní hodnotě aktiv, technických rezerv uvedených v hlavě I kapitole VI oddíle 2 směrnice 2009/138/ES a ostatních závazků pojišťovny nebo zajišťovny nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e).

5. Konečné ocenění obsahuje rozdělení věřitelů do tříd podle úrovní jejich priority v souladu s použitelným insolvenčním právem. Konečné ocenění dále obsahuje odhad zacházení, jakého by se podle očekávání každé třídě akcionářů a věřitelů dostalo, kdyby daná pojišťovna nebo zajišťovna nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) byly likvidovány v běžném úpadkovém řízení.

Odhadem uvedeným v prvním pododstavci nesmí být dotčeno ocenění podle článku 54.

6. Orgán EIOPA vypracuje návrhy regulačních technických norem k upřesnění:

a) okolností, za nichž je osoba pro účely odstavce 1 tohoto článku považována za nezávislou jak na orgánu příslušném k řešení krize, tak na pojišťovně nebo zajišťovně;

b) metodiky pro posouzení hodnoty aktiv a závazků pojišťovny nebo zajišťovny v kontextu řešení krize;

c) oddělení ocenění podle článků 23 a 54 této směrnice.

Orgán EIOPA předloží uvedený návrh regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace – doplňte osmnáct měsíců od vstupu této směrnice v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.

Článek 25

Prozatímní a konečné ocenění

1. Ocenění podle článku 23, která nesplňují požadavky stanovené v čl. 24 odst. 2, se považují za prozatímní ocenění.

Prozatímní ocenění zahrnuje rezervu na dodatečné ztráty a její náležité odůvodnění.

2. Orgán příslušný k řešení krize, který přijme opatření k řešení krize na základě tohoto prozatímního ocenění, zajistí provedení konečného ocenění co nejdříve.

Orgán příslušný k řešení krize zajistí, aby konečné ocenění podle prvního pododstavce:

a) umožnilo plné uznání ztrát pojišťovny nebo zajišťovny v jejích účetních knihách;

b) poskytlo informace k rozhodnutí o zvýšení hodnoty pohledávek věřitelů nebo o zvýšení hodnoty hrazeného protiplnění v souladu s odstavcem 3.

3. Je-li odhad čisté hodnoty aktiv pojišťovny nebo zajišťovny podle konečného ocenění vyšší než odhad čisté hodnoty aktiv pojišťovny nebo zajišťovny podle prozatímního ocenění, může orgán příslušný k řešení krize:

a) zvýšit hodnotu pohledávek dotčených věřitelů, které byly odepsány nebo restrukturalizovány;

b) uložit překlenovacímu podniku, aby ve vztahu k aktivům, závazkům, právům a povinnostem uhradil další protiplnění pojišťovně nebo zajišťovně v režimu řešení krize, nebo případně vlastníkům nástrojů účasti.

4. Orgán EIOPA vypracuje návrh regulačních technických norem, které stanoví pro účely odstavce 1 tohoto článku metodiku výpočtu rezervy na dodatečné ztráty, která má být součástí prozatímního ocenění.

Orgán EIOPA předloží uvedený návrh regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace – doplňte osmnáct měsíců od vstupu této směrnice v platnost].

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.

KAPITOLA III
Nástroje k řešení krize

ODDÍL 1
OBECNÉ ZÁSADY

Článek 26

Obecná ustanovení o nástrojích k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly nezbytné pravomoci k použití nástrojů k řešení krize na pojišťovny a zajišťovny a subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e), které splňují podmínky zahájení řešení krize uvedené v čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3.

2. Pokud se orgán příslušný k řešení krize rozhodne použít nástroje k řešení krize na pojišťovnu nebo zajišťovnu nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) a toto opatření k řešení krize by mělo za následek ztráty, které by nesli věřitelé, především pojistníci, nebo by mělo za následek restrukturalizaci nebo konverzi jejich pohledávek, vykoná orgán příslušný k řešení krize pravomoc k odpisu nebo konverzi kapitálových nástrojů a způsobilých závazků podle článku 34 bezprostředně před použitím nástroje k řešení krize nebo současně s jeho použitím.

Konverze způsobilých závazků na kapitálové nástroje se nevztahuje na pohledávky z pojištění.

3. Nástroje k řešení krize uvedené v odstavci 1 jsou:

a) nástroj ukončení uzavírání nových smluv při solventnosti;

b) nástroj převodu činnosti;

c) nástroj překlenovacího podniku;

d) nástroj oddělení aktiv a závazků;

e) nástroj odpisu nebo konverze.

S výhradou odstavce 5 mohou orgány příslušné k řešení krize použít nástroje k řešení krize jednotlivě nebo je mohou jakkoli kombinovat, s výjimkou nástroje oddělení aktiv a závazků, který lze použít pouze společně s jiným nástrojem k řešení krize.

4. Pokud je použit pouze nástroj převodu činnosti a nástroj překlenovacího podniku, a tyto nástroje jsou použity pouze k částečnému převodu aktiv, práv nebo závazků podniku v režimu řešení krize, zbytková pojišťovna nebo zajišťovna nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e), z nichž byly aktiva, práva nebo závazky převedeny, se likviduje v běžném úpadkovém řízení. Likvidace se provede v přiměřené lhůtě s ohledem na případnou potřebu, aby daná zbytková pojišťovna nebo zajišťovna nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) poskytovaly služby nebo podporu podle článku 43, a příjemci se tak umožnilo provozovat činnosti nebo poskytovat služby získané uvedeným převodem, a na jakýkoli jiný důvod, podle něhož je další trvání zbytkové pojišťovny nebo zajišťovny nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) nezbytné pro dosažení účelu řešení krize uvedeného v článku 18 nebo souladu se zásadami uvedenými v článku 22.

   Pokud je použit nástroj ukončení uzavírání nových smluv při solventnosti a pokud se čistá hodnota aktiv podniku v režimu řešení krize, jenž ukončil uzavírání nových smluv při solventnosti, stane zápornou, je zbytková část pojišťovny nebo zajišťovny likvidována v běžném úpadkovém řízení.

5. Orgán příslušný k řešení krize může získat zpět veškeré přiměřené výdaje řádně vynaložené v souvislosti s použitím nástrojů k řešení krize nebo vykonáním pravomocí k řešení krize jedním nebo více z těchto způsobů:

   a) jakožto odpočet od jakéhokoli protiplnění, které příjemce hradí podniku v režimu řešení krize nebo případně vlastníkům akcií nebo jiných nástrojů účasti;

   b) od podniku v režimu řešení krize, jakožto přednostní věřitel;

   c) z výnosů dosažených v důsledku ukončení provozu překlenovacího podniku, společnosti pro řízení aktiv a závazků nebo pojišťovny nebo zajišťovny v režimu ukončení uzavírání nových smluv při solventnosti, jakožto přednostní věřitel.

6. Členské státy zajistí, aby se na převod aktiv, práv nebo závazků z podniku v režimu řešení krize na jiný subjekt v důsledku použití nástroje k řešení krize nebo výkonu pravomoci k řešení krize nepoužila pravidla vnitrostátního insolvenčního práva, která se týkají neplatnosti nebo nevymahatelnosti právních aktů poškozujících věřitele.

7. Členské státy mohou orgánům příslušným k řešení krize svěřit další nástroje a pravomoci vykonatelné v případě, že pojišťovna nebo zajišťovna nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) splňují podmínky zahájení řešení krize uvedené v čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3, pokud:

   a) při uplatnění vůči přeshraničním skupinám tyto další nástroje a pravomoci nepředstavují překážku účinnému řešení na úrovni skupiny;

   b) tyto nástroje a pravomoci jsou v souladu s účely řešení krize uvedenými v článku 18 a obecnými zásadami řešení krize uvedenými v článcích 18 a 22.

ODDÍL 2
NÁSTROJ UKONČENÍ UZAVÍRÁNÍ NOVÝCH SMLUV PŘI SOLVENTNOSTI

Článek 27

Nástroj ukončení uzavírání nových smluv při solventnosti

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc odebrat podniku v režimu řešení krize povolení k uzavírání nových pojistných nebo zajišťovacích smluv a zavést v podniku v režimu řešení krize režim ukončení uzavírání nových smluv při solventnosti s cílem ukončit činnost tohoto podniku.

2. Orgány příslušné k řešení krize zajistí, aby si pojišťovna nebo zajišťovna v režimu řešení krize a ukončení uzavírání nových smluv při solventnosti mohla za účelem zajištění řádné kontinuity své pojišťovací činnosti v režimu ukončení uzavírání nových smluv až do své likvidace udržet dostatečně vyškolené a kompetentní zaměstnance.

3. Orgány příslušné k řešení krize v úzké spolupráci s orgány dohledu monitorují náklady a výdaje pojišťovny nebo zajišťovny v režimu řešení krize v zájmu zachování její hodnoty a prodejnosti.

4. Orgány příslušné k řešení krize v úzké spolupráci s orgány dohledu posuzují zamýšlené změny složení aktiv, pečlivě monitorují zajišťovací mechanismy a požadují alespoň čtvrtletní nezávislý pojistně matematický přezkum technických rezerv a rezerv.

5. Při používání nástroje ukončení uzavírání nových smluv při solventnosti orgány příslušné k řešení krize omezí nebo zakáží jakékoli výplaty odměn z kapitálu a nástrojů, s nimiž je zacházeno jako s kapitálem, včetně výplaty dividend, a omezí nebo zakáží jakékoli platby pohyblivé složky odměny a zvláštních penzijních výhod.

6. Orgány příslušné k řešení krize přijmou rozhodnutí, že musí být provedena likvidace podniku v režimu řešení krize, jenž ukončil uzavírání nových smluv při solventnosti, v kterékoli z následujících situací, podle toho, která nastane dříve:

   a) podnik v režimu řešení krize, jenž ukončil uzavírání nových smluv při solventnosti, se spojí s jiným subjektem;

   b) veškerá aktiva, práva nebo závazky podniku v režimu řešení krize, jenž ukončil uzavírání nových smluv při solventnosti, nebo jejich podstatná část byly prodány třetí kupující straně;

   c) aktiva podniku v režimu řešení krize, jenž ukončil uzavírání nových smluv při solventnosti, jsou zcela zlikvidována a jeho závazky zcela vypořádány;

   d) čistá hodnota aktiv podniku v režimu řešení krize, jenž ukončil uzavírání nových smluv při solventnosti, se stala zápornou.

7. Je-li provoz podniku v režimu řešení krize, jenž ukončil uzavírání nových smluv při solventnosti, ukončen na základě situace uvedené v odst. 6 písm. b), zbytková část pojišťovny nebo zajišťovny se zlikviduje v běžném úpadkovém řízení.

   S výhradou čl. 26 odst. 6 se veškeré výnosy dosažené v důsledku ukončení provozu pojišťovny nebo zajišťovny v režimu ukončení uzavírání nových

pojistných/zajišťovacích smluv použijí ve prospěch akcionářů této pojišťovny nebo zajišťovny.

ODDÍL 3
NÁSTROJ ODDĚLENÍ AKTIV A ZÁVAZKŮ, NÁSTROJ PŘEVODU ČINNOSTI A NÁSTROJ PŘEKLENOVACÍHO PODNIKU

Článek 28

Zásady používání nástroje oddělení aktiv a závazků, nástroje převodu činnosti a nástroje překlenovacího podniku

1. Členské státy zajistí, aby s výhradou čl. 31 odst. 5 a 6 a článku 65 měly orgány příslušné k řešení krize pravomoc používat nástroj oddělení aktiv a závazků, nástroj převodu činnosti a nástroj překlenovacího podniku bez nutnosti souhlasu akcionářů podniku v režimu řešení krize nebo jakékoli třetí strany, která není kupujícím nebo překlenovacím podnikem, a bez nutnosti dodržet procesní požadavky podle práva obchodních společností nebo práva cenných papírů, s výjimkou požadavků uvedených v článku 29.

2. S výhradou čl. 26 odst. 7 se jakékoli protiplnění uhrazené kupujícím nebo překlenovacím podnikem použije ve prospěch:

   a) majitelů akcií nebo jiných nástrojů účasti, pokud byl převod těchto akcií nebo jiných nástrojů účasti vydaných podnikem v režimu řešení krize uskutečněn z držitelů těchto akcií nebo nástrojů na kupujícího nebo překlenovací podnik;

   b) podniku v režimu řešení krize, pokud některá nebo veškerá aktiva nebo závazky podniku v režimu řešení krize byla převedena na kupujícího nebo překlenovací podnik.

3. S výhradou čl. 26 odst. 7 se jakékoli protiplnění uhrazené společností pro řízení aktiv a závazků uvedenou v čl. 30 odst. 2 ve vztahu k aktivům, právům nebo závazkům přímo nabytým od podniku v režimu řešení krize použije ve prospěch tohoto podniku v režimu řešení krize. Protiplnění může být uhrazeno formou dluhopisů vydaných společností pro řízení aktiv a závazků.

4. Na převody prováděné pomocí nástroje oddělení aktiv a závazků, nástroje převodu činnosti a nástroje překlenovacího podniku se vztahují záruky uvedené v hlavě III kapitole V.

5. Orgány příslušné k řešení krize mohou použít nástroj oddělení aktiv a závazků, nástroj převodu činnosti a nástroj překlenovacího podniku k provedení doplňkových převodů vícekrát, pokud je to nutné k dosažení účelů řešení krize uvedených v článku 18.

6. Členské státy zajistí, aby kupující nebo překlenovací podnik uvedení v odstavci 1 mohli nadále vykonávat práva podniku v režimu řešení krize na členství v případných platebních a zúčtovacích systémech a systémech vypořádání, na burzách cenných papírů a v systémech záruk pojištění a na přístup k nim za předpokladu, že splňuje kritéria pro členství a účast pro účast v těchto systémech.

   V případě nesplnění všech kritérií uvedených v prvním pododstavci členské státy zajistí, aby:

a) členství nebo účast v platebních a zúčtovacích systémech a systémech vypořádání, na burzách cenných papírů a v systémech záruk pojištění nebyly odepřeny z toho důvodu, že kupující nebo překlenovací podnik nemají rating od ratingové agentury nebo že je tento rating nižší než rating požadovaný pro udělení přístupu k uvedeným systémům;

b) pokud kupující nebo překlenovací podnik nesplňují kritéria pro členství nebo účast v platebním a zúčtovacím systému nebo systému vypořádání, na burze cenných papírů nebo v systému záruk pojištění, jsou práva uvedená v prvním pododstavci vykonávána po dobu stanovenou orgánem příslušným k řešení krize, jež nepřesáhne 24 měsíců a již lze prodloužit na žádost kupujícího nebo překlenovacího podniku podanou orgánu příslušnému k řešení krize.

7. Aniž je dotčena hlava III kapitola V, akcionáři nebo věřitelé podniku v režimu řešení krize a jiné třetí strany, jejichž aktiva, práva nebo závazky nejsou převedeny pomocí nástroje oddělení aktiv a závazků, nástroje převodu činnosti a nástroje překlenovacího podniku, nemají ve vztahu k převedeným aktivům, právům nebo závazkům ani v souvislosti s nimi žádná práva nebo nároky, a to ani ve vztahu ke správnímu, řídícímu nebo kontrolnímu orgánu nebo vrcholnému vedení překlenovacího podniku nebo společnosti pro řízení aktiv a závazků, ani v souvislosti s nimi.

Článek 29

Procesní požadavky týkající se převodu činnosti, prodeje aktiv, práv nebo závazků při řešení krize

1. S výhradou odstavce 3 tohoto článku členské státy zajistí, aby v případech, kdy se orgány příslušné k řešení krize pokusí použít nástroj převodu činnosti nebo prodat překlenovací podnik nebo jeho aktiva, práva nebo závazky, byly podnik v režimu řešení krize, překlenovací podnik nebo aktiva, práva, závazky, akcie nebo jiné nástroje účasti uváděny na trh v souladu s kritérii stanovenými v odstavci 2. Soubory práv, aktiv a závazků lze uvádět na trh odděleně.

2. Aniž je případně dotčen rámec státní podpory Unie, jsou kritéria uvedení na trh podle odstavce 1 následující:

a) uvedení na trh je co nejtransparentnější a podstatně nezkresluje aktiva, práva, závazky, akcie nebo jiné nástroje účasti této pojišťovny nebo zajišťovny nebo překlenovacího podniku, jež orgán příslušný k řešení krize hodlá převést;

b) uvedení na trh nepřiměřeně neupřednostňuje ani nediskriminuje konkrétní potenciální kupující;

c) uvedení na trh je prosté jakéhokoli střetu zájmů;

d) uvedení na trh neposkytuje potenciálnímu kupujícímu jakoukoli neoprávněnou výhodu;

e) uvedení na trh zohledňuje potřebu uskutečnit rychlá opatření k řešení krize;

f) uvedení na trh usiluje o dosažení nejvyšší možné prodejní ceny za dotčené akcie nebo jiné nástroje účasti, aktiva, práva nebo závazky.

Zásady uvedené v tomto odstavci nebrání orgánům příslušným k řešení krize oslovit konkrétní potenciální kupující.

Zveřejnění skutečnosti, že podnik v režimu řešení krize nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) této směrnice nebo překlenovací podnik jsou uvedeny na trh, jež by jinak bylo vyžadováno v souladu s čl. 17 odst. 1 nařízení (EU) č. 596/2014, lze pozdržet v souladu s čl. 17 odst. 4 nebo 5 uvedeného nařízení.

3. Orgány příslušné k řešení krize se mohou rozhodnout nesplnit požadavek uvedení na trh, pokud shledají, že splnění požadavků stanovených v odstavci 2 by pravděpodobně bránilo splnění jednoho nebo více účelů řešení krize uvedených v článku 18.

Článek 30

Nástroj oddělení aktiv a závazků

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc převádět aktiva, práva nebo závazky podniku v režimu řešení krize nebo překlenovacího podniku na jednu nebo více společností pro řízení aktiv a závazků.

2. Pro účely nástroje oddělení aktiv a závazků je společností pro řízení aktiv a závazků právnická osoba, která splňuje veškeré tyto požadavky:

   a) je zcela nebo částečně vlastněna jedním nebo více veřejnými orgány, mezi něž může patřit orgán příslušný k řešení krize, a je ovládána orgánem příslušným k řešení krize;

   b) byla založena za účelem přijetí části nebo všech aktiv, práv a závazků jedné nebo více podniků v režimu řešení krize nebo překlenovacího podniku.

3. Společnost pro řízení aktiv a závazků spravuje portfolia, která na ni byla převedena, s cílem maximalizovat jejich hodnotu prodejem těchto portfolií nebo řádnou likvidací.

4. Členské státy zajistí, aby provoz společnosti pro řízení aktiv a závazků splňoval tyto požadavky:

   a) dotčený orgán příslušný k řešení krize schválil zakládající dokumenty společnosti pro řízení aktiv a závazků;

   b) s výhradou vlastnické struktury společnosti pro řízení aktiv a závazků dotčený orgán příslušný k řešení krize buď jmenuje, nebo schvaluje správní, řídící nebo kontrolní orgán společnosti pro řízení aktiv a závazků;

   c) dotčený orgán příslušný k řešení krize schvaluje odměny členů správního, řídícího nebo kontrolního orgánu a určuje jejich příslušné odpovědnosti;

   d) dotčený orgán příslušný k řešení krize schvaluje strategii a rizikový profil společnosti pro řízení aktiv a závazků.

5. Orgány příslušné k řešení krize mohou vykonat pravomoc převádět aktiva, práva nebo závazky uvedenou v odstavci 1 pouze společně s jinými nástroji k řešení krize uvedenými v čl. 26 odst. 3 a v případě, že nastane některá z následujících situací:

   a) situace na konkrétním trhu je pro uvedená aktiva, práva a závazky taková, že pokud by tato aktiva, práva a závazky byly likvidovány v běžném úpadkovém řízení, mohlo by to mít nepříznivé důsledky pro jeden nebo více finančních trhů;

b) takový převod je nezbytný k usnadnění používání nástroje ukončení uzavírání nových smluv při solventnosti nebo k zajištění řádného fungování podniku v režimu řešení krize nebo překlenovacího podniku;

c) takový převod je třeba pro maximalizaci výnosů z likvidace.

6. Při použití nástroje oddělení aktiv a závazků orgány příslušné k řešení krize v souladu s článkem 23 a v souladu s rámcem státní podpory Unie stanoví protiplnění, za která jsou aktiva, práva a závazky převedena na společnost pro řízení aktiv a závazků. Tento odstavec nebrání tomu, aby uvedené protiplnění mělo nominální nebo zápornou hodnotu.

7. Pokud orgány příslušné k řešení krize použily nástroj překlenovacího podniku, může společnost pro řízení aktiv a závazků po použití nástroje překlenovacího podniku nabýt aktiva, práva nebo závazky od překlenovacího podniku.

8. Orgány příslušné k řešení krize mohou opakovaně převádět aktiva, práva nebo závazky z podniku v režimu řešení krize na jednu nebo více společností pro řízení aktiv a závazků a převádět aktiva, práva nebo závazky zpět z jedné nebo více společností pro řízení aktiv a závazků na podnik v režimu řešení krize v kterékoli z následujících situací:

a) možnost převést aktiva, práva nebo závazky zpět je výslovně uvedena v nástroji, jímž byl převod proveden;

b) aktiva, práva nebo závazky nepatří do tříd aktiv, práv nebo závazků uvedených v nástroji, jímž byl převod proveden, nebo nesplňují podmínky pro převod uvedených aktiv, práv nebo závazků tímto nástrojem stanovené.

V obou případech uvedených v prvním pododstavci písm. a) a b) může být zpětný převod proveden v jakékoli lhůtě uvedené v tomto nástroji a musí splňovat veškeré další relevantní podmínky v něm uvedené.

Podnik v režimu řešení krize je povinen převzít zpět veškerá aktiva, práva nebo závazky převedené v souladu s písmeny a) a b).

9. Z cílů společnosti pro řízení aktiv a závazků nevyplývají žádné povinnosti nebo odpovědnost vůči akcionářům nebo věřitelům podniku v režimu řešení krize Členové správního, řídícího nebo kontrolního orgánu nebo vrcholného vedení společnosti pro řízení aktiv a závazků nenesou vůči těmto akcionářům nebo věřitelům žádnou odpovědnost za škodu způsobenou jejich jednáním nebo opomenutím při výkonu jejich povinností, ledaže toto jednání nebo opomenutí představuje hrubou nedbalost nebo závažné pochybení podle vnitrostátního práva a dotýká se přímo práv těchto akcionářů nebo věřitelů.

Členské státy mohou dále omezit odpovědnost společnosti pro řízení aktiv a závazků a členů jejího správního, řídícího nebo kontrolního orgánu nebo vrcholného vedení za škodu způsobenou jejich jednáním nebo opomenutím při výkonu jejich povinností.

Článek 31

Nástroj převodu činnosti

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc převést na kupujícího, jenž není překlenovacím podnikem:

a) akcie nebo jiné nástroje účasti vydané podnikem v režimu řešení krize;

b) veškerá nebo jakákoli aktiva, práva nebo závazky podniku v režimu řešení krize.

2. Převod podle odstavce 1 se provádí za obchodních podmínek, s ohledem na okolnosti a v souladu s rámcem státní podpory Unie.

Orgány příslušné k řešení krize učiní veškeré přiměřené kroky, aby pro převod dosáhly obchodních podmínek, které jsou v souladu s oceněním provedeným podle článku 23, s ohledem na okolnosti případu.

3. Orgány příslušné k řešení krize mohou se souhlasem kupujícího vrátit provedené převody, je-li to důvodné s ohledem na okolnosti případu. Podnik v režimu řešení krize nebo původní vlastníci jsou povinni převzít zpět veškeré převedené akcie nebo jiné nástroje účasti nebo aktiva, práva nebo závazky.

4. Kupující musí mít nezbytná povolení k provozování činnosti, kterou zakoupí, je-li proveden převod uvedený v odstavci 1. Orgány dohledu zajistí, aby každá žádost o toto povolení byla posouzena včas, ve spojení převodem.

5. Odchylně od článků 57 až 62 směrnice 2009/138/ES, pokud by převod akcií nebo jiných nástrojů účasti na základě použití nástroje převodu činnosti měl za následek nabytí nebo zvýšení kvalifikované účasti v pojišťovně nebo zajišťovně podle čl. 57 odst. 1 směrnice 2009/138/ES, provede orgán dohledu uvedené pojišťovny nebo zajišťovny posouzení požadované podle uvedených článků včas a způsobem, jenž nezdržuje použití nástroje převodu činnosti ani nebrání tomu, aby opatření k řešení krize dosáhla účelů řešení krize uvedených v článku 18 této směrnice.

6. Členské státy zajistí, aby se v případě, že orgán dohledu nedokončil posouzení uvedené v odstavci 5 ke dni převodu, použila tato ustanovení:

a) uvedený převod akcií nebo jiných nástrojů účasti na nabyvatele má okamžitý právní účinek;

b) v průběhu lhůty pro posouzení a jakékoli lhůty pro odprodej akcií nebo jiných nástrojů účasti stanovené v písmeni f) jsou pozastavena hlasovací práva nabyvatele spojená s těmito akciemi nebo jinými nástroji účasti a tato práva má pouze orgán příslušný k řešení krize, který tato práva není povinen vykonat a nenese žádnou odpovědnost za výkon nebo zdržení se výkonu takových hlasovacích práv;

c) v průběhu lhůty pro posouzení nebo jakékoli lhůty pro odprodej akcií nebo jiných nástrojů účasti stanovené v písmeni f) se na tyto převody akcií nebo jiných nástrojů účasti nepoužijí sankce ani jiná opatření za porušení požadavků týkajících se nabývání nebo zcizování kvalifikovaných účastí uvedené v článku 62 směrnice 2009/138/ES;

d) bezprostředně po dokončení posouzení orgán dohledu písemně oznámí orgánu příslušnému k řešení krize a nabyvateli, zda takový převod akcií nebo jiných nástrojů účasti na nabyvatele schvaluje nebo s ním v souladu s čl. 58 odst. 4 směrnice 2009/138/ES nesouhlasí;

e) schválí-li orgán dohledu takový převod akcií nebo jiných nástrojů účasti na nabyvatele, má se za to, že nabyvatel plně nabývá hlasovacích práv spojených s těmito akciemi nebo jinými nástroji účasti bezprostředně poté, co orgán příslušný k řešení krize a nabyvatel obdrželi toto schválení od orgánu dohledu;

f) nesouhlasí-li orgán dohledu s takovým převodem akcií nebo jiných nástrojů účasti na nabyvatele:

i) hlasovací práva spojená s danými akciemi nebo jinými nástroji účasti stanovená v písmeni b) zůstávají plně platná a účinná;

ii) orgán příslušný k řešení krize může po nabyvateli požadovat, aby dané akcie nebo jiné nástroje účasti odprodal ve lhůtě, kterou za tímto účelem orgán příslušný k řešení krize stanoví s přihlédnutím k převažujícím tržním podmínkám; iii) pokud nabyvatel nesplní požadavek uvedený v bodě ii), může orgán dohledu se souhlasem orgánu příslušného k řešení krize nabyvateli uložit sankce a jiná opatření za porušení požadavků týkajících se nabývání nebo zcizování kvalifikovaných účastí uvedených v článku 62 směrnice 2009/138/ES.

7. Pro účely výkonu práva poskytovat služby nebo se usadit v jiném členském státě v souladu se směrnicí 2009/138/ES se kupující považuje za pokračování podniku v režimu řešení krize a může i nadále vykonávat veškerá taková práva, jež tento podnik v režimu řešení krize vykonával ve vztahu k převedeným aktivům, právům nebo závazkům.

Článek 32

Nástroj překlenovacího podniku

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc převést na překlenovací podnik:

a) akcie nebo jiné nástroje účasti vydané jedním nebo více podniky v režimu řešení krize;

b) veškerá nebo jakákoli aktiva, práva nebo závazky jednoho nebo více podniků v režimu řešení krize.

2. Překlenovací podnik je právnická osoba, která splňuje všechny tyto požadavky:

a) je zcela nebo částečně vlastněna jedním nebo více veřejnými orgány, mezi něž může patřit orgán příslušný k řešení krize nebo případně systém záruk pojištění, a je ovládána orgánem příslušným k řešení krize;

b) je vytvořena za účelem získání a držení některých nebo všech akcií nebo jiných nástrojů účasti vydaných podnikem v režimu řešení krize nebo některých nebo všech aktiv, práv a závazků jednoho nebo více podniků v režimu řešení krize za účelem dosažení účelů řešení krize a prodeje podniku nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e).

3. Při použití nástroje překlenovacího podniku orgány příslušné k řešení krize zajistí, aby celková hodnota závazků převedených na překlenovací podnik nepřekročila celkovou hodnotu práv a aktiv převedených z podniku v režimu řešení krize.

4. Po použití nástroje překlenovacího podniku mohou orgány příslušné k řešení krize, je-li to důvodné s ohledem na okolnosti, vrátit provedené převody a podnik v režimu řešení krize nebo původní vlastníci jsou povinni tato převedená aktiva, práva nebo závazky anebo akcie nebo jiné nástroje účasti převzít zpět, je-li to důvodné s ohledem na okolnosti případu, v těchto situacích:

a) možnost převést konkrétní akcie nebo jiné nástroje účasti, aktiva, práva nebo závazky zpět je výslovně uvedena v nástroji, jímž byl převod proveden;

b) konkrétní akcie nebo jiné nástroje účasti, aktiva, práva nebo závazky nepatří do tříd akcií nebo jiných nástrojů účasti, aktiv, práv nebo závazků uvedených v nástroji, jímž byl převod proveden, nebo nesplňují podmínky pro převod uvedených akcií nebo jiných nástrojů účasti, aktiv, práv nebo závazků tímto nástrojem stanovené.

Zpětný převod uvedený v prvním pododstavci může být proveden v jakékoli lhůtě a musí splňovat veškeré další podmínky uvedené v nástroji, kterým byl převod proveden.

5. Po použití nástroje překlenovacího podniku mohou orgány příslušné k řešení krize převést akcie nebo jiné nástroje účasti nebo aktiva, práva nebo závazky z překlenovacího podniku na nabývající třetí stranu.

6. Překlenovací podnik se považuje za pokračování podniku v režimu řešení krize a může i nadále vykonávat veškerá taková práva, jež podnik v režimu řešení krize vykonával ve vztahu k převedeným aktivům, právům nebo závazkům.

Překlenovací podnik nesmí uzavírat nové pojistné smlouvy ani měnit stávající pojistné smlouvy způsobem, který by mohl zvýšit pohledávky z pojištění překlenovacího podniku.

7. Z cílů překlenovacího podniku nevyplývají žádné povinnosti nebo odpovědnost vůči akcionářům nebo věřitelům podniku v režimu řešení krize a členové správního, řídícího nebo kontrolního orgánu nebo vrcholného vedení nenesou vůči těmto akcionářům nebo věřitelům žádnou odpovědnost za škodu způsobenou jejich jednáním nebo opomenutím při výkonu jejich povinností, ledaže toto jednání nebo opomenutí představuje hrubou nedbalost nebo závažné pochybení podle vnitrostátního práva a dotýká se přímo práv těchto akcionářů nebo věřitelů.

Členské státy mohou v souladu s vnitrostátním právem dále omezit odpovědnost překlenovacího podniku a členů jeho správního, řídícího nebo kontrolního orgánu nebo vrcholného vedení za škodu způsobenou jejich jednáním nebo opomenutím při výkonu jejich povinností.

Článek 33

Provoz překlenovacího podniku

1. Členské státy zajistí, aby provoz překlenovacího podniku splňoval tyto požadavky:

a) orgán příslušný k řešení krize schválil zakládající dokumenty překlenovacího podniku;

b) s výhradou vlastnické struktury překlenovacího podniku orgán příslušný k řešení krize buď jmenuje, nebo schvaluje správní, řídící nebo kontrolní orgán překlenovacího podniku;

c) orgán příslušný k řešení krize schvaluje odměny členů správního, řídícího nebo kontrolního orgánu a určuje jejich příslušné odpovědnosti;

d) orgán příslušný k řešení krize schvaluje strategii a rizikový profil překlenovacího podniku;

e) překlenovací podnik je povolen v souladu se směrnicí 2009/138/ES a má podle platného vnitrostátního práva nezbytná povolení provozovat činnosti nebo poskytovat služby, jež nabude na základě převodu provedeného podle článku 40 této směrnice;

f) překlenovací podnik splňuje požadavky uvedené ve směrnici 2009/138/ES a vztahuje se na něj dohled stanovený uvedenou směrnicí;

g) provoz překlenovacího podniku je v souladu s rámcem státní podpory Unie a orgán příslušný k řešení krize může odpovídajícím způsobem stanovit omezení jeho provozu.

Bez ohledu na ustanovení uvedená v prvním pododstavci písm. d) a e), a je-li to nutné pro dosažení účelů řešení krize uvedených v článku 18, může být překlenovací podnik zřízen nebo povolen, aniž by po krátkou dobu na začátku svého provozu byl v souladu se směrnicí 2009/138/ES. Orgán příslušný k řešení krize předloží za tímto účelem orgánu dohledu žádost v tomto smyslu. Pokud orgán dohledu rozhodne o udělení uvedeného povolení, uvede dobu, po kterou daný překlenovací podnik nemusí dodržovat požadavky uvedené ve směrnici 2009/138/ES.

2. S výhradou jakýchkoli omezení stanovených v souladu s právem Unie nebo vnitrostátním právem v oblasti hospodářské soutěže provozují členové vedení překlenovacího podniku tento překlenovací podnik za účelem dosažení účelů řešení krize uvedených v článku 18 a prodeje podniku v režimu řešení krize a jeho aktiv, práv nebo závazků jednomu nebo více kupujících ze soukromého sektoru, jakmile nastanou vhodné tržní podmínky.

3. Orgány příslušné k řešení krize rozhodnou, že subjekt již není překlenovacím podnikem, v kterémkoli z následujících případů podle toho, co nastane dříve:

a) překlenovací podnik se spojí s jiným subjektem;

b) překlenovací podnik přestane splňovat požadavky čl. 32 odst. 2;

c) veškerá nebo téměř veškerá aktiva, práva nebo závazky překlenovacího podniku byly prodány třetí kupující straně;

d) aktiva překlenovacího podniku jsou zcela zlikvidována a jeho závazky zcela vypořádány.

4. Je-li provoz překlenovacího podniku ukončen na základě situace uvedené v odst. 3 písm. c), překlenovací podnik se zlikviduje v běžném úpadkovém řízení.

S výhradou čl. 26 odst. 7 se veškeré výnosy dosažené v důsledku ukončení provozu překlenovacího podniku použijí ve prospěch akcionářů překlenovacího podniku.

ODDÍL 4
NÁSTROJ ODPISU NEBO KONVERZE

Článek 34

Cíl a oblast působnosti nástroje odpisu nebo konverze

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly použít nástroj odpisu nebo konverze s cílem dosáhnout účelů řešení krize uvedených v článku 18 za účelem:

a) rekapitalizace pojišťovny nebo zajišťovny nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e), které splňují podmínky zahájení řešení krize uvedené v čl. 19 odst. 1 a čl. 20 odst. 3, v rozsahu umožňujícím použití nástroje ukončení uzavírání nových smluv při solventnosti uvedeného v článku 27 a zachování jejich povolení podle směrnice 2009/138/ES;

b) konverze na kapitál nebo snížení jistiny pohledávek, včetně pohledávek z pojištění, nebo dluhových nástrojů, které jsou převáděny:

i) na překlenovací podnik s cílem zajistit uvedenému překlenovacímu podniku kapitál; nebo

ii) v rámci nástroje oddělení aktiv a závazků uvedeného v článku 30 nebo nástroje převodu činnosti uvedeného v článku 31.

Při použití nástroje odpisu nebo konverze na pohledávky z pojištění mohou orgány příslušné k řešení krize rovněž restrukturalizovat podmínky souvisejících pojistných smluv, aby účinněji dosáhly účelů řešení krize uvedených v článku 18.

2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize určily výši kapitálových nástrojů, dluhových nástrojů a jiných způsobilých závazků, jež musí být odepsána nebo konvertována pro účely odstavce 1 na základě ocenění provedeného v souladu s článkem 23.

3. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly použít nástroj odpisu nebo konverze na všechny závazky pojišťoven nebo zajišťoven nebo subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e), přičemž zachovají jejich stávající právní formu nebo zváží její změnu, je-li to nutné.

4. Členské státy zajistí, aby nástroj odpisu nebo konverze mohl být používán na veškeré kapitálové nástroje a veškeré závazky pojišťovny nebo zajišťovny nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e), které nejsou z oblasti působnosti tohoto nástroje vyloučeny podle odstavce 5 nebo 6 tohoto článku.

5. Orgány příslušné k řešení krize nepoužijí nástroj odpisu nebo konverze ve vztahu k těmto závazkům, ať už se řídí právem členského státu nebo třetí země:

a) zajištěným závazkům;

b) závazkům s původní splatností kratší než sedm dní vůči úvěrovým institucím, investičním podnikům a pojišťovnám nebo zajišťovnám jiným než subjektům, které jsou součástí stejné skupiny;

c) závazkům se zbytkovou dobou splatnosti kratší než sedm dní, jež existují vůči systémům nebo provozovatelům systémů, které jsou určeny podle směrnice 98/26/ES, nebo vůči účastníkům těchto systémů a jež plynou z účasti v takovém systému, anebo jež existují vůči ústředním protistranám povoleným v Unii podle článku 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012[32] a vůči ústředním protistranám usazeným v třetí zemi uznaným orgánem ESMA podle článku 25 uvedeného nařízení;

d) závazkům vůči kterémukoli z těchto subjektů:

[32] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

i) zaměstnanci, ve vztahu ke splatné mzdě, důchodovým dávkám nebo jiné pevné odměně, s výjimkou pohyblivé složky odměny, která není regulována kolektivní smlouvou;

ii) obchodnímu věřiteli, vzniklým na základě poskytování zboží nebo služeb pojišťovně nebo zajišťovně nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e), nezbytných pro každodenní fungování jejich operací, včetně IT služeb, energií a pronájmu, obsluhy a údržby prostor;

iii) daňovým orgánům a orgánům sociálního zabezpečení, pokud jsou tyto závazky podle příslušného práva prioritní;

iv) systémům záruk pojištění, vzniklým z příspěvků splatných v souladu s platným vnitrostátním právem.

První pododstavec písm. a) nebrání orgánům příslušným k řešení krize, aby tam, kde je to vhodné, použily nástroj odpisu nebo konverze ve vztahu k jakékoli části zajištěného závazku nebo závazku, pro nějž bylo poskytnuto zajištění přesahující hodnotu aktiv, zástavy nebo zajištění, vůči nimž je zajištěn.

6. Za výjimečných okolností mohou orgány příslušné k řešení krize při používání nástroje odpisu nebo konverze vyloučit nebo zčásti vyloučit z použití nástroje odpisu nebo konverze některé závazky v následujících případech:

a) bez ohledu na úsilí, které v dobré víře orgán příslušný k řešení krize vynaložil, není možné daný závazek odepsat nebo konvertovat v přiměřené době;

b) vyloučení je nezbytně nutné a přiměřené k zajištění kontinuity zásadních funkcí a hlavních linií podnikání tak, aby zůstala zachována schopnost podniku v režimu řešení krize pokračovat v klíčových operacích, službách a transakcích;

c) vyloučení je nezbytně nutné a přiměřené k zabránění rozsáhlému šíření krize způsobem, jenž by mohl těžce poškodit hospodářství členského státu nebo Unie; nebo

d) použití nástroje odpisu nebo konverze na tyto závazky by vedlo k takovému snížení hodnoty, že by ztráty na straně jiných věřitelů byly vyšší, než kdyby tyto závazky byly z použití nástroje odpisu nebo konverze vyloučeny.

Článek 35

Zacházení s akcionáři a držiteli jiných nástrojů účasti při použití nástroje odpisu nebo konverze

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize při použití nástroje odpisu nebo konverze podle článku 34 přijaly ve vztahu k akcionářům a držitelům jiných nástrojů účasti jedno nebo obě z těchto opatření:

a) zrušení stávajících akcií nebo jiných nástrojů účasti nebo jejich převod na věřitele s konvertovanými závazky;

b) jestliže z ocenění provedeného podle článku 23 vyplývá, že má podnik v režimu řešení krize kladnou čistou hodnotu, naředí stávající podíly akcionářů a držitelů jiných nástrojů účasti v důsledku konverze příslušných kapitálových nástrojů nebo dluhových nástrojů vydaných podnikem v režimu řešení krize

nebo jiných způsobilých závazků podniku v režimu řešení krize na akcie nebo jiné nástroje účasti podle použití nástroje odpisu nebo konverze.

Pokud jde o první pododstavec písm. b), provede se konverze při konverzním koeficientu, který silně naředí stávající podíly akcií nebo jiných nástrojů účasti.

2. Při rozhodování o tom, jaké opatření v souladu s odstavcem 1 přijmout, orgány příslušné k řešení krize zohlední:

   a) ocenění provedené v souladu s článkem 23;

   b) částku, o niž musí být podle posouzení orgánu příslušného k řešení krize položky kapitálu tier 1 sníženy a příslušné kapitálové nástroje odepsány nebo konvertovány podle čl. 37 odst. 1.

3. Odchylně od článků 57 až 62 směrnice 2009/138/ES, pokud by konverze kapitálových nástrojů, dluhových nástrojů vydaných podnikem v režimu řešení krize nebo jiných způsobilých závazků podniku v režimu řešení krize měla za následek nabytí nebo zvýšení kvalifikované účasti v pojišťovně nebo zajišťovně podle čl. 57 odst. 1 směrnice 2009/138/ES, provedou orgány dohledu posouzení požadované podle uvedených článků včas a způsobem, jenž nezdržuje konverzi kapitálových nástrojů ani nebrání tomu, aby opatření k řešení krize dosáhla relevantních účelů řešení krize uvedených v článku 18 této směrnice.

4. Pokud orgán dohledu dané pojišťovny nebo zajišťovny nedokončil posouzení požadované podle odstavce 3 ke dni konverze kapitálových nástrojů, použije se čl. 31 odst. 6 na jakékoli nabytí nebo zvýšení kvalifikované účasti nabyvatelem, které z konverze kapitálových nástrojů vyplývá.

Článek 36

Konverzní koeficient pro konverzi dluhu na kapitál

Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize při použití nástrojů uvedených v čl. 34 odst. 1 a výkonu pravomocí uvedených v čl. 40 odst. 1 písm. g) mohly na různé třídy kapitálových nástrojů a závazků uplatnit různé konverzní koeficienty v souladu s jednou nebo oběma následujícími zásadami:

a) konverzní koeficient představuje přiměřenou náhradu dotčenému věřiteli za jakoukoli ztrátu vzniklou výkonem pravomocí k odpisu nebo konverzi;

b) konverzní koeficient platný pro závazky, které se v rámci příslušného insolvenčního práva považují za prioritní, je vyšší než konverzní koeficient platný pro podřízené závazky.

Článek 37

Dodatečná ustanovení, jimiž se řídí nástroj odpisu nebo konverze

1. Orgány příslušné k řešení krize použijí nástroj odpisu nebo konverze v souladu s pořadím pohledávek jako v běžném úpadkovém řízení, způsobem, který vede k těmto výsledkům:

   a) položky kapitálu tier 1 se snižují jako první úměrně ke ztrátám a až do své plné výše a orgán příslušný k řešení krize přijme ve vztahu k držitelům nástrojů kapitálu tier 1 jedno nebo obě z opatření uvedených v čl. 35 odst. 1;

b) jistina nástrojů kapitálu tier 2 se odepíše nebo konvertuje na nástroje kapitálu tier 1 nebo obojí, a to v rozsahu požadovaném pro dosažení účelů řešení krize uvedených v článku 18 nebo až do plné výše příslušných kapitálových nástrojů, podle toho, která hodnota je nižší;

c) jistina nástrojů kapitálu tier 3 se odepíše nebo konvertuje na nástroje kapitálu tier 1 nebo obojí, a to v rozsahu požadovaném pro dosažení účelů řešení krize uvedených v článku 18 nebo až do plné výše příslušných kapitálových nástrojů, podle toho, která hodnota je nižší;

d) jistina nebo splatná neuhrazená částka zbývajících způsobilých závazků v souladu s pořadím pohledávek v běžném úpadkovém řízení, včetně pořadí pohledávek z pojištění stanoveného v čl. 275 odst. 1 směrnice 2009/138/ES, jsou odepsány nebo konvertovány na nástroje kapitálu tier 1 nebo jsou odepsány i konvertovány v rozsahu nezbytném k dosažení účelů řešení krize uvedených v článku 18.

Pokud se při posouzení na základě konečného ocenění podle čl. 24 odst. 2 ukáže, že je úroveň odpisu na základě předběžného ocenění podle článku 25 vyšší než požadavky, může se použít mechanismus připisování s cílem odškodnit v nezbytném rozsahu věřitele a poté akcionáře.

Orgány příslušné k řešení krize při rozhodování, zda mají být závazky odepsány nebo kapitalizovány, nesmějí konvertovat jednu třídu závazků, zatímco třída závazků, která je této třídě podřízena, zůstává nekapitalizována nebo neodepsána.

Členské státy zajistí, aby ve vnitrostátních právních předpisech upravujících běžné úpadkové řízení měly veškeré pohledávky vyplývající z položek kapitálu nižší stupeň priority než jakákoli pohledávka nevyplývající z položky kapitálu. Pro účely tohoto pododstavce, pokud je nástroj uznaný jako položka kapitálu pouze částečně, se s celým nástrojem zachází jako s pohledávkou vyplývající z položek kapitálu, přičemž se řadí pod jakoukoli pohledávku nevyplývající z položky kapitálu.

2. V případě odpisu jistiny příslušného kapitálového nástroje nebo jistiny dluhového nástroje nebo jiného způsobilého závazku se použijí následující ustanovení:

a) snížení v důsledku použití nástroje odpisu nebo konverze je trvalé, s výhradou odškodnění v souladu s mechanismem připisování uvedeným v odstavci 1;

b) vůči držiteli příslušného kapitálového nástroje, dluhového nástroje nebo jiného způsobilého závazku nezůstává na základě částky nástroje, která byla odepsána, nebo v souvislosti s ní žádný závazek, s výjimkou jakéhokoli již vzniklého závazku a závazku k náhradě škody, jenž může vzniknout v důsledku napadení zákonnosti výkonu pravomoci k odpisu;

c) žádnému držiteli příslušného kapitálového nástroje, dluhového nástroje nebo jiného způsobilého závazku není vyplacena jiná náhrada než náhrada v souladu s odstavcem 3.

3. V zájmu konverze příslušných kapitálových nástrojů, dluhových nástrojů nebo jiných způsobilých závazků v souladu s odst. 1 písm. b) a c) mohou orgány příslušné k řešení krize požadovat, aby pojišťovny nebo zajišťovny a subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) vydaly nástroje kapitálu tier 1 držitelům příslušných kapitálových nástrojů, dluhových nástrojů nebo jiných způsobilých závazků.

Příslušné kapitálové nástroje, dluhové nástroje nebo jiné způsobilé závazky mohou být konvertovány pouze v případě, že jsou splněny všechny tyto podmínky:

a) nástroje kapitálu tier 1 vydává pojišťovna nebo zajišťovna, subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) nebo mateřský podnik se souhlasem příslušného orgánu příslušného k řešení krize;

b) nástroje kapitálu tier 1 byly vydány předtím, než uvedená pojišťovna nebo zajišťovna nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) vydá jakékoli akcie nebo jiné nástroje účasti pro účely poskytnutí kapitálu státem nebo vládním subjektem;

c) nástroje kapitálu tier 1 jsou poskytnuty a převedeny neprodleně po výkonu pravomoci ke konverzi;

d) konverzní koeficient, který určí počet nástrojů kapitálu tier 1 poskytovaných na každý příslušný kapitálový nástroj, dluhový nástroj nebo jiný způsobilý závazek, je v souladu s článkem 36.

4. Aby mohly být nástroje kapitálu tier 1 poskytnuty v souladu s odstavcem 3, může orgán příslušný k řešení krize požadovat, aby pojišťovny nebo zajišťovny a subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) vždy disponovaly nezbytným předběžným povolením k vydání příslušného počtu nástrojů kapitálu tier 1.

Článek 38

Účinky odpisu nebo konverze

1. Členské státy zajistí, aby tam, kde orgán příslušný k řešení krize používá nástroj odpisu nebo konverze nebo vykonává pravomoci podle čl. 34 odst. 1 a čl. 40 odst. 1 písm. f) až j), bylo snížení jistiny nebo splatné neuhrazené částky, konverze nebo zrušení pro podnik v režimu řešení krize a dotčené věřitele a akcionáře účinné a ihned závazné.

2. Orgán příslušný k řešení krize provede nebo uloží provedení všech administrativních a procesních úkonů potřebných k zajištění účinnosti použitého nástroje odpisu nebo konverze, včetně:

a) změny ve všech příslušných registrech;

b) vyjmutí akcií nebo jiných nástrojů účasti či dluhových nástrojů z kotování nebo jejich vyřazení z obchodování;

c) kotování nových akcií nebo jiných nástrojů účasti nebo jejich přijetí k obchodování;

d) znovuzařazení do kotování nebo znovupřijetí jakýchkoli dluhových nástrojů, které byly odepsány, a to bez nutnosti vydání prospektu požadovaného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1129[33].

3. Pokud orgán příslušný k řešení krize na základě pravomoci uvedené v čl. 40 odst. 1 písm. f) sníží jistinu závazku nebo splatnou neuhrazenou částku ve vztahu k závazku na nulu, považují se uvedený závazek a veškeré povinnosti nebo pohledávky vzniklé v souvislosti s ním, jež neexistovaly v době výkonu pravomoci, pro všechny účely za uhrazené a v žádném následujícím řízení v souvislosti s podnikem v režimu řešení

[33] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1129 ze dne 14. června 2017 o prospektu, který má být uveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování na regulovaném trhu, a o zrušení směrnice 2003/71/ES (Úř. věst. L 168, 30.6.2017, s. 12).

krize nebo jakýmkoli nástupnickým subjektem v jakékoli následné likvidaci nejsou přípustné.

4. Pokud orgán příslušný k řešení krize na základě pravomoci uvedené v čl. 40 odst. 1 písm. f) sníží částečně, avšak nikoli zcela, jistinu závazku nebo splatnou neuhrazenou částku ve vztahu k závazku:

   a) závazek je uhrazen v rozsahu snížené částky;

   b) příslušný nástroj nebo smlouva, které původní závazek vytvořily, se nadále použijí na zbytkovou jistinu závazku nebo splatnou neuhrazenou částku ve vztahu k závazku, s výhradou jakékoli změny výše splatných úroků odrážející snížení jistiny a jakékoli další změny příslušných podmínek, kterou může orgán příslušný k řešení krize provést na základě pravomoci uvedené v čl. 40 odst. 1 písm. k).

Článek 39

Odstranění procesních překážek pro odpis nebo konverzi

1. Pokud je použit nástroj odpisu nebo konverze, členské státy v příslušných případech pojišťovnám a zajišťovnám a subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) uloží, aby si trvale držely dostatečnou výši schváleného základního kapitálu nebo jiných nástrojů kapitálu tier 1, aby bylo zajištěno, že těmto pojišťovnám a zajišťovnám a subjektům nebude nic bránit ve vydání dostatečného objemu nových akcií nebo jiných nástrojů účasti, aby bylo možné účinně provést konverzi závazků na akcie nebo jiné nástroje účasti.

   Orgány příslušné k řešení krize posoudí dodržování požadavku stanoveného v odstavci 1 v souvislosti s vypracováním a vedením plánů řešení krize v souladu s články 9 a 10.

2. Členské státy zajistí, aby konverzi závazků na akcie nebo jiné nástroje účasti nebránily žádné procesní překážky na základě jejich zakládacích dokumentů nebo stanov, včetně předkupních práv pro akcionáře nebo požadavků na souhlas akcionářů s navýšením kapitálu.

KAPITOLA IV
Pravomoci k řešení krize

Článek 40

Obecné pravomoci

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly veškeré nezbytné pravomoci k použití nástrojů k řešení krize uvedených v čl. 26 odst. 3 na pojišťovny a zajišťovny a subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e), které splňují podmínky zahájení řešení krize uvedené v čl. 19 odst. 1 nebo případně čl. 20 odst. 3. Orgány příslušné k řešení krize mají zejména následující pravomoci k řešení krize, které mohou vykonávat jednotlivě nebo v jakékoli kombinaci:

   a) pravomoc vyžádat si od jakékoli osoby informace požadované k tomu, aby orgán příslušný k řešení krize rozhodl o opatření k řešení krize a jeho přípravě,

včetně aktualizovaných a doplňkových informací obsažených v plánech řešení krize a včetně informací, jež mají být poskytnuty při kontrole na místě;

b) pravomoc převzít kontrolu nad podnikem v režimu řešení krize a vykonávat veškerá práva a pravomoci svěřené akcionářům, jiným vlastníkům a správnímu, řídícímu nebo kontrolnímu orgánu podniku v režimu řešení krize;

c) pravomoc odebrat povolení k uzavírání nových pojistných nebo zajišťovacích smluv a zahájit v podniku v režimu řešení krize řádný postup ukončení uzavírání nových smluv při solventnosti a ukončit jeho činnost;

d) pravomoc převádět akcie nebo jiné nástroje účasti vydané podnikem v režimu řešení krize;

e) pravomoc převádět práva, aktiva nebo závazky podniku v režimu řešení krize na jiný subjekt s jeho souhlasem;

f) pravomoc restrukturalizovat pohledávky z pojištění nebo snížit, případně až na nulu, jistinu dluhových nástrojů a způsobilých závazků, včetně pohledávek z pojištění, podniku v režimu řešení krize nebo splatnou neuhrazenou částku ve vztahu k nim;

g) s výjimkou pohledávek z pojištění, pravomoc konvertovat dluhové nástroje a způsobilé závazky podniku v režimu řešení krize na kmenové akcie nebo jiné nástroje účasti uvedeného podniku nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e), relevantního mateřského podniku nebo překlenovacího podniku, na nějž jsou převedeny aktiva, práva nebo závazky pojišťovny nebo zajišťovny nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e);

h) pravomoc zrušit dluhové nástroje vydané podnikem v režimu řešení krize, s výjimkou zajištěných závazků, na něž se vztahuje čl. 34 odst. 5;

i) pravomoc snížit, případně až na nulu, jmenovitou hodnotu akcií nebo jiných nástrojů účasti podniku v režimu řešení krize a tyto akcie nebo jiné nástroje účasti zrušit;

j) pravomoc uložit podniku v režimu řešení krize nebo relevantnímu mateřskému podniku, aby vydal nové akcie nebo jiné nástroje účasti nebo jiné kapitálové nástroje, včetně prioritních akcií a podmíněných konvertibilních nástrojů;

k) pravomoc změnit nebo upravit splatnost dluhových nástrojů a jiných způsobilých závazků vydaných podnikem v režimu řešení krize nebo změnit výši úroků splatných na základě takových nástrojů a jiných způsobilých závazků nebo datum splatnosti těchto úroků, včetně dočasného pozastavení plateb;

l) pravomoc závěrečně vypořádat a ukončit finanční smlouvy nebo deriváty ve smyslu čl. 2 bodu 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012;

m) pravomoc odvolat nebo vyměnit správní, řídící nebo kontrolní orgán a vrcholné vedení podniku v režimu řešení krize;

n) pravomoc požadovat po orgánu dohledu, aby včas posoudil kupujícího kvalifikované účasti, odchylně od lhůt stanovených v článku 58 směrnice 2009/138/ES.

2. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění toho, aby orgány příslušné k řešení krize při používání nástrojů k řešení krize uvedených v čl. 26

odst. 3 a při výkonu pravomocí k řešení krize uvedených v odstavci 1 tohoto článku nepodléhaly žádnému z následujících požadavků, jež by se jinak použily na základě vnitrostátního práva, smlouvy, nebo jinak:

a) s výhradou čl. 3 odst. 8 a čl. 65 odst. 1 požadavkům na získání schválení nebo souhlasu jakékoli veřejné nebo soukromé osoby, včetně akcionářů, věřitelů nebo pojistníků podniku v režimu řešení krize;

b) před výkonem pravomoci procesním požadavkům na oznámení jakékoli osobě, včetně veškerých požadavků na zveřejnění jakéhokoli oznámení nebo prospektu nebo požadavků na podání či registraci jakéhokoli dokumentu u jakéhokoli jiného orgánu.

Prvním pododstavcem písm. b) tohoto odstavce nejsou dotčeny požadavky stanovené v článcích 61 a 63 ani jakékoli požadavky na oznámení podle rámce státní podpory Unie.

3. Členské státy zajistí, aby v rozsahu, v jakém kteroukoli z pravomocí uvedených v odstavci 1 tohoto článku nelze vykonat vůči některému ze subjektů v působnosti čl. 1 odst. 1 této směrnice kvůli jeho specifické právní formě, měly orgány příslušné k řešení krize pravomoci co nejpodobnější, mimo jiné i z hlediska účinků.

4. Členské státy zajistí, aby v případě, že orgány příslušné k řešení krize vykonávají pravomoci uvedené v odstavci 3, byly dotčeným osobám, včetně akcionářů, věřitelů, pojistníků a protistran, poskytnuty záruky stanovené v kapitole V této směrnice nebo záruky, které mají stejný účinek.

Článek 41

Doplňkové pravomoci

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly při výkonu pravomoci k řešení krize možnost vykonat všechny následující činnosti:

a) s výhradou článku 58 stanovit, že k převodu dojde bez jakéhokoli závazku nebo zatížení pro převáděné finanční nástroje, práva, aktiva nebo závazky;

b) odstranit práva k nabývání jakýchkoli dalších akcií nebo jiných nástrojů účasti;

c) požadovat po orgánu dohledu, aby ukončil nebo pozastavil přijetí finančních nástrojů k obchodování na regulovaném trhu nebo jejich kotování podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/34/ES[34];

d) stanovit, aby se s příjemcem pro účely veškerých práv nebo závazků podniku v režimu řešení krize nebo opatření, která přijal, včetně veškerých práv nebo závazků souvisejících s účastí na infrastruktuře trhu s výhradou použití nástroje převodu činnosti a nástroje překlenovacího podniku podle článků 31 a 32, zacházelo, jako by se jednalo o podnik v režimu řešení krize;

e) požadovat po podniku v režimu řešení krize nebo příjemci, aby si vzájemně poskytovali informace a součinnost;

[34] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/34/ES ze dne 28. května 2001 o přijetí cenných papírů ke kotování na burze cenných papírů a o informacích, které k nim mají být zveřejněny (Úř. věst. L 184, 6.7.2001, s. 1).

f) zrušit nebo změnit podmínky smlouvy, jejíž stranou je podnik v režimu řešení krize, nebo nahradit příjemce, jenž je její stranou;

g) převést veškerá zajišťovací práva vztahující se na převedené pohledávky z pojištění bez souhlasu zajišťovny, pokud orgán příslušný k řešení krize převádí všechna aktiva a závazky podniku v režimu řešení krize nebo jejich část na jiný subjekt.

Pro účely písmene a) se za závazek nebo zatížení nepovažuje jakékoli právo na náhradu stanovené v souladu s touto směrnicí.

2. Orgány příslušné k řešení krize vykonávají pravomoci uvedené v odstavci 1, pokud jejich vykonávání považují za vhodné pro zajištění účinnosti opatření k řešení krize nebo dosažení jednoho nebo více účelů řešení krize.

3. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly při výkonu pravomoci k řešení krize možnost stanovit opatření pro zachování kontinuity nezbytná k zajištění toho, aby opatření k řešení krize byla účinná, a k zajištění toho, aby příjemce mohl tam, kde je to relevantní, provozovat převedenou činnost. Mezi tato opatření pro zachování kontinuity patří zejména:

a) kontinuita smluv uzavřených podnikem v režimu řešení krize tak, aby příjemce převzal práva a závazky tohoto podniku v režimu řešení krize v souvislosti s jakýmkoli převedeným finančním nástrojem, právem, aktivem nebo závazkem a aby podnik v režimu řešení krize výslovně nebo implicitně nahradil ve všech příslušných smluvních dokumentech;

b) nahrazení podniku v režimu řešení krize příjemcem ve veškerých soudních řízeních týkajících se jakéhokoli převedeného finančního nástroje, práva, aktiva nebo závazku.

4. Pravomocemi uvedenými v odst. 1 písm. d) a v odst. 3 písm. b) není dotčeno:

a) právo zaměstnance podniku v režimu řešení krize na ukončení pracovní smlouvy;

b) s výhradou článků 47, 48 a 49 jakékoli právo smluvní strany vykonávat práva v rámci smlouvy, včetně práva na ukončení, k nimž je oprávněna v souladu s podmínkami smlouvy v důsledku jednání nebo opomenutí podniku v režimu řešení krize před příslušným převodem nebo příjemce po dokončení příslušného převodu.

Článek 42

Zvláštní správa

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly jmenovat zvláštního správce, jenž nahradí správní, řídící nebo kontrolní orgán podniku v režimu řešení krize. Členské státy dále zajistí, aby zvláštní správce měl kvalifikaci, schopnosti a znalosti nezbytné k výkonu svých funkcí.

2. Zvláštní správce má veškeré pravomoci akcionářů a správního, řídícího nebo kontrolního orgánu pojišťovny nebo zajišťovny. Zvláštní správce vykonává tyto pravomoci pouze pod kontrolou orgánu příslušného k řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize může omezit činnosti zvláštního správce nebo vyžadovat pro určité úkony předchozí souhlas.

Orgán příslušný k řešení krize zveřejní jmenování uvedené v odstavci 1 a podmínky s tímto jmenováním spojené.

3. Zvláštní správce má zákonnou povinnost přijmout veškerá nezbytná opatření k prosazování účelů řešení krize, jež jsou uvedeny v článku 18, a provádět opatření k řešení krize přijatá orgánem příslušným k řešení krize. V případě nesouladu nebo rozporu s jinou povinností vedení podle stanov pojišťovny nebo zajišťovny nebo vnitrostátního práva má tato zákonná povinnost přednost před touto jinou povinností.

4. Členské státy požadují, aby zvláštní správce vypracovával zprávy pro jmenující orgán příslušný k řešení krize, jenž jej jmenoval, v pravidelných odstupech stanovených orgánem příslušným k řešení krize a na počátku a na konci svého mandátu. Tyto zprávy podrobně popisují finanční situaci podniku v režimu řešení krize a uvádějí důvody pro přijatá opatření.

5. Orgán příslušný k řešení krize může zvláštního správce kdykoli odvolat.

Článek 43

Pravomoc vyžadovat poskytnutí provozních služeb a zařízení

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc uložit podniku v režimu řešení krize nebo jakémukoli subjektu jeho skupiny, aby poskytovaly veškeré provozní služby nebo zařízení nezbytné k tomu, aby příjemce mohl účinně provozovat podnik, jenž na něj byl s účinností převeden, a to i v případě, že podnik v režimu řešení krize nebo relevantní subjekt skupiny vstoupily do běžného úpadkového řízení.

2. Členské státy zajistí, aby jejich orgány příslušné k řešení krize měly pravomoci vynucovat plnění povinností, které podle odstavce 1 subjektům skupiny usazeným na jejich území uložily orgány příslušné k řešení krize zřízené v jiných členských státech.

3. Provozní služby a zařízení poskytované v souladu s odstavci 1 a 2 se poskytují za těchto podmínek:

   a) pokud byly provozní služby a zařízení podniku v režimu řešení krize poskytovány na základě dohody před přijetím opatření k řešení krize, a po dobu platnosti této dohody, za stejných podmínek;

   b) pokud dohoda neexistuje nebo doba její platnosti uplynula, za přiměřených podmínek.

Článek 44

Pravomoc vynucovat opatření krizového řízení ostatními členskými státy

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že převod akcií, jiných nástrojů účasti anebo aktiv, práv nebo závazků zahrnuje aktiva umístěná v jiném členském státě, než je stát orgánu příslušného k řešení krize, nebo zahrnuje práva nebo závazky řídící se právem jiného členského státu, než je stát orgánu příslušného k řešení krize, byl tento převod účinný v tomto jiném členském státě nebo podle jeho práva.

2. Členské státy poskytnou orgánu příslušnému k řešení krize, který provedl nebo má v úmyslu provést převod, veškerou přiměřenou součinnost k zajištění toho, aby byly

akcie nebo jiné nástroje účasti anebo aktiva, práva nebo závazky převedeny na příjemce v souladu s veškerými platnými požadavky vnitrostátního práva.

3. Členské státy zajistí, aby akcionáři, věřitelé a třetí strany dotčení převodem akcií, jiných nástrojů účasti, aktiv, práv nebo závazků uvedených v odstavci 1 nebyli oprávněni převodu zabránit, napadnout jej nebo zrušit podle žádného ustanovení práva členského státu, kde jsou aktiva umístěna, nebo členského státu, jehož právem se akcie, jiné nástroje účasti, práva nebo závazky řídí.

4. Členské státy zajistí, aby byla jistina kapitálových nástrojů, dluhových nástrojů nebo jiných způsobilých závazků snížena nebo aby byla provedena konverze těchto závazků nebo nástrojů v souladu s výkonem pravomoci k odpisu či konverzi orgánu příslušného k řešení krize v jiném členském státě ve vztahu k podniku v režimu řešení krize, pokud příslušné závazky nebo nástroje:

   a) se řídí právem jiného členského státu, než je členský stát orgánu příslušného k řešení krize, jenž vykonal pravomoc k odpisu či konverzi;

   b) jsou dlužné věřitelům umístěným v jiném členském státě, než je členský stát orgánu příslušného k řešení krize, jenž vykonal pravomoc k odpisu či konverzi.

5. Členské státy zajistí, aby věřitelé dotčení výkonem pravomoci k odpisu či konverzi uvedeným v odstavci 4 nebyli oprávněni napadnout snížení jistiny nástroje nebo závazku nebo případně jeho konverzi na základě žádného ustanovení práva jiného členského státu, než je členský stát orgánu příslušného k řešení krize, který vykonal pravomoc k odpisu či konverzi.

6. Každý členský stát zajistí, aby všechny následující skutečnosti byly určovány v souladu s právem členského státu orgánu příslušného k řešení krize:

   a) právo akcionářů, věřitelů a třetích stran podat podle článku 65 návrh na soudní přezkum převodu akcií, jiných nástrojů účasti, aktiv, práv nebo závazků uvedených v odstavci 1 tohoto článku;

   b) právo věřitelů podat podle článku 65 návrh na soudní přezkum snížení jistiny nebo konverze nástroje nebo závazku, na něž se vztahuje odst. 4 písm. a) nebo b) tohoto článku;

   c) záruky pro částečné převody podle kapitoly V ve vztahu k aktivům, právům nebo závazkům uvedeným v odstavci 1.

Článek 45

Pravomoc ve vztahu k aktivům, právům, závazkům, akciím a jiným nástrojům účasti osob nacházejícím se ve třetích zemích nebo se řídícím právem třetích zemí

1. Členské státy stanoví, aby v případech, kdy se opatření k řešení krize týká opatření přijatého ohledně aktiv umístěných ve třetí zemi nebo akcií, jiných nástrojů účasti, práv nebo závazků, které se řídí právem třetí země, orgány příslušné k řešení krize mohly požadovat, aby:

   a) osoba vykonávající kontrolu nad podnikem v režimu řešení krize a příjemce podnikli veškeré nezbytné kroky k zajištění toho, aby dané opatření k řešení krize nabylo účinku;

b) osoba vykonávající kontrolu nad podnikem v režimu řešení krize držela akcie, jiné nástroje účasti, aktiva nebo práva nebo hradila závazky jménem příjemce, dokud opatření k řešení krize nenabude účinnosti;

c) přiměřené výdaje příjemce řádně vynaložené na provedení kteréhokoli opatření podle písmen a) a b) byly hrazeny některým ze způsobů uvedených v čl. 26 odst. 5.

2. Za účelem usnadnění potenciálního opatření podle odstavce 1 tohoto článku členské státy uloží pojišťovnám nebo zajišťovnám a subjektům uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e), aby do příslušných smluv zahrnuly smluvní podmínku, podle níž akcionáři, věřitelé nebo smluvní strany smlouvy zřizující daný závazek uznávají, že tento závazek může podléhat pravomocem k odpisu či konverzi, a souhlasí, že pro ně bude závazné jakékoli snížení jistiny nebo splatné neuhrazené částky, konverze nebo zrušení provedené výkonem uvedených pravomocí orgánem příslušným k řešení krize.

Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly od pojišťoven nebo zajišťoven a subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) vyžadovat, aby orgánům příslušným k řešení krize poskytly odůvodněné právní stanovisko od nezávislého právního odborníka potvrzující právní vymahatelnost a účinnost takové smluvní podmínky.

3. Pokud orgán příslušný k řešení krize dojde k závěru, že přes veškeré nezbytné kroky podniknuté osobou vykonávající kontrolu nad podnikem v režimu řešení krize v souladu s odst. 1 písm. a) je velmi nepravděpodobné, že opatření k řešení krize nabude účinnosti ve vztahu k určitým aktivům umístěným ve třetí zemi nebo k určitým akciím, jiným nástrojům účasti, právům nebo závazkům, které se řídí právem třetí země, neprovede toto opatření k řešení krize. Pokud již orgán příslušný k řešení krize toto opatření přikázal provést, neplatí tento příkaz ve vztahu k dotčeným aktivům, akciím, nástrojům účasti, právům nebo závazkům.

Článek 46

Vyloučení některých smluvních podmínek

1. Opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení přijaté ve vztahu k subjektu, případně včetně událostí přímo souvisejících s uplatněním takového opatření, nesmí být v rámci smlouvy, kterou tento dotčený subjekt uzavřel, samo o sobě považováno za rozhodnou událost pro vymáhání ve smyslu směrnice 2002/47/ES nebo za úpadkové řízení ve smyslu směrnice 98/26/ES, pokud jsou nadále plněny podstatné povinnosti podle této smlouvy, včetně povinnosti platby a plnění, jakož i poskytování zajištění.

Navíc toto opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení samo o sobě nesmí být považováno za rozhodnou událost pro vymáhání ve smyslu směrnice 2002/47/ES nebo za úpadkové řízení ve smyslu směrnice 98/26/ES v rámci smlouvy uzavřené:

a) dceřiným podnikem, pokud mateřský podnik nebo jakýkoli subjekt skupiny ručí za závazky podle této smlouvy nebo je jinak podporuje, nebo

b) jakýmkoli subjektem skupiny, pokud smlouva zahrnuje křížová ujednání pro případ neplnění závazku.

2. Je-li postup třetí země k řešení krize uznán podle článku 73 nebo, v případě absence takového uznání, rozhodne-li tak orgán příslušný k řešení krize, představuje takový postup třetí země k řešení krize pro účely tohoto článku opatření krizového řízení.

3. Jsou-li nadále plněny podstatné povinnosti podle smlouvy, včetně povinnosti platby a plnění, jakož i poskytování zajištění, pak opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení, včetně událostí přímo souvisejících s uplatněním takového opatření, samo o sobě nikomu neumožňuje:

   a) vykonávat práva na jakékoli ukončení, pozastavení, změnu, netting nebo vzájemné započtení, a to i ve vztahu ke smlouvě uzavřené:

      i) dceřiným podnikem, pokud jsou závazky podle smlouvy zaručeny nebo jinak podpořeny subjektem skupiny;

      ii) jakýmkoli subjektem skupiny, pokud smlouva zahrnuje křížová ujednání pro případ neplnění závazku;

   b) získat držení jakéhokoli majetku dotčené pojišťovny nebo zajišťovny nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) nebo jakéhokoli subjektu skupiny ve vztahu ke smlouvě, která zahrnuje křížová ujednání pro případ neplnění závazku, vykonávat nad ním kontrolu nebo vymáhat jakékoli zajištění s ním související;

   c) postihnout jakákoli smluvní práva dotčené pojišťovny nebo zajišťovny nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) nebo jakéhokoli subjektu skupiny ve vztahu ke smlouvě, která zahrnuje křížová ujednání pro případ neplnění závazku.

4. Odstavce 1, 2 a 3 se nedotýkají práva osoby přijmout opatření podle odst. 3 písm. a), b) nebo c), pokud takové právo vzniká na základě události jiné, než je opatření k předejití krizi, opatření krizového řízení nebo na základě události přímo související s uplatněním takového opatření.

5. Pozastavení nebo omezení podle článku 47 nebo 48 nepředstavuje neplnění smluvní povinnosti pro účely odstavců 1 a 3 tohoto článku a čl. 49 odst. 1.

6. Ustanovení tohoto článku se považují za imperativní ustanovení ve smyslu článku 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008[35].

Článek 47

Pravomoc pozastavit některé povinnosti

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc pozastavit jakoukoli povinnost platby nebo plnění podle jakékoli smlouvy, jíž je podnik v režimu řešení krize stranou, od doby zveřejnění oznámení o pozastavení v souladu s čl. 63 odst. 3 do půlnoci pracovního dne následujícího po tomto zveřejnění v členském státě orgánu příslušného k řešení krize daného podniku v režimu řešení krize.

[35] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6).

2. Pokud by jakákoli povinnost platby nebo plnění měla nastat v průběhu doby pozastavení uvedené v odstavci 1, platba bude splatná nebo povinnost plnění nastane okamžitě po skončení doby pozastavení.

3. Pokud je povinnost některého podniku v režimu řešení krize týkající se platby nebo plnění podle smlouvy pozastavena podle odstavce 1, pozastaví se na stejnou dobu i povinnost protistran tohoto podniku v režimu řešení krize týkající se platby nebo plnění podle uvedené smlouvy.

4. Jakékoli pozastavení podle odstavce 1 se nevztahuje na povinnost platby a plnění vůči:

   a) systémům a provozovatelům systémů, které jsou určeny podle směrnice 98/26/ES;

   b) ústředním protistranám povoleným v Unii podle článku 14 nařízení (EU) č. 648/2012 a vůči ústředním protistranám z třetích zemí uznaným orgánem ESMA podle článku 25 uvedeného nařízení.

5. Při výkonu pravomoci podle tohoto článku zohlední orgány příslušné k řešení krize dopad, který by výkon této pravomoci mohl mít.

   Orgány příslušné k řešení krize stanoví rozsah uvedené pravomoci s ohledem na okolnosti jednotlivých případů.

Článek 48

Pravomoc omezit vymáhání práv ze zajištění

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc omezit zajištěné věřitele podniku v režimu řešení krize ve vymáhání práv ze zajištění ve vztahu k jakémukoli aktivu uvedeného podniku od zveřejnění oznámení o omezení v souladu s čl. 63 odst. 3 do půlnoci pracovního dne následujícího po tomto zveřejnění v členském státě orgánu příslušného k řešení krize daného podniku v režimu řešení krize.

2. Jakékoli omezení podle odstavce 1 se nevztahuje na:

   a) práva ze zajištění systémů nebo provozovatelů systémů určených pro účely směrnice 98/26/ES;

   b) ústřední protistrany povolené v Unii podle článku 14 nařízení (EU) č. 648/2012 a ústřední protistrany z třetích zemí uznané orgánem ESMA podle článku 25 uvedeného nařízení.

3. Pokud se použije článek 60, zajistí orgány příslušné k řešení krize, aby veškerá omezení uložená na základě pravomoci podle odstavce 1 tohoto článku byla jednotná pro všechny subjekty skupiny, ve vztahu k nimž se přijímá opatření k řešení krize.

Článek 49

Pravomoc dočasně pozastavit práva na ukončení smlouvy

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc pozastavit práva jakékoli strany na ukončení smlouvy s podnikem v režimu řešení krize od zveřejnění oznámení v souladu s čl. 63 odst. 3 do půlnoci pracovního dne

následujícího po tomto zveřejnění v členském státě orgánu příslušného k řešení krize daného podniku v režimu řešení krize, pokud jsou nadále plněny povinnosti platby a plnění, jakož i poskytování zajištění.

2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc pozastavit práva jakékoli strany na ukončení smlouvy s dceřiným podnikem podniku v režimu řešení krize, pokud nastane jakákoli z následujících situací:

   a) závazky z uvedené smlouvy jsou zaručeny nebo jinak podpořeny podnikem v režimu řešení krize;

   b) práva na ukončení smlouvy podle uvedené smlouvy se zakládají výlučně na platební neschopnosti nebo finanční situaci podniku v režimu řešení krize;

   c) v případě pravomoci k převodu, jež byla nebo může být vykonána ve vztahu k podniku v režimu řešení krize, buď:

      i) veškerá aktiva a závazky dceřiného podniku týkající se uvedené smlouvy byly nebo mohou být převedeny na příjemce a převzaty příjemcem, nebo

      ii) orgán příslušný k řešení krize takovým závazkům jiným způsobem zajistí náležitou ochranu.

   Pozastavení práva na ukončení nabývá účinku zveřejněním oznámení v souladu s čl. 63 odst. 3 do půlnoci pracovního dne následujícího po tomto zveřejnění v členském státě, v němž je dceřiný podnik podniku v režimu řešení krize usazen.

3. Jakékoli pozastavení podle odstavce 1 nebo 2 se nevztahuje na:

   a) systémy nebo provozovatele systémů, které byly určeny pro účely směrnice 98/26/ES, nebo

   b) ústřední protistrany povolené v Unii podle článku 14 nařízení (EU) č. 648/2012 a ústřední protistrany z třetích zemí uznané orgánem ESMA podle článku 25 uvedeného nařízení.

4. Osoba může vykonat právo na ukončení na základě smlouvy před uplynutím doby uvedené v odstavci 1 nebo 2, pokud od orgánu příslušného k řešení krize obdrží oznámení o tom, že práva a závazky, na něž se smlouva vztahuje, nebudou:

   a) převedeny na jiný subjekt, nebo

   b) předmětem odpisu nebo konverze podle čl. 34 odst. 1 písm. a).

5. Pokud orgán příslušný k řešení krize vykoná pravomoc uvedenou v odstavci 1 nebo 2 tohoto článku s cílem pozastavit práva na ukončení a pokud nebylo provedeno žádné oznámení podle odstavce 4 tohoto článku, lze tato práva na ukončení po skončení období pozastavení vykonat s výhradou článku 46 takto:

   a) jestliže práva a závazky uvedené v příslušné smlouvě byly převedeny na jiný subjekt, může protistrana vykonat práva na ukončení smlouvy v souladu s podmínkami uvedené smlouvy pouze za podmínky, že trvá nebo následně nastane jakákoli rozhodná událost pro vymáhání ze strany příjemce;

   b) jestliže práva a závazky uvedené v příslušné smlouvě zůstávají podniku v režimu řešení krize a orgán příslušný k řešení krize nepoužil u uvedené smlouvy pro účel uvedený v čl. 34 odst. 1 písm. a) nástroj odpisu nebo konverze, může protistrana vykonat práva na ukončení smlouvy v souladu s těmito podmínkami uvedené smlouvy ke dni ukončení pozastavení podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 50

Smluvní uznání pravomocí pozastavit nebo omezit práva a povinnosti

1. Členské státy vyžadují, aby pojišťovny nebo zajišťovny a subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) do všech finančních smluv, které uzavírají a které se řídí právem třetí země, zahrnuly podmínku, podle níž smluvní strany uznávají, že daná finanční smlouva může podléhat pravomocem pozastavit nebo omezit práva a povinnosti podle článků 47, 48 a 49 vykonávaným orgánem příslušným k řešení krize, a uznávají, že budou vázány požadavky uvedenými v článku 46.

2. Členské státy mohou také vyžadovat, aby vrcholné mateřské podniky zajistily, aby jejich dceřiné podniky ve třetích zemích, které jsou pojišťovnami nebo zajišťovnami nebo subjekty uvedenými v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e), do finančních smluv uvedených v odstavci 1 zahrnuly smluvní podmínku, která vyloučí, že výkon pravomoci orgánu příslušného k řešení krize pozastavit nebo omezit práva a povinnosti vrcholného mateřského podniku podle odstavce 1 představuje platný důvod pro předčasné ukončení, pozastavení, změnu, započtení nebo vzájemné započtení nebo vymáhání práv ze zajištění u těchto smluv.

3. Odstavec 1 se použije na jakoukoli finanční smlouvu, která:

   a) zakládá novou povinnost nebo významně mění stávající povinnost poté, co vstoupí v platnost předpisy přijaté na vnitrostátní úrovni za účelem provedení tohoto článku;

   b) stanoví výkon jednoho nebo více práv na ukončení smlouvy nebo práv vymáhat práva ze zajištění, na které by se uplatnily články 46, 47, 48 nebo 49, pokud by se finanční smlouva řídila právem příslušného členského státu.

4. Skutečnost, že pojišťovna nebo zajišťovna nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) do svých finančních smluv nezahrnuje smluvní podmínky uvedené v odstavci 1, nebrání orgánu příslušnému k řešení krize v tom, aby v souvislosti s touto finanční smlouvou uplatnil pravomoci uvedené v článcích 46, 47, 48 nebo 49.

5. Orgán EIOPA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňující obsah smluvní podmínky uvedené v odstavci 1, přičemž zohlední různé modely podnikání pojišťoven nebo zajišťoven a subjektů.

   Orgán EIOPA předloží uvedený návrh regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace – doplňte osmnáct měsíců od vstupu této směrnice v platnost].

   Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.

Článek 51

Pravomoc dočasně pozastavit práva na vyplacení

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly pravomoc dočasně omezit nebo pozastavit práva pojistníků na vyplacení v souvislosti se smlouvami o životním pojištění uzavřenými podnikem v režimu řešení krize, za předpokladu, že jsou nadále plněny podstatné povinnosti podle smlouvy, a zejména povinnosti platby ve prospěch pojistníků, oprávněných osob nebo poškozených stran.

2. Pravomoc uvedená v odstavci 1 se použije pouze po dobu, jež je nezbytná k usnadnění použití jednoho nebo více nástrojů k řešení krize uvedených v čl. 26 odst. 3. Tuto pravomoc lze platně použít jen po dobu, jež je uvedená v oznámení o pozastavení zveřejněném v souladu s čl. 63 odst. 3.

Článek 52

Výkon pravomocí k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly vykonávat kontrolu nad podnikem v režimu řešení krize s cílem:

   a) provozovat činnosti a poskytovat služby podniku v režimu řešení krize se všemi pravomocemi jeho akcionářů a správního, řídícího nebo kontrolního orgánu;

   b) spravovat aktiva a majetek podniku v režimu řešení krize a nakládat s nimi.

   Kontrolu uvedenou v prvním pododstavci může vykonávat buď přímo orgán příslušný k řešení krize, nebo nepřímo osoba nebo osoby jmenované orgánem příslušným k řešení krize. Členské státy zajistí, aby hlasovací práva spojená s akciemi nebo jinými nástroji účasti podniku v režimu řešení krize nebylo možné v průběhu řešení krize vykonávat.

2. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize mohly, s výhradou práva na soudní přezkum podle čl. 65 odst. 1. přijmout opatření k řešení krize formou exekutivního nařízení v souladu s vnitrostátními správními pravomocemi a postupy, aniž by nad podnikem v režimu řešení krize vykonávaly kontrolu.

3. Orgány příslušné k řešení krize v každém konkrétním případě rozhodnou, zda je vhodné provést opatření k řešení krize prostředky uvedenými v odstavci 1 nebo v odstavci 2, s ohledem na účel řešení krize uvedený v článku 18 a obecné zásady řešení krize uvedené v článku 22, konkrétní situaci dotčeného podniku v režimu řešení krize a potřebu usnadnit účinné řešení krize v případě přeshraničních skupin.

4. Orgány příslušné k řešení krize se nepovažují za stínové ředitele ani za skutečné ředitele podle vnitrostátního práva.

KAPITOLA V
Záruky

Článek 53

Zacházení s akcionáři a věřiteli v případě částečných převodů a použití nástroje odpisu nebo konverze

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že je použit jeden nebo více nástrojů k řešení krize uvedených v čl. 26 odst. 3, s výjimkou případu popsaného v druhém pododstavci, a v případě, že orgány příslušné k řešení krize převedou pouze část práv, aktiv a závazků podniku v režimu řešení krize, obdrželi akcionáři a věřitelé, jejichž pohledávky nebyly převedeny, na uspokojení svých pohledávek alespoň tolik, kolik by obdrželi, kdyby byl tento podnik v režimu řešení krize likvidován v běžném úpadkovém řízení v okamžiku přijetí rozhodnutí uvedeného v článku 62.

2. Členské státy zajistí, aby v případě, že je použit jeden nebo více nástrojů k řešení krize uvedených v čl. 26 odst. 3, a v případě, že orgány příslušné k řešení krize použijí nástroj odpisu nebo konverze, nevznikly akcionářům a věřitelům, jejichž pohledávky byly odepsány nebo konvertovány na kapitál, větší ztráty, než jaké by jim vznikly, kdyby byl podnik v režimu řešení krize likvidován v běžném úpadkovém řízení v okamžiku přijetí rozhodnutí uvedeného v článku 62.

Článek 54

Oceňování rozdílu v zacházení

1. Aby se vyhodnotilo, zda by se akcionářům a věřitelům dostalo lepšího zacházení, pokud by podnik v režimu řešení krize vstoupil do běžného úpadkového řízení, zajistí členské státy, aby po provedení jednoho nebo více opatření k řešení krize bylo co nejdříve provedeno ocenění nezávislou osobou. Toto ocenění se odlišuje od ocenění prováděného podle článku 23.

2. Ocenění uvedené v odstavci 1 určí:

   a) zacházení, jehož by se dostalo akcionářům a věřitelům nebo příslušným systémům záruk pojištění, kdyby podnik v režimu řešení krize, ve vztahu k němuž bylo provedeno jedno nebo více opatření k řešení krize, vstoupil do běžného úpadkového řízení v okamžiku přijetí rozhodnutí uvedeného v článku 62;

   b) skutečné zacházení, kterého se akcionářům a věřitelům dostalo v rámci řešení krize podniku v režimu řešení krize;

   c) zda existuje rozdíl mezi zacházením podle písmene a) a zacházením podle písmene b).

3. Ocenění:

   a) předpokládá, že by podnik v režimu řešení krize, ve vztahu k němuž bylo provedeno jedno nebo více opatření k řešení krize, vstoupil do běžného úpadkového řízení v okamžiku přijetí rozhodnutí uvedeného v článku 62;

   b) předpokládá, že nebyla provedena opatření k řešení krize;

   c) odhlédne od jakéhokoli poskytnutí mimořádné veřejné finanční podpory podniku v režimu řešení krize.

4. Orgán EIOPA vypracuje návrhy regulačních technických norem upřesňujících metodiku oceňování uvedeného v tomto článku, zejména metodiku pro vyhodnocení zacházení, jehož by se akcionářům a věřitelům dostalo, pokud by podnik v režimu řešení krize vstoupil do úpadkového řízení v okamžiku přijetí rozhodnutí uvedeného v článku 62.

   Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.

Článek 55

Záruky pro akcionáře a věřitele

Členské státy zajistí, aby každý akcionář nebo věřitel uvedený v článku 53 nebo případně systém záruk pojištění v souladu s vnitrostátními právními předpisy v případě, že ocenění provedené podle článku 54 určí, že mu vznikla větší ztráta, než by vznikla v případě likvidace v běžném úpadkovém řízení, měl nárok na úhradu rozdílu.

Článek 56

Záruky pro protistrany u částečných převodů

1. Členské státy zajistí přiměřenou ochranu těchto ujednání a jejich protistran:

   a) dohod o zajištění, v jejichž rámci má osoba zajištění v podobě skutečného nebo podmíněného podílu na aktivech nebo právech podléhajících převodu, bez ohledu na to, zda je uvedený podíl zajištěn konkrétními aktivy nebo právy, nebo pohyblivým zástavním právem nebo podobným mechanismem;

   b) dohod o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, v jejichž rámci je zajištěno nebo pokryto plnění konkrétních závazků převodem plného vlastnictví aktiv z poskytovatele zajištění na příjemce zajištění, za podmínek stanovujících, že příjemce zajištění aktiva převede, pokud budou uvedené konkrétní závazky splněny;

   c) dohod o vzájemném započtení, podle nichž lze vzájemně započíst dvě nebo více pohledávek nebo závazků mezi podnikem v režimu řešení krize a protistranou;

   d) nettingových dohod;

   e) investičních životních pojistek nebo jiných vyčleněných portfolií;

   f) zajišťovacích dohod;

   g) mechanismů strukturovaného financování, včetně sekuritizace a nástrojů používaných pro účely zajištění, které tvoří nedílnou součást krycího portfolia a které jsou podle vnitrostátního práva zajištěny a zahrnují poskytnutí a držení zajištění stranou uvedeného ujednání nebo svěřenským správcem, zmocněncem či jinou jmenovanou osobou.

   Forma ochrany, jež je vhodná pro třídy ujednání uvedené v písmenech a) až g) tohoto odstavce, se zvolí v souladu s články 57 až 60.

2. Členské státy zajistí, aby se ochrana uvedená v odstavci 1 uplatnila za těchto okolností:

   a) orgán příslušný k řešení krize převede část aktiv, práv nebo závazků podniku v režimu řešení krize na jiný subjekt nebo, při použití nástroje k řešení krize uvedeného v čl. 26 odst. 3, z překlenovacího podniku nebo společnosti pro řízení aktiv a závazků na jinou osobu;

   b) orgán příslušný k řešení krize vykoná pravomoci uvedené v čl. 41 odst. 1 písm. f).

3. Požadavek podle odstavce 1 platí bez ohledu na počet stran zúčastněných na uvedených ujednáních a na to, zda ujednání:

a) jsou vytvořena smlouvou, svěřenstvím nebo jinými prostředky, nebo vznikají automaticky ze zákona;

b) zcela nebo zčásti vznikají podle práva jiného členského státu nebo třetí země nebo se jím řídí.

Článek 57

Ochrana dohod o finančním zajištění, vzájemném započtení, nettingových dohod a zajišťovacích dohod

1. Členské státy zajistí přiměřenou ochranu dohod o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, dohod o vzájemném započtení, nettingových dohod a zajišťovacích dohod s cílem zabránit převodu některých, avšak nikoli všech práv a závazků, jež jsou chráněny na základě dohody o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, dohody o vzájemném započtení, nettingové dohody nebo zajišťovací dohody mezi podnikem v režimu řešení krize a jinou osobou, a změně nebo ukončení práv a závazků, jež jsou chráněny na základě takové dohody o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, dohody o vzájemném započtení, nettingové dohody nebo zajišťovací dohody, využitím doplňkových pravomocí.

   Pro účely prvního pododstavce se s právy a závazky zachází jako s požívajícími ochrany na základě dohody o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, dohody o vzájemném započtení, nettingové dohody a zajišťovací dohody, pokud mají strany dohody nárok na vzájemné započtení nebo netting těchto práv a závazků.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, mohou orgány příslušné k řešení krize v případě potřeby za účelem lepšího dosažení účelů řešení krize uvedených v článku 18, a zejména za účelem zajištění lepší ochrany pojistníků převést, upravit nebo ukončit aktiva, práva nebo závazky, jež tvoří součást dohody o finančním zajištění s převedením vlastnického práva, dohody o vzájemném započtení nebo nettingové dohody nebo zajišťovací dohody.

Článek 58

Ochrana dohod o zajištění

1. Členské státy zajistí přiměřenou ochranu závazků zajištěných na základě dohody o zajištění s cílem zabránit jedné nebo více z těchto událostí:

   a) převodu aktiv, kterými je závazek zajištěn, s výjimkou případu, kdy je rovněž převeden uvedený závazek a výnos ze zajištění;

   b) převodu zajištěného závazku, s výjimkou případu, kdy je rovněž převeden výnos ze zajištění;

   c) převodu uvedeného výnosu ze zajištění, s výjimkou případu, kdy je rovněž převeden zajištěný závazek;

   d) změně nebo ukončení dohody o zajištění využitím doplňkových pravomocí, pokud by závazek v důsledku takové změny nebo ukončení přestal být zajištěn.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, může orgán příslušný k řešení krize v případě potřeby za účelem lepšího dosažení účelů řešení krize uvedených v článku 18, a zejména za

účelem zajištění lepší ochrany pojistníků převést, upravit nebo ukončit aktiva, práva nebo závazky, jež tvoří součást téže dohody.

Článek 59

Ochrana mechanismů strukturovaného financování a jiných vyčleněných portfolií

1. Členské státy zajistí náležitou ochranu mechanismů strukturovaného financování a jiných vyčleněných portfolií, včetně mechanismů uvedených v čl. 56 odst. 1 písm. e) a g), s cílem zabránit kterékoli z těchto událostí:

   a) převodu některých, avšak nikoli všech aktiv, práv a závazků, jež představují nebo tvoří část mechanismu strukturovaného financování nebo jiných vyčleněných portfolií, včetně mechanismů uvedených v čl. 56 odst. 1 písm. e) a g), jejichž stranou je podnik v režimu řešení krize;

   b) ukončení nebo změně aktiv, práv a závazků, jež představují nebo tvoří část mechanismu strukturovaného financování nebo jiných vyčleněných portfolií, včetně mechanismů uvedených v čl. 56 odst. 1 písm. e) a g), jejichž stranou je podnik v režimu řešení krize, využitím doplňkových pravomocí.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, mohou orgány příslušné k řešení krize v případě potřeby za účelem lepšího dosažení účelů řešení krize uvedených v článku 18, a zejména za účelem zajištění lepší ochrany pojistníků převést, upravit nebo ukončit aktiva, práva nebo závazky, jež tvoří součást téže dohody.

Článek 60

Částečné převody: ochrana systémů pro obchodování, zúčtování a vzájemné vypořádání

1. Členské státy zajistí, aby použitím nástroje k řešení krize uvedeného v čl. 26 odst. 3 nebylo dotčeno fungování systémů a pravidel systémů, na něž se vztahuje směrnice 98/26/ES, pokud orgán příslušný k řešení krize učiní kterýkoli z následujících kroků:

   a) převede část aktiv, práv nebo závazků podniku v režimu řešení krize na jiný subjekt;

   b) použije doplňkové pravomoci uvedené v článku 41 ke zrušení nebo změně podmínek smlouvy, jejíž stranou je podnik v režimu řešení krize, nebo k nahrazení příjemce, jenž je její stranou.

2. Převod, zrušení nebo změna uvedené v odstavci 1 tohoto článku neznamená:

   a) odvolání převodního příkazu v rozporu s článkem 5 směrnice 98/26/ES;

   b) změnu nebo zrušení vymahatelnosti převodních příkazů a vzájemného započtení (nettingu) podle článků 3 a 5 směrnice 98/26/ES, použití peněžních prostředků, cenných papírů nebo úvěru podle článku 4 uvedené směrnice nebo ochrany zajištění podle článku 9 uvedené směrnice.

KAPITOLA VI
Procesní povinnosti

Článek 61

Požadavky na oznamování

1. Členské státy požadují po správním, řídícím nebo kontrolním orgánu pojišťovny nebo zajišťovny nebo jakéhokoli subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e), aby oznámil orgánu dohledu, pokud se domnívá, že tato pojišťovna nebo zajišťovna nebo tento subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) jsou v selhání nebo je jejich selhání pravděpodobné ve smyslu čl. 19 odst. 3.

2. Orgány dohledu informují dotčené orgány příslušné k řešení krize o:

   a) všech oznámeních obdržených podle odstavce 1 tohoto článku, podle článku 136, čl. 138 odst. 1 a čl. 139 odst. 1 směrnice 2009/138/ES;

   b) veškerých opatřeních, jejichž provedení orgán dohledu po pojišťovně nebo zajišťovně nebo jakémkoli subjektu uvedeném v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) požaduje, v rámci výkonu svých pravomocí podle článku 15 nebo 16 této směrnice a podle článku 137, čl. 138 odst. 3 a 5, čl. 139 odst. 3 a článků 140, 141 a 144 směrnice 2009/138/ES;

   c) jakémkoli prodloužení lhůty pro ozdravné postupy podle čl. 138 odst. 4 směrnice 2009/138/ES.

   Orgány dohledu rovněž poskytnou orgánům příslušným k řešení krize kopii ozdravného plánu předloženého pojišťovnou nebo zajišťovnou nebo jakýmkoli subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) podle čl. 138 odst. 2 směrnice 2009/138/ES, kopii programu financování předloženého pojišťovnou nebo zajišťovnou nebo jakýmkoli subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) podle čl. 139 odst. 2 směrnice 2009/138/ES a případné stanovisko orgánů dohledu k těmto dokumentům.

3. Pokud orgán dohledu nebo orgán příslušný k řešení krize shledá, že podmínky uvedené v čl. 19 odst. 1 písm. a) a b) jsou ve vztahu k pojišťovně nebo zajišťovně nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) splněny, bezodkladně toto zjištění oznámí níže uvedeným orgánům, pokud se jedná o jiné orgány:

   a) orgánu příslušnému k řešení krize pro tuto pojišťovnu nebo zajišťovnu nebo subjekt;

   b) orgánu dohledu pro tuto pojišťovnu nebo zajišťovnu nebo subjekt;

   c) orgánu dohledu jakéhokoli členského státu, v němž tato pojišťovna nebo zajišťovna nebo subjekt provádí významné přeshraniční činnosti;

   d) orgánu příslušnému k řešení krize jakéhokoli členského státu, v němž tato pojišťovna nebo zajišťovna nebo subjekt provádí významné přeshraniční činnosti;

   e) systému záruk pojištění, k němuž je pojišťovna přidružena, pokud je to relevantní a nezbytné k tomu, aby systém záruk pojištění mohl plnit své funkce;

   f) v relevantních případech orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny;

g) příslušnému ministerstvu;

h) v relevantních případech orgánu dohledu nad skupinou;

i) Evropské radě pro systémová rizika a určenému vnitrostátnímu makroobezřetnostnímu orgánu.

Článek 62

Rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize

1. Po obdržení oznámení od orgánu dohledu podle čl. 61 odst. 3 nebo z vlastního podnětu orgán příslušný k řešení krize určí, zda jsou ve vztahu k dotčené pojišťovně nebo zajišťovně nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) splněny podmínky uvedené v čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3.

2. Rozhodnutí, zda má být ve vztahu k pojišťovně nebo zajišťovně nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) přijato opatření k řešení krize, musí uvádět tyto údaje:

a) odůvodnění rozhodnutí;

b) opatření, které orgán příslušný k řešení krize hodlá podniknout, v příslušných případech včetně rozhodnutí o podání žádosti o likvidaci, jmenování správce nebo jiného opatření v rámci platného běžného úpadkového řízení nebo, s výhradou čl. 26 odst. 8, podle vnitrostátního práva.

Článek 63

Procesní povinnosti orgánů příslušných k řešení krize

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize po přijetí opatření k řešení krize splnily požadavky stanovené v odstavcích 2 a 3, jakmile to je přiměřeně proveditelné.

2. Orgány příslušné k řešení krize oznámí opatření k řešení krize uvedené v odstavci 1 podniku v režimu řešení krize a následujícím orgánům, pokud se jedná o jiné orgány:

a) orgánu dohledu pro tento podnik v režimu řešení krize;

b) orgánu dohledu pro jakoukoli pobočku tohoto podniku v režimu řešení krize;

c) centrální bance členského státu, v němž je podnik v režimu řešení krize usazen;

d) v relevantních případech systému záruk pojištění, k němuž je daný podnik v režimu řešení krize přidružen;

e) v relevantních případech orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny;

f) příslušnému ministerstvu;

g) v relevantních případech orgánu dohledu nad skupinou;

h) určenému vnitrostátnímu makroobezřetnostnímu orgánu a Evropské radě pro systémová rizika;

i) Komisi, Evropské centrální bance, orgánům EIOPA, ESMA a EBA;

j) pokud je tento podnik v režimu řešení krize institucí ve smyslu čl. 2 písm. b) směrnice 98/26/ES, provozovatelům systémů, do nichž je zapojen.

3. Orgán příslušný k řešení krize zveřejní nebo zajistí zveřejnění buď kopie příkazu nebo nástroje, kterými se přijímá opatření k řešení krize, nebo oznámení shrnujícího účinky opatření k řešení krize, včetně účinků na pojistníky, a případné podmínky a dobu pozastavení nebo omezení podle článků 47, 48 a 49, těmito prostředky:

a) na svých úředních internetových stránkách;

b) na internetových stránkách orgánu dohledu, pokud se liší od orgánu příslušného k řešení krize, a na internetových stránkách orgánu EIOPA;

c) na internetových stránkách podniku v režimu řešení krize;

d) pokud jsou akcie nebo jiné nástroje účasti nebo dluhové nástroje podniku v režimu řešení krize přijaty k obchodování na regulovaném trhu, prostředky užívanými ke zveřejnění regulovaných informací o uvedeném podniku v režimu řešení krize v souladu s čl. 21 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES[36].

4. Pokud akcie, nástroje účasti nebo dluhové nástroje nejsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, zajistí orgán příslušný k řešení krize, aby byly dokumenty dokládající nástroje uvedené v odstavci 3 zaslány známým akcionářům a těm věřitelům podniku v režimu řešení krize, kteří jsou známi na základě databází podniku v režimu řešení krize a jež jsou orgánu příslušnému k řešení krize dostupní.

Článek 64

Důvěrnost informací

1. Členské státy zajistí, aby požadavky profesního tajemství byly vázány následující osoby, orgány a subjekty a aby neposkytly žádné důvěrné informace:

a) orgány příslušné k řešení krize;

b) orgány dohledu a orgán EIOPA;

c) příslušná ministerstva;

d) zvláštní správci jmenovaní podle článku 42 této směrnice;

e) potenciální nabyvatelé, kteří byli osloveni orgány dohledu nebo vyzvaní orgány příslušnými k řešení krize, bez ohledu na to, zda k uvedenému oslovení nebo výzvě došlo při přípravě použití nástroje převodu činnosti, a bez ohledu na to, zda oslovení vyústilo v nabytí;

f) auditoři, účetní, právní a odborní poradci, odhadci a jiní odborníci, které si přímo či nepřímo najmou orgány příslušné k řešení krize, orgány dohledu, příslušná ministerstva nebo potenciální nabyvatelé uvedení v písmeni e);

g) subjekty spravující systémy záruk pojištění;

[36] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38).

h) subjekt příslušný pro mechanismy financování;

i) centrální banky a další orgány zapojené do procesu řešení krize;

j) překlenovací podnik nebo společnost pro správu aktiv;

k) jakákoli jiná osoba, která přímo či nepřímo, dlouhodobě nebo příležitostně poskytuje nebo poskytovala služby osobám uvedeným v písmenech a) až j);

l) vrcholné vedení, členové správního, řídícího nebo dozorčího orgánu a zaměstnanci orgánů nebo subjektů uvedených v písmenech a) až j) před jejich jmenováním, během něj a po jejich jmenování.

2. Aniž je dotčena obecnost požadavků podle odstavce 1, členské státy zajistí, aby osoby uvedené v odstavci 1 nesměly důvěrné informace získané během své profesní činnosti nebo od orgánu dohledu nebo orgánu příslušného k řešení krize v souvislosti s jeho úkoly poskytnout žádné osobě ani orgánu, s výjimkou následujících případů:

a) informace jsou poskytovány při výkonu jejich úkolů podle této směrnice;

b) informace jsou poskytovány v souhrnné nebo kolektivní formě, z níž nelze identifikovat jednotlivé pojišťovny nebo zajišťovny nebo subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e);

c) informace jsou poskytovány s výslovným a předchozím souhlasem orgánu, pojišťovny nebo zajišťovny nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e), které informace poskytly.

Členské státy zajistí, aby osoby uvedené v odstavci 1 posoudily možné dopady poskytnutí těchto informací na veřejný zájem, pokud jde o finanční, měnovou a hospodářskou politiku, na obchodní zájmy fyzických a právnických osob a na účel kontrol, na vyšetřování a na audity.

Postup posouzení dopadů uvedený v druhém pododstavci zahrnuje konkrétní posouzení dopadů jakéhokoli sdělení obsahu a podrobností ozdravného plánu a plánu řešení krize podle článků 5, 7, 9, 10 a 12 a výsledku jakéhokoli posouzení provedeného podle článků 6, 8 a 13.

Členské státy zaručí, aby jakákoli osoba nebo subjekt uvedený v odstavci 1 nesla občanskoprávní odpovědnost, pokud poruší tento článek.

3. Aby se zajistilo dodržování požadavků na důvěrnost stanovených v odstavcích 1 a 2, členské státy zajistí, aby osoby uvedené v odst. 1 písm. a), b), c), g), i) a j) měly zavedeny interní pravidla, včetně pravidel o zabezpečení důvěrnosti informací mezi osobami přímo zapojenými do procesu řešení krize.

4. Odstavce 1 až 3 tohoto článku nebrání:

a) zaměstnancům a odborníkům orgánů nebo subjektů uvedených v odst. 1 písm. a) až i), aby mezi sebou sdíleli informace v rámci každého orgánu nebo subjektu;

b) orgánům příslušným k řešení krize a orgánům dohledu, včetně jejich zaměstnanců a odborníků, ve sdílení informací mezi sebou a s ostatními orgány příslušnými k řešení krize v Unii, ostatními orgány dohledu v Unii, příslušnými ministerstvy, centrálními bankami, systémy záruk pojištění, orgány odpovědnými za běžné úpadkové řízení, orgány odpovědnými za udržování stability finančního systému v členských státech používáním makroobezřetnostních pravidel, osobami provádějícími povinný audit účtů,

orgánem EIOPA nebo, s výhradou článku 77, orgány třetích zemí vykonávajícími úkoly odpovídající úkolům prováděným orgány příslušnými k řešení krize, nebo pod podmínkou přísných požadavků na důvěrnost, potenciálnímu nabyvateli pro účely plánování nebo provádění opatření k řešení krize.

5. Členské státy mohou povolit výměnu informací:

a) za striktního dodržování požadavků na důvěrnost s jakoukoliv osobou, pokud je to nezbytné pro účely plánování nebo provádění opatření k řešení krize;

b) s parlamentními vyšetřovacími výbory v jejich členském státě, účetními dvory v jejich členském státě a jinými subjekty pověřenými šetřením v jejich členském státě za vhodných podmínek;

c) s vnitrostátními orgány odpovědnými za dozor nad platebními systémy, orgány odpovědnými za běžné úpadkové řízení, orgány příslušnými k dohledu nad jinými subjekty finančního sektoru, orgány odpovědnými za dohled nad finančními trhy, úvěrovými institucemi a investičními podniky a inspektory jednajícími jejich jménem, orgány členských států odpovědnými za udržování stability finančního systému v členských státech používáním makroobezřetnostních pravidel, orgány odpovědnými za ochranu stability finančního systému a s osobami provádějícími povinný audit účtů.

6. Odstavci 1 až 5 tohoto článku není dotčeno vnitrostátní právo upravující poskytování informací pro účely soudních řízení v trestních nebo občanskoprávních věcech.

7. Orgán EIOPA vydá do [Úřad pro publikace – doplňte osmnáct měsíců od vstupu této směrnice v platnost] obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1094/2010 upřesňující, jak by informace měly být podávány v souhrnné nebo kolektivní formě pro účely odstavce 2.

KAPITOLA VII
Soudní přezkum a vyloučení jiných opatření

Článek 65

Soudní schválení předem a práva napadnout rozhodnutí

1. Členské státy mohou vyžadovat, aby rozhodnutí přijmout opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení bylo předem soudně schváleno, pokud v souvislosti s rozhodnutím přijmout opatření krizového řízení v souladu s vnitrostátním právem probíhá postup pro podání návrhu na schválení a soudní projednání tohoto návrhu urychleně.

2. Členské státy ve vnitrostátním právu stanoví právo podat návrh na soudní přezkum rozhodnutí přijmout opatření k předejití krizi nebo vykonat jakoukoli pravomoc, s výjimkou opatření krizového řízení, podle této směrnice.

3. Členské státy zajistí, aby veškeré osoby dotčené rozhodnutím přijmout opatření krizového řízení měly právo podat návrh na soudní přezkum uvedeného rozhodnutí.

Členské státy zajistí, aby tento přezkum opatření krizového řízení proběhl urychleně a aby vnitrostátní soudy použily ekonomická hodnocení skutečností provedená orgánem příslušným k řešení krize jako základ svého vlastního posouzení.

4. Právo podat návrh na soudní přezkum podle odstavce 3 podléhá těmto požadavkům:

a) podání návrhu na soudní přezkum nemá automatický odkladný účinek na napadené rozhodnutí;

b) rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize je okamžitě vymahatelné a vyplývá z něj vyvratitelná právní domněnka, že by odklad jeho výkonu byl proti veřejnému zájmu.

Pokud je to nezbytné za účelem ochrany zájmů třetích osob, které v důsledku použití nástrojů k řešení krize uvedených v čl. 26 odst. 3 nebo prostřednictvím výkonu pravomocí k řešení krize orgánem příslušným k řešení krize nabyly v dobré víře akcie, jiné nástroje účasti, aktiva, práva či závazky podniku v režimu řešení krize, nedotýká se zrušení rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize žádných následných správních aktů nebo transakcí uzavřených dotčeným orgánem příslušným k řešení krize a založených na zrušeném rozhodnutí. V takovém případě se náprava protiprávního rozhodnutí nebo opatření orgánů příslušných k řešení krize omezuje na náhradu ztráty, kterou navrhovatel utrpěl v důsledku takového zrušeného rozhodnutí nebo opatření.

Článek 66

Omezení jiných řízení

1. Aniž je dotčen čl. 62 odst. 2 písm. b), zajistí členské státy, aby běžné úpadkové řízení s podnikem v režimu řešení krize nebo pojišťovnou nebo zajišťovnou nebo subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e), u nichž bylo zjištěno, že splňují podmínky zahájení řešení krize uvedené v čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3, bylo možné zahájit pouze z podnětu orgánu příslušného k řešení krize a aby rozhodnutí zahajující běžné úpadkové řízení s pojišťovnou nebo zajišťovnou nebo subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) bylo možné učinit pouze se souhlasem orgánu příslušného k řešení krize.

2. Pro účely odstavce 1 členské státy zajistí, aby:

a) orgánům dohledu a orgánům příslušným k řešení krize byl neprodleně oznámen každý návrh na zahájení běžného úpadkového řízení s pojišťovnou nebo zajišťovnou nebo subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) bez ohledu na to, zda jsou tato pojišťovna nebo zajišťovna nebo tento subjekt v režimu řešení krize nebo zda bylo v souladu s čl. 63 odst. 3 a 4 zveřejněno rozhodnutí;

b) o návrhu na zahájení běžného úpadkového řízení nebylo rozhodnuto, pokud nebyla učiněna oznámení podle písmene a) a nenastala jedna z těchto okolností:

i) orgán příslušný k řešení krize oznámil orgánům odpovědným za běžné úpadkové řízení, že nemá v úmyslu vůči pojišťovně nebo zajišťovně nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) přijmout žádné opatření k řešení krize;

ii) uplynula lhůta sedmi dnů počínající dnem, kdy byla učiněna oznámení podle písmene a) tohoto odstavce.

3. Aniž je dotčeno jakékoli omezení vymáhání práv ze zajištění uložené podle článku 48, zajistí členské státy, aby orgány příslušné k řešení krize mohly v případě, že je to

nezbytné pro účinné používání nástrojů k řešení krize uvedených v čl. 26 odst. 3 a pravomocí k řešení krize uvedených v hlavě III kapitole IV, požádat soud o přerušení jakéhokoli soudního opatření nebo řízení, v němž podnik v režimu řešení krize je nebo se stane stranou, na přiměřenou dobu v souladu se sledovaným cílem.

HLAVA IV
ŘEŠENÍ KRIZE NA ÚROVNI PŘESHRANIČNÍ SKUPINY

Článek 67

Obecné zásady přijímání rozhodnutí týkajících se více členských států

Členské státy zajistí, aby jejich orgány při přijímání rozhodnutí nebo opatření podle této směrnice, která mohou mít dopad na jeden nebo více jiných členských států, zohlednily tyto obecné zásady:

a) při přijímání opatření k řešení krize musí být rozhodování účinné a náklady na řešení krize musí být co nejnižší;

b) rozhodnutí jsou přijímána a opatření prováděna včas a s příslušnou naléhavostí, je-li to zapotřebí;

c) orgány příslušné k řešení krize, orgány dohledu a jiné orgány vzájemně spolupracují s cílem zajistit, aby rozhodnutí byla přijímána a opatření prováděna koordinovaně a efektivně;

d) úlohy a odpovědnosti relevantních orgánů v jednotlivých členských státech jsou jasně vymezeny;

e) řádně se zváží zájmy, možný dopad jakýchkoli rozhodnutí, opatření nebo nečinnosti a nepříznivý dopad na pojistníky, finanční stabilitu, fiskální zdroje, systémy záruk pojištění a nepříznivé ekonomické a sociální důsledky ve všech členských státech, v nichž vrcholný mateřský podnik a jeho dceřiné podniky působí nebo v nichž vykonávají významné přeshraniční činnosti;

f) řádně se zváží cíl dosáhnout rovnováhy mezi zájmy jednotlivých zúčastněných členských států a nepřipustit, aby byly nespravedlivě dotčeny nebo chráněny zájmy konkrétních členských států;

g) při přijímání opatření k řešení krize vezmou orgány příslušné k řešení krize v úvahu skupinové plány řešení krize uvedené v článku 11 a postupují podle těchto opatření, pokud s ohledem na okolnosti případu nevyhodnotí, že účelů řešení krize uvedených v článku 18 bude účinněji dosaženo přijetím opatření, která v plánech řešení krize uvedena nejsou;

h) navržené rozhodnutí nebo opatření musí být transparentní ve všech případech, kdy toto navrhované rozhodnutí nebo opatření pravděpodobně bude mít dopad na pojistníky, reálnou ekonomiku, finanční stabilitu, fiskální zdroje a případně systémy záruk pojištění nebo mechanismy financování kteréhokoli dotčeného členského státu.

Článek 68

Kolegia k řešení krize

1. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny zřídí kolegia k řešení krize určená k výkonu úkolů uvedených v článcích 10, 11, 14, 16, 70 a 71 a, je-li to vhodné,

k zajištění spolupráce a koordinace s orgány příslušnými k řešení krize ve třetích zemích.

Kolegia k řešení krize zejména zajišťují rámec pro orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, ostatní orgány příslušné k řešení krize a v příslušných případech dotčené orgány dohledu a dotčené orgány dohledu nad skupinou za účelem výkonu těchto úkolů:

a) výměny informací relevantních pro vypracování skupinových plánů řešení krize a pro výkon pravomocí k řešení krize vůči skupinám;

b) vypracování skupinových plánů řešení krize podle článků 10 a 11;

c) posouzení způsobilosti skupin k řešení krize podle článku 14;

d) výkonu pravomocí s cílem řešit nebo odstranit překážky způsobilosti skupin k řešení krize podle článku 16;

e) rozhodnutí o potřebě zavést program řešení krize na úrovni skupiny podle článku 70 nebo 71;

f) dosažení dohody o programu řešení krize na úrovni skupiny navrženého podle článku 70 nebo 71;

g) koordinace zveřejňování strategií a programů řešení krize na úrovni skupiny;

h) koordinace používání jakýchkoli systémů záruk pojištění nebo mechanismů financování.

Kolegia k řešení krize mohou být dále využita jako fóra pro projednání jakýchkoli otázek souvisejících s řešením krize na úrovni přeshraniční skupiny.

2. Členy kolegia k řešení krize jsou:

a) orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny;

b) orgány příslušné k řešení krize v každém členském státě, v němž je usazen dceřiný podnik podléhající dohledu nad skupinou;

c) orgány příslušné k řešení krize v členských státech, v nichž je usazen mateřský podnik jednoho nebo více podniků skupiny, který je subjektem uvedeným v čl. 1 odst. 1 písm. b), d) nebo e);

d) orgán dohledu nad skupinou a orgány dohledu členských států, pokud je členem kolegia k řešení krize jejich orgán příslušný k řešení krize;

e) příslušná ministerstva, pokud těmito příslušnými ministerstvy nejsou orgány příslušné k řešení krize, které jsou členy kolegia k řešení krize;

f) případně orgán, který je odpovědný za systém záruk pojištění členského státu, pokud je členem kolegia k řešení krize orgán příslušný k řešení krize v uvedeném členském státě;

g) orgán EIOPA, s výhradou odstavce 4;

h) orgány příslušné k řešení krize v členských státech, pokud pojišťovny nebo zajišťovny skupiny provádějí významné přeshraniční činnosti.

Pro účely písmene g) orgán EIOPA přispívá k podpoře a sledování účinného, účelného a jednotného fungování kolegií k řešení krize a sbližování kolegií k řešení krize. Orgán EIOPA je za tímto účelem přizván k účasti na zasedáních kolegia k řešení krize. Orgán EIOPA nemá žádná hlasovací práva.

Pro účely písmene h) je účast orgánů příslušných k řešení krize omezena na dosažení cílů účinné výměny informací.

3. Má-li mateřský podnik nebo podnik usazený v Unii dceřinou pojišťovnu nebo zajišťovnu nebo pobočku, která by byla považována za významnou, kdyby se nacházela v Unii, mohou být orgány příslušné k řešení krize v třetích zemích přizvány k účasti v kolegiu k řešení krize ve funkci pozorovatele, pokud tyto orgány podléhají požadavkům na důvěrnost, které jsou podle názoru orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny rovnocenné požadavkům stanoveným v článku 77.

4. Kolegiu k řešení krize předsedá orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny. V této funkci:

   a) po konzultaci s ostatními členy kolegia k řešení krize určuje písemná ujednání a postupy pro fungování kolegia k řešení krize;

   b) koordinuje veškeré činnosti kolegia k řešení krize;

   c) svolává všechna zasedání kolegia k řešení krize a předsedá jim a předem všechny členy kolegia plně informuje o organizaci zasedání kolegia k řešení krize, o hlavních projednávaných otázkách a o bodech pořadu jednání;

   d) oznamuje členům kolegia k řešení krize veškerá plánovaná zasedání tak, aby mohli požádat o účast na těchto zasedáních;

   e) rozhoduje, kteří členové a pozorovatelé budou pozváni k účasti na konkrétních zasedáních kolegia k řešení krize, na základě konkrétních potřeb a při zohlednění důležitosti projednávané otázky pro tyto členy a pozorovatele;

   f) průběžně a včas všechny členy kolegia informuje o rozhodnutích a výsledcích těchto zasedání.

   Bez ohledu na první pododstavec písm. e) jsou orgány příslušné k řešení krize oprávněny účastnit se zasedání kolegia k řešení krize, kdykoli jsou na pořadu jednání záležitosti podléhající společnému rozhodování nebo týkající se subjektu skupiny, který se nachází v jejich členském státě.

5. Orgány příslušné k řešení krize na úrovni skupiny nejsou povinny zřizovat kolegium k řešení krize, pokud jiné skupiny nebo kolegia vykonávají stejné funkce a plní stejné úkoly, jako jsou ty, které uvádí odstavec 1, a splňují všechny podmínky a postupy stanovené v tomto článku a v článku 69, včetně podmínek a postupů týkajících se členství a účasti v kolegiích k řešení krize. V tom případě se veškeré odkazy na kolegia k řešení krize v této směrnici považují za odkazy na tyto jiné skupiny nebo kolegia.

6. Orgán EIOPA vypracuje návrhy regulačních norem k upřesnění běžného fungování kolegií k řešení krize za účelem plnění úkolů uvedených v odstavci 1.

   Orgán EIOPA předloží uvedený návrh regulačních technických norem Komisi do [Úřad pro publikace – doplňte osmnáct měsíců od vstupu této směrnice v platnost].

   Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační normy uvedené v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1094/2010.

Článek 69

Výměna informací

1. S výhradou článku 64 si orgány příslušné k řešení krize a orgány dohledu vzájemně na vyžádání poskytují veškeré informace relevantní pro plnění svých úkolů podle této směrnice.

2. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny koordinuje tok veškerých příslušných informací mezi orgány příslušnými k řešení krize. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny zejména orgánům příslušným k řešení krize v jiných členských státech včas poskytuje veškeré relevantní informace s cílem usnadnit plnění úkolů uvedených v čl. 68 odst. 1 druhém pododstavci písm. b) až h).

3. Orgán příslušný k řešení krize nepředá informace poskytnuté orgánem dohledu nebo orgánem příslušným k řešení krize v třetí zemi, pokud tento orgán dohledu nebo orgán příslušný k řešení krize v třetí zemi s předáním těchto informací nevyslovil souhlas.

   Orgány příslušné k řešení krize nejsou povinny předávat tyto informace, pokud orgán dohledu nebo orgán příslušný k řešení krize v třetí zemi s jejich dalším předáním nevyslovil souhlas.

Článek 70

Řešení krize na úrovni skupiny zahrnující dceřiný podnik skupiny

1. Orgán příslušný k řešení krize, který rozhodne, že pojišťovna nebo zajišťovna nebo jakýkoli subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e), jenž je dceřiným podnikem skupiny, splňuje podmínky zahájení řešení krize uvedené v čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3, oznámí orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny, pokud se jedná o jiný orgán, orgánu dohledu nad skupinou a členům kolegia k řešení krize pro dotčenou skupinu neprodleně tyto informace:

   a) rozhodnutí o tom, že pojišťovna nebo zajišťovna nebo jakýkoli subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) splňuje podmínky stanovené v článku 19 nebo 20;

   b) opatření k řešení krize nebo jiná opatření v případě platební neschopnosti, která uvedený orgán příslušný k řešení krize považuje pro danou pojišťovnu nebo zajišťovnu nebo daný subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) za vhodná.

2. Po obdržení oznámení uvedeného v odstavci 1 orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny po konzultaci s ostatními členy příslušného kolegia k řešení krize posoudí pravděpodobný dopad opatření k řešení krize nebo jiných opatření oznámených podle odst. 1 písm. b) na skupinu a subjekty skupiny v jiných členských státech, a zda by opatření k řešení krize nebo jiná opatření pravděpodobně vedla ke splnění podmínek zahájení řešení krize uvedených v čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3 ve vztahu k subjektu skupiny v jiném členském státě.

3. Pokud orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny usoudí, že by opatření k řešení krize nebo jiná opatření oznámená podle odst. 1 písm. b) pravděpodobně nevedla ke splnění podmínek stanovených v čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3 ve vztahu k subjektu skupiny v jiném členském státě, může orgán příslušný k řešení krize pojišťovny nebo zajišťovny nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b) až

e) přijmout opatření k řešení krize nebo jiná opatření, která oznámil podle odst. 1 písm. b) tohoto článku.

4. Pokud orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny usoudí, že by opatření k řešení krize nebo jiná opatření oznámená podle odst. 1 písm. b) pravděpodobně vedla ke splnění podmínek stanovených v čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3 ve vztahu k subjektu skupiny v jiném členském státě, navrhne do 24 hodin po obdržení oznámení podle odstavce 1 program řešení krize na úrovni skupiny a předloží tento program kolegiu k řešení krize. Tato lhůta 24 hodin může být prodloužena se souhlasem orgánu příslušného k řešení krize, který učinil oznámení uvedené v odstavci 1.

5. Pokud orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny k žádnému úsudku nedojde, do 24 hodin od přijetí oznámení podle odstavce 1 nebo do uplynutí delší lhůty, která byla dohodnuta, může orgán příslušný k řešení krize, který učinil oznámení uvedené v odstavci 1, přijmout opatření k řešení krize nebo jiná opatření, která oznámil písmene b) uvedeného odstavce.

6. Program řešení krize na úrovni skupiny uvedený v odstavci 4:

   a) uvádí opatření k řešení krize, jež by měly přijmout dotyčné orgány příslušné k řešení krize ve vztahu k vrcholnému mateřskému podniku nebo konkrétním subjektům skupiny s cílem dosáhnout účelů řešení krize stanovených v článku 18 a dodržet obecné zásady řešení krize uvedené v článku 22;

   b) specifikuje, jak by opatření k řešení krize uvedená v písmeni a) měla být koordinována;

   c) stanovuje finanční plán, který zohledňuje skupinový plán řešení krize a zásady sdílení odpovědnosti stanovené v tomto skupinovém plánu řešení krize v souladu s čl. 10 odst. 2 písm. e).

7. S výhradou odstavce 8 má program řešení krize na úrovni skupiny formu společného rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny a orgánů příslušných k řešení krize, které jsou odpovědné za dceřiné podniky, na něž se daný program řešení krize na úrovni skupiny vztahuje.

   Na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize může orgán EIOPA pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 1094/2010.

8. Orgán příslušný k řešení krize, jenž nesouhlasí s programem řešení krize na úrovni skupiny navrženým orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny, nebo jenž usoudí, že z důvodů ochrany pojistníků, reálné ekonomiky a finanční stability musí ve vztahu k pojišťovně nebo zajišťovně nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) přijmout nezávislá opatření k řešení krize nebo jiná opatření než opatření navrhovaná v uvedeném programu:

   a) uvede podrobné důvody nesouhlasu nebo důvody odchýlení se od programu řešení krize na úrovni skupiny;

   b) oznámí důvody uvedené v písmeni a) orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny a ostatním orgánům příslušným k řešení krize, na které se program řešení krize na úrovni skupiny vztahuje;

c) informuje orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a ostatní orgány příslušné k řešení krize, na které se program řešení krize na úrovni skupiny vztahuje, o opatřeních k řešení krize, jež přijme.

Při uvádění důvodů svého nesouhlasu orgán příslušný k řešení krize zváží skupinové plány řešení krize uvedené v článku 11, možný dopad opatření k řešení krize, jež přijme, na pojistníky, reálnou ekonomiku a finanční stabilitu v dotčených členských státech a možné účinky těchto opatření k řešení krize a jiných opatření na jiné části skupiny.

9. Orgány příslušné k řešení krize, které vyjádřily souhlas s programem řešení krize na úrovni skupiny navrženým orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny, mohou dosáhnout společného rozhodnutí ohledně programu řešení krize na úrovni skupiny, který se vztahuje na subjekty skupiny v jejich členském státě, bez účasti orgánů příslušných k řešení krize, které nesouhlasí.

10. Společná rozhodnutí podle odstavců 7 a 9 a opatření k řešení krize nebo jiná opatření provedená podle odstavce 8 se považují za definitivní a musí být uplatňována orgány příslušnými k řešení krize v dotčených členských státech.

11. Orgány provedou veškerá opatření k řešení krize uvedená v tomto článku neprodleně a s patřičným ohledem na naléhavost situace.

12. Není-li zaveden program řešení krize na úrovni skupiny, spolupracují orgány příslušné k řešení krize při přijímání opatření k řešení krize ve vztahu k jakémukoli subjektu skupiny úzce v kolegiu k řešení krize s cílem dosáhnout koordinované strategie řešení krize pro všechny subjekty skupiny, jež jsou v selhání nebo jejichž selhání je pravděpodobné.

13. Orgány příslušné k řešení krize, které ve vztahu k jakémukoli subjektu skupiny přijmou jakákoli opatření k řešení krize, o uvedených opatřeních a jejich uplatňování pravidelně a úplně informují členy kolegia k řešení krize.

Článek 71

Řešení krize na úrovni skupiny zahrnující vrcholný mateřský podnik

1. Orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny, který rozhodne, že vrcholný mateřský podnik, za nějž je odpovědný, splňuje podmínky uvedené v čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3, neprodleně oznámí orgánu dohledu nad skupinou a ostatním členům kolegia k řešení krize pro dotčenou skupinu informace uvedené v čl. 70 odst. 1 písm. a) a b).

Opatření k řešení krize nebo opatření v případě platební neschopnosti uvedená v čl. 70 odst. 1 písm. b) mohou zahrnovat zavedení programu řešení krize na úrovni skupiny vypracovaného podle čl. 70 odst. 6 za jakékoli z těchto okolností:

a) opatření k řešení krize nebo jiná opatření na úrovni mateřského podniku oznámená v souladu s čl. 70 odst. 1 písm. b) pravděpodobně povedou ke splnění podmínek stanovených v čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3 ve vztahu k subjektu skupiny v jiném členském státě;

b) opatření k řešení krize nebo jiná opatření na úrovni mateřského podniku nestačí ke stabilizaci situace nebo pravděpodobně nezajistí optimální výsledek;

c) orgány příslušné k řešení krize rozhodly, že jeden nebo více dceřiných podniků, za které jsou odpovědní, splňuje podmínky uvedené v čl. 19 odst. 1 nebo čl. 20 odst. 3;

d) z opatření k řešení krize nebo jiných opatření na úrovni skupiny budou mít dceřiné podniky skupiny prospěch způsobem, který zajišťuje vhodnost programu řešení krize na úrovni skupiny.

2. Pokud opatření navrhovaná orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny podle odstavce 1 nezahrnují program řešení krize na úrovni skupiny, přijme tento orgán své rozhodnutí po konzultaci s členy kolegia k řešení krize.

3. Pokud opatření navrhovaná orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny podle odstavce 1 zahrnují program řešení krize na úrovni skupiny, musí mít tento program formu společného rozhodnutí orgánu příslušného k řešení krize na úrovni skupiny a orgánů příslušných k řešení krize, které jsou odpovědné za dceřiné podniky, na něž se daný program vztahuje.

Na žádost kteréhokoli orgánu příslušného k řešení krize může orgán EIOPA pomoci orgánům příslušným k řešení krize dosáhnout společného rozhodnutí v souladu s čl. 31 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 1094/2010.

4. Orgán příslušný k řešení krize, jenž nesouhlasí s programem řešení krize na úrovni skupiny navrženým orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny nebo se od tohoto programu odchýlí nebo usoudí, že z důvodů finanční stability musí ve vztahu k pojišťovně nebo zajišťovně nebo subjektu uvedenému v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) přijmout nezávislá opatření k řešení krize nebo jiná opatření než opatření navrhovaná v uvedeném programu:

a) uvede podrobné důvody nesouhlasu nebo důvody odchýlení se od programu řešení krize na úrovni skupiny;

b) oznámí důvody uvedené v písmeni a) orgánu příslušnému k řešení krize na úrovni skupiny a ostatním orgánům příslušným k řešení krize, na které se program řešení krize na úrovni skupiny vztahuje;

c) informuje orgán příslušný k řešení krize na úrovni skupiny a ostatní orgány příslušné k řešení krize, na které se program řešení krize na úrovni skupiny vztahuje, o opatřeních, jež hodlá přijmout.

Při uvádění důvodů svého nesouhlasu dotyčný orgán příslušný k řešení krize zváží skupinové plány řešení krize uvedené v článku 11, možný dopad opatření, jež přijme, na finanční stabilitu v dotčených členských státech a možné účinky opatření k řešení krize a jiných opatření na jiné části skupiny.

5. Orgány příslušné k řešení krize, které vyjádřily souhlas s programem řešení krize na úrovni skupiny navrženým orgánem příslušným k řešení krize na úrovni skupiny, mohou dosáhnout společného rozhodnutí ohledně programu řešení krize na úrovni skupiny, který se vztahuje na subjekty skupiny v jejich členském státě, bez účasti orgánů příslušných k řešení krize, které nesouhlasí.

6. Společné rozhodnutí podle odstavce 3 nebo 5 a opatření podle odstavce 4 se považují za definitivní a musí být uplatňována orgány příslušnými k řešení krize v dotčených členských státech.

7. Orgány provedou veškerá opatření uvedená v odstavcích 1 až 6 neprodleně a s patřičným ohledem na naléhavost situace.

8. Není-li zaveden program řešení krize na úrovni skupiny, spolupracují orgány příslušné k řešení krize při přijímání opatření k řešení krize ve vztahu k jakémukoli subjektu skupiny úzce v kolegiu k řešení krize s cílem dosáhnout koordinované strategie řešení krize pro všechny dotčené subjekty skupiny.

9. Orgány příslušné k řešení krize, které ve vztahu k jakémukoli subjektu skupiny přijmou opatření k řešení krize, o uvedených opatřeních a jejich uplatňování pravidelně a úplně informují členy kolegia k řešení krize.

HLAVA V
VZTAHY SE TŘETÍMI ZEMĚMI

Článek 72

Dohody se třetími zeměmi

1. V souladu s článkem 218 Smlouvy o fungování EU může Komise předložit Radě návrhy na sjednání dohod s jednou nebo více třetími zeměmi o způsobech spolupráce mezi orgány příslušnými k řešení krize a příslušnými orgány třetích zemí mimo jiné za účelem sdílení informací souvisejících s plánováním ozdravných postupů a řešení krize ve vztahu k pojišťovnám a zajišťovnám, pojišťovnám a zajišťovnám ve třetí zemi a skupinám.

2. Dohody uvedené v odstavci 1 usilují o ustavení postupů a ujednání mezi orgány příslušnými k řešení krize a dotyčnými orgány třetích zemí za účelem spolupráce při provádění některých nebo všech úkolů a výkonu některých nebo všech pravomocí uvedených v článku 76.

3. Členské státy mohou se třetí zemí uzavírat dvoustranné dohody o záležitostech uvedených v odstavcích 1 a 2 do doby, než vstoupí v platnost dohoda podle odstavce 1 s touto třetí zemí, pokud tyto dvoustranné dohody nejsou neslučitelné s touto hlavou.

Článek 73

Uznání a vymáhání postupů třetích zemí k řešení krize

1. Tento článek se použije na postupy třetích zemí k řešení krize, pokud a dokud nevstoupí v platnost mezinárodní dohoda podle čl. 72 odst. 1 s dotyčnou třetí zemí. Použije se i poté, co mezinárodní dohoda podle čl. 72 odst. 1 s příslušnou třetí zemí vstoupí v platnost, v té míře, ve které není uznávání a vymáhání postupů třetích zemí v uvedené dohodě upraveno.

2. Dotyčný orgán příslušný k řešení krize rozhodne, zda uzná a bude vymáhat, s výhradou článku 74, postupy třetích zemí k řešení krize týkající se dceřiného podniku v Unii nebo pobočky v Unii pojišťovny nebo zajišťovny třetí země nebo mateřského podniku třetí země.

   Toto rozhodnutí náležitě zváží zájmy všech členských států, v nichž pojišťovna nebo zajišťovna třetí země nebo mateřský podnik třetí země působí, a zejména dopad na další části skupiny a pojistníky, na reálnou ekonomiku a na finanční stabilitu v těchto členských státech.

3. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize byly minimálně zmocněny:

   a) vykonávat pravomoci k řešení krize, pokud jde o:

      i) aktiva pojišťovny nebo zajišťovny třetí země nebo mateřského podniku třetí země, jež se nacházejí v jejich členském státě nebo jež se řídí právem jejich členského státu;

      ii) práva nebo závazky pojišťovny nebo zajišťovny třetí země, pokud jsou zaúčtovány pobočkou v Unii v jejich členském státě, pokud se řídí

právem jejich členského státu nebo pokud jsou nároky týkající se těchto práv a závazků vymahatelné v jejich členském státě;

b) provést – nebo požadovat po jiné osobě, aby provedla – převod akcií nebo jiných nástrojů účasti v dceřiném podniku v Unii usazeném v uvedeném členském státě;

c) vykonat pravomoci uvedené v článcích 47, 48 nebo 49 ve vztahu k právům jakékoli strany smlouvy se subjektem podle odstavce 1 tohoto článku, pokud jsou tyto pravomoci nezbytné k vymáhání postupů třetích zemí k řešení krize, a dále

d) učinit nevymahatelným jakékoli právo ukončit, likvidovat nebo urychlit smlouvy, které uzavřely, nebo postihnout smluvní práva, která mají subjekty uvedené v odstavci 1 a jiné subjekty skupiny, pokud toto právo vzniká na základě opatření k řešení krize přijatého ve vztahu k pojišťovně nebo zajišťovně, mateřskému podniku těchto subjektů nebo jiným subjektům skupiny ze třetí země, ať už přímo orgánem třetí země příslušným k řešení krize, nebo jinak podle právních nebo regulatorních požadavků týkajících se mechanismů k řešení krizí v uvedené zemi, za předpokladu, že jsou nadále plněny podstatné povinnosti podle smlouvy, včetně povinnosti platby a plnění, jakož i poskytování zajištění.

4. Orgány příslušné k řešení krize mohou, je-li to nezbytné ve veřejném zájmu, přijmout opatření k řešení krize ve vztahu k mateřskému podniku, pokud relevantní orgán třetí země shledá, že pojišťovna nebo zajišťovna, která je dceřiným podnikem uvedeného mateřského podniku, se sídlem v uvedené třetí zemi splňuje podmínky zahájení řešení krize podle jejího práva. K tomuto účelu zajistí členské státy, aby byly orgány příslušné k řešení krize zmocněny využít jakoukoli pravomoc k řešení krize vůči tomuto mateřskému podniku, a použije se článek 46.

5. Uznáním a vymáháním postupů třetích zemí k řešení krize nejsou dotčena žádná běžná úpadková řízení podle vnitrostátního práva použitelného v příslušných případech v souladu s touto směrnicí.

Článek 74

Právo odmítnout uznání nebo vymáhání postupů třetích zemí k řešení krize

Orgán příslušný k řešení krize může odmítnout uznat nebo vymáhat postupy třetích zemí k řešení krize podle článku 73, jestliže se domnívá, že:

a) postupy třetích zemí k řešení krize by měly nepříznivý dopad na finanční stabilitu členského státu, ve kterém se orgán příslušný k řešení krize nachází, nebo se domnívá, že by tyto postupy měly nepříznivý dopad na finanční stabilitu v jiném členském státě;

b) za účelem dosažení jednoho nebo více účelů řešení krize uvedených v článku 18 je ve vztahu k pobočce v Unii nezbytné nezávislé opatření k řešení krize podle článku 75;

c) věřitelům by se podle vnitrostátních postupů třetích zemí k řešení krize nedostalo stejného zacházení jako věřitelům z třetí země s podobnými zákonnými právy;

d) uznání nebo vymáhání postupů třetích zemí k řešení krize by mělo pro členský stát závažné fiskální důsledky nebo

e) účinky takového uznání nebo vymáhání by byly v rozporu s vnitrostátním právem.

Článek 75

Řešení krize poboček v Unii

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize měly nezbytné pravomoci jednat ve vztahu k pobočce v Unii, na kterou se buď nevztahují jakékoli postupy třetích zemí k řešení krize, nebo se na ni vztahují postupy třetích zemí a současně nastane jedna z okolností uvedených v článku 74.

   Členské státy zajistí, aby se na výkon těchto pravomocí vztahoval článek 46.

2. Členské státy zajistí, aby pravomoci požadované v odstavci 1 mohly vykonávat orgány příslušné k řešení krize, pokud se orgán příslušný k řešení krize domnívá, že opatření je nezbytné ve veřejném zájmu a je splněna jedna nebo více těchto podmínek:

   a) pobočka v Unii již neplní nebo pravděpodobně nesplní podmínky stanovené vnitrostátním právem pro povolení a působení v uvedeném členském státě a není pravděpodobné, že by jakékoli opatření soukromého sektoru, dohledu nebo příslušné třetí země v přiměřené lhůtě obnovilo plnění požadavků pobočkou nebo dokázalo zabránit selhání;

   b) pojišťovna nebo zajišťovna třetí země není podle názoru orgánu příslušného k řešení krize schopna či ochotna nebo pravděpodobně nebude schopna plnit své závazky vůči věřitelům v Unii nebo závazky, které vytvořila nebo zaúčtovala pobočka, například platby pojistníkům nebo oprávněným osobám, v okamžiku jejich splatnosti a orgán příslušný k řešení krize je přesvědčen, že pokud jde o uvedenou pojišťovnu nebo zajišťovnu třetí země, nejsou nebo v přiměřené lhůtě nebudou zahájeny žádné postupy třetích zemí k řešení krize ani úpadkové řízení;

   c) relevantní orgán třetí země zahájil postupy třetí země k řešení krize ve vztahu k pojišťovně nebo zajišťovně třetí země nebo oznámil orgánu příslušnému k řešení krize svůj záměr takový postup zahájit.

3. Pokud orgán příslušný k řešení krize učiní nezávislé opatření ve vztahu k pobočce v Unii, přihlédne k účelům řešení krize uvedeným v článku 18 a přijme opatření v souladu s těmito zásadami a požadavky, jestliže jsou relevantní:

   a) zásady stanovené v článku 22;

   b) požadavky na použití nástrojů k řešení krize podle hlavy III kapitoly II.

Článek 76

Spolupráce s orgány třetích zemí

1. Tento článek se použije na spolupráci s třetí zemí, pokud a dokud nevstoupí v platnost mezinárodní dohoda s ní uvedená v čl. 72 odst. 1. Použije se i poté, co mezinárodní dohoda podle čl. 72 odst. 1 s příslušnou třetí zemí vstoupí v platnost, v té míře, ve které není předmět tohoto článku v uvedené dohodě upraven.

2. Orgán EIOPA může uzavřít nezávazná rámcová ujednání o spolupráci s relevantními orgány třetích zemí. Rámcová ujednání o spolupráci stanoví postupy a ujednání mezi

zúčastněnými orgány pro sdílení informací nezbytných pro provádění některých nebo všech z následujících úkolů a pro výkon některých nebo všech z následujících pravomocí a pro jejich spolupráci při uvedených činnostech, pokud jde o pojišťovny nebo zajišťovny nebo skupiny:

a) vypracování plánů řešení krize v souladu s články 9 až 12 a podobnými požadavky podle práva relevantních třetích zemí;

b) posouzení způsobilosti takových pojišťoven a zajišťoven a skupin k řešení krize v souladu s články 13 a 14 a podobnými požadavky podle práva relevantních třetích zemí;

c) použití pravomocí k řešení krize nebo odstranění překážek způsobilosti k řešení krize podle článků 15 a 16 a případných podobných pravomocí podle práva relevantních třetích zemí;

d) použití preventivních opatření podle článku 141 směrnice 2009/138/ES a podobných pravomocí podle práva relevantních třetích zemí;

e) použití nástrojů k řešení krize uvedených v čl. 26 odst. 3 a výkon pravomocí k řešení krize a podobných pravomocí, jež mohou vykonávat relevantní orgány třetí země.

3. Orgány dohledu nebo v příslušných případech orgány příslušné k řešení krize mohou uzavírat ujednání o spolupráci s relevantními orgány třetích zemí v souladu s rámcovým ujednáním orgánu EIOPA uvedeným v odstavci 2.

4. Členské státy oznámí orgánu EIOPA veškerá ujednání o spolupráci, která podle tohoto článku uzavřely orgány příslušné k řešení krize a orgány dohledu.

Článek 77

Výměna důvěrných informací

1. Členské státy zajistí, aby si orgány příslušné k řešení krize, orgány dohledu a příslušná ministerstva vyměňovaly důvěrné informace, včetně preventivních ozdravných plánů vypracovaných a vedených v souladu s články 5 a 7, s relevantními orgány třetích zemí pouze tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

a) uvedené orgány třetích zemí podléhají požadavkům na profesní tajemství a souvisejícím normám, jež jsou podle názoru všech příslušných orgánů považovány alespoň za rovnocenné požadavkům uloženým podle článku 64;

b) tyto informace jsou nezbytné k tomu, aby relevantní orgány třetích zemí plnily své funkce řešení krize podle vnitrostátního práva, jež jsou srovnatelné s funkcemi podle této směrnice, a s výhradou písmene a) nejsou používány pro jakékoli jiné účely.

Pro účely písmene a), pokud se výměna informací týká osobních údajů, řídí se nakládání s těmito osobními údaji a jejich předávání orgánům třetích zemí použitelným právem Unie a vnitrostátním právem v oblasti ochrany údajů.

2. Pokud důvěrné informace pocházejí z jiného členského státu, nesdělí orgány příslušné k řešení krize, orgány dohledu a příslušná ministerstva uvedené informace relevantním orgánům třetích zemí pouze tehdy, pokud nejsou splněny tyto podmínky:

a) relevantní orgán členského státu, odkud informace pocházejí (dále jen „orgán původu informací“), souhlasí s jejich sdělením;

b) informace se sdělují pouze pro účely povolené orgánem původu informací.

HLAVA VI
SANKCE

Článek 78

Správní sankce a jiná správní opatření

1. Aniž jsou dotčeny pravomoci orgánů příslušných k řešení krize a orgánů dohledu uvedené v této směrnici a směrnici 2009/138/ES a právo členských států stanovit a ukládat trestní sankce uvedené v druhém pododstavci, stanoví členské státy pravidla pro správní sankce a jiná správní opatření, která se použijí v případě neplnění vnitrostátních předpisů přijatých k provedení této směrnice, a přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění jejich uplatňování.

   Pokud se členské státy rozhodnou, že nestanoví pravidla pro správní sankce nebo jiná správní opatření v případě porušení předpisů, na něž se vztahuje vnitrostátní trestní právo, sdělí Komisi příslušná trestněprávní ustanovení.

   Správní sankce a jiná správní opatření musí být účinné, přiměřené a odrazující.

2. Členské státy zajistí, aby mohly být při porušení předpisů, s výhradou podmínek stanovených vnitrostátním právem, uloženy správní sankce nebo jiná správní opatření členům správního, řídícího nebo kontrolního orgánu a dalším fyzickým osobám odpovědným podle vnitrostátního práva za toto porušení předpisů.

3. Pravomoc ukládat správní sankce a jiná správní opatření stanovená v této směrnici je v závislosti na druhu porušení předpisů svěřena orgánům příslušným k řešení krize nebo orgánům dohledu. Orgány příslušné k řešení krize a orgány dohledu mají veškeré pravomoci ke shromažďování informací a k šetření, které jsou nezbytné pro plnění jejich úkolů. Při výkonu pravomoci ukládat správní sankce nebo jiná správní opatření orgány příslušné k řešení krize a orgány dohledu úzce spolupracují, aby zajistily, že správní sankce či jiná správní opatření povedou k žádoucím výsledkům, a v přeshraničních případech své kroky koordinují.

4. Orgány příslušné k řešení krize a orgány dohledu vykonávají své správní pravomoci ukládat sankce a jiná správní opatření v souladu s touto směrnicí a vnitrostátním právem kterýmkoli z těchto způsobů:

   a) přímo;

   b) ve spolupráci s jinými orgány;

   c) na svou odpovědnost přenesením na jiné orgány;

   d) prostřednictvím dožádání u příslušných soudních orgánů.

5. Členské státy zajistí, aby se na rozhodnutí přijatá orgány příslušnými k řešení krize a orgány dohledu v souladu s touto hlavou vztahovalo právo podat odvolání.

Článek 79

Zvláštní ustanovení o správních sankcích a jiných správních opatřeních

1. Členské státy zajistí, aby jejich právní a správní předpisy stanovily správní sankce a jiná správní opatření přinejmenším pro tyto situace:

a) porušení článků 5 nebo 7 v důsledku nevypracování, nevedení a neaktualizování preventivních ozdravných plánů a skupinových preventivních ozdravných plánů;

b) porušení článku 12 v důsledku neposkytnutí všech informací nezbytných pro vypracování plánů řešení krize;

c) porušení čl. 61 odst. 1 v důsledku toho, že správní, řídící nebo kontrolní orgán pojišťovny nebo zajišťovny nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) neoznámil orgánu dohledu, že tato pojišťovna nebo zajišťovna nebo tento subjekt jsou v selhání nebo že je jejich selhání pravděpodobné.

2. Členské státy zajistí, aby v případech uvedených v odstavci 1 zahrnovaly správní sankce a jiná správní opatření, jež lze uložit, přinejmenším:

a) veřejné prohlášení uvádějící fyzickou osobu, pojišťovnu nebo zajišťovnu, subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e), vrcholný mateřský podnik nebo jinou právnickou osobu odpovědnou za porušení předpisů a povahu tohoto porušení;

b) příkaz, aby odpovědná fyzická nebo právnická osoba upustila od daného chování a vyvarovala se jeho opakování;

c) dočasný zákaz výkonu funkcí v pojišťovně nebo zajišťovně nebo subjektu uvedeném v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) uložený kterémukoli členovi správního, řídícího nebo kontrolního orgánu nebo vrcholného vedení pojišťovny nebo zajišťovny nebo subjektu uvedeného v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) nebo jakékoli jiné fyzické osobě, jež nese odpovědnost;

d) v případě právnické osoby správní pokuty ve výši až 10 % celkového ročního obratu uvedené právnické osoby v předchozím hospodářském roce;

e) v případě fyzické osoby správní pokuty ve výši až do 5 000 000 EUR nebo v členských státech, kde euro není úřední měnou, v odpovídající hodnotě ve vnitrostátní měně k [Úřad pro publikace: doplňte datum vstupu této směrnice v platnost];

f) správní pokuty ve výši až dvojnásobku výše výhody získané z porušení předpisů, lze-li výši této výhody zjistit.

Pro účely písmene d), kdy právnická osoba je dceřiným podnikem mateřského podniku, je příslušným obratem celkový roční obrat stanovený z konsolidované účetní závěrky vrcholného mateřského podniku za předchozí hospodářský rok.

Článek 80

Zveřejnění správních sankcí a jiných správních opatření

1. Členské státy zajistí, aby orgány příslušné k řešení krize a orgány dohledu na svých úředních internetových stránkách zveřejnily alespoň veškeré správní sankce a jiná správní opatření, proti nimž nebylo podáno odvolání nebo proti nimž bylo právo na odvolání vyčerpáno a které tyto orgány uložily za porušení vnitrostátních předpisů přijatých k provedení této směrnice. Tyto správní sankce nebo jiná správní opatření se zveřejní bez zbytečného odkladu poté, co byla fyzická nebo právnická osoba o této správní sankci nebo jiném správním opatření informována. Zároveň se zveřejní

informace o typu a povaze porušení předpisů a totožnosti fyzické osoby nebo právnické osoby, jíž byla správní sankce nebo jiné správní opatření uloženo.

Pokud členské státy povolí zveřejnění správních sankcí a jiných správních opatření, proti nimž bylo podáno odvolání, zveřejní orgány příslušné k řešení krize a orgány dohledu bez zbytečného odkladu na svých úředních internetových stránkách informace o stavu odvolacího řízení a jeho výsledku.

2. Pokud má orgán příslušný k řešení krize nebo orgán dohledu na základě individuálního posouzení přiměřenosti uveřejnění těchto údajů za to, že zveřejnění totožnosti právnických osob nebo osobních údajů fyzických osob by bylo nepřiměřené, nebo pokud by takové zveřejnění ohrozilo stabilitu finančních trhů nebo probíhající šetření, orgán příslušný k řešení krize nebo orgán dohledu:

   a) zveřejnění rozhodnutí o uložení správní sankce nebo jiných správních opatření odloží, dokud důvody pro odložení zveřejnění nepominou;

   b) rozhodnutí o uložení správní sankce nebo jiných správních opatření zveřejní anonymně a způsobem, jenž je v souladu s vnitrostátními právními předpisy, pokud toto anonymní zveřejnění zajistí účinnou ochranu dotyčných osobních údajů;

   c) rozhodnutí o uložení správní sankce nebo jiných správních opatření nezveřejní v případě, že orgán příslušný k řešení krize nebo orgán dohledu má za to, že zveřejnění podle písmen a) nebo b) nebude dostatečné, aby zajistilo:

      i) to, že nebude ohrožena stabilita finančních trhů;

      ii) přiměřenost zveřejnění takových údajů s ohledem na opatření, která jsou považována za méně významná.

Orgány příslušné k řešení krize a orgány dohledu zajistí, aby jakékoli zveřejnění v souladu s tímto článkem zůstalo na jejich úředních internetových stránkách po dobu nejméně pěti let od zveřejnění. Osobní údaje uvedené v rámci zveřejnění se ponechají na úředních internetových stránkách orgánu příslušného k řešení krize nebo orgánu dohledu pouze po dobu, která je nezbytná v souladu s platnými pravidly pro ochranu údajů.

Článek 81

Centrální databáze vedená orgánem EIOPA

1. S výhradou požadavků profesního tajemství uvedených v článku 64 informují orgány příslušné k řešení krize a orgány dohledu orgán EIOPA o všech správních sankcích a jiných správních opatřeních, které uložily podle článku 79, jakož i o odvolacím řízení proti těmto sankcím a opatřením a jeho výsledku.

   Orgán EIOPA vede a aktualizuje centrální databázi sankcí a jiných správních opatření, které mu byly nahlášeny orgány příslušnými k řešení krize, výhradně pro účely výměny informací mezi těmito orgány příslušnými k řešení krize, přičemž tato databáze je přístupná pouze orgánům příslušným k řešení krize.

   Orgán EIOPA vede a aktualizuje centrální databázi sankcí a jiných správních opatření, které mu byly nahlášeny orgány dohledu, výhradně pro účely výměny informací mezi těmito orgány dohledu, přičemž tato databáze je přístupná pouze orgánům dohledu.

2. Orgán EIOPA provozuje a aktualizuje internetové stránky s následujícími informacemi nebo odkazy na tyto informace:

a) sankce zveřejněné každým orgánem příslušným k řešení krize;

b) sankce zveřejněné každým orgánem dohledu podle článku 80;

c) období, za které každý členský stát zveřejňuje sankce.

Článek 82

Účinné uplatňování sankcí a výkon pravomoci orgánů dohledu a orgánů příslušných k řešení krize ukládat sankce

Členské státy zajistí, aby orgány dohledu a orgány příslušné k řešení krize při určování druhu správních sankcí nebo jiných správních opatření a výše správních pokut zohlednily všechny relevantní okolnosti, a to ve vhodných případech včetně:

a) závažnosti a délky trvání porušení předpisů;

b) míry odpovědnosti dotčené fyzické nebo právnické osoby;

c) finanční síly odpovědné fyzické nebo právnické osoby;

d) výše zisků nebo ztrát, které odpovědná fyzická nebo právnická osoba získala nebo kterým předešla, pokud je možné tyto zisky a ztráty stanovit;

e) ztrát třetích stran, včetně ztrát pojistníků, způsobených porušením předpisů, pokud je možné tyto ztráty stanovit;

f) míry spolupráce odpovědné fyzické nebo právnické osoby s orgánem dohledu a s orgánem příslušným k řešení krize;

g) předchozích porušení předpisů odpovědnou fyzickou nebo právnickou osobou.

Pro účely písmene c) zahrnují ukazatele finanční síly fyzické nebo právnické osoby celkový obrat odpovědné právnické osoby nebo celkový roční příjem odpovědné fyzické osoby.

HLAVA VII
ZMĚNY SMĚRNIC 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2009/138/ES, (EU) 2017/1132 A NAŘÍZENÍ (EU) č. 1094/2010 A (EU) č. 648/2012

Článek 83

Změny směrnice 2009/138/ES

Směrnice 2009/138/ES se mění takto:

1) Článek 141 se nahrazuje tímto:

„Článek 141

Pravomoci orgánů dohledu za zhoršující se finanční situace

1. Orgány dohledu mají na základě oznámení podle článku 136 nebo na základě zjištění zhoršující se finanční situace podle čl. 36 odst. 3, pokud by rozhodnutí pojišťovny nebo zajišťovny, včetně jejích finančních rozhodnutí, měla za následek v následujících třech měsících nesoulad s některou z položek uvedených v čl. 36 odst. 2 písm. a) až e), nebo pokud již k tomuto nesouladu dochází, pravomoc přijmout nezbytná opatření k zajištění obnovení souladu.

2. Opatření uvedená v odstavci 1 musí být přiměřená riziku a rozsahu nesouladu s regulativními požadavky a mohou mít následující formu:

a) požadovat, aby správní, řídící nebo kontrolní orgán pojišťovny nebo zajišťovny aktualizoval preventivní ozdravný plán vypracovaný v souladu s článkem 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) xx/xx[*1], pokud se okolnosti liší od předpokladů uvedených v tomto plánu;

b) požadovat, aby správní, řídící nebo kontrolní orgán pojišťovny nebo zajišťovny přijal opatření stanovená v preventivním ozdravném plánu vypracovaném v souladu s článkem 5 směrnice (EU) xx/xx [Úřad pro publikace: doplňte číslo směrnice IRRD]. Pokud je plán aktualizován podle písmene a), zahrnují tato opatření i veškerá aktualizovaná opatření;

c) požadovat, aby správní, řídící nebo kontrolní orgán pojišťovny nebo zajišťovny, který nemá zaveden preventivní ozdravný plán v souladu s článkem 5 směrnice (EU) xx/xx [Úřad pro publikace: doplňte číslo směrnice IRRD], identifikoval příčiny nesouladu nebo pravděpodobného nesouladu s regulativními požadavky a určil přiměřená opatření a časový harmonogram pro provedení těchto regulativních požadavků;

d) požadovat, aby správní, řídící nebo kontrolní orgán pojišťovny nebo zajišťovny pozastavil nebo omezil pohyblivé složky odměny a bonusy, rozdělení kapitálových nástrojů nebo splacení nebo zpětný odkup položek kapitálu.

3. Pokud se na základě oznámení podle čl. 138 odst. 1 nebo čl. 139 odst. 1 solventnost pojišťovny nebo zajišťovny dále zhoršuje, mají orgány dohledu pravomoc přijmout veškerá opatření, včetně opatření uvedených v odstavci 2, jež jsou nezbytná k ochraně zájmů pojistníků v případě pojistných smluv nebo závazků vyplývajících ze zajišťovacích smluv.

Tato opatření musí být přiměřená, a tudíž zohledňovat úroveň zhoršení solventnosti dotyčné pojišťovny nebo zajišťovny.

---

*1 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) xx/xx [Úřad pro publikace: vložte odkaz na směrnici IRRD].“;

2) v článku 267 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„V případě použití nástrojů k řešení krize uvedených v čl. 26 odst. 3 směrnice (EU) xx/xx [Úřad pro publikace: doplňte číslo směrnice IRRD] a výkonu pravomocí k řešení krize uvedených v kapitole IV hlavě III uvedené směrnice se tato hlava vztahuje rovněž na zajišťovny a subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. b) až e) uvedené směrnice.

Pokud se použije článek 63 směrnice (EU) xx/xx [Úřad pro publikace: doplňte číslo směrnice IRRD], články 270 a 272 této směrnice se nepoužijí.

Pokud se použije článek 64 směrnice (EU) xx/xx [Úřad pro publikace: doplňte číslo směrnice IRRD], článek 295 této směrnice se nepoužije.“;

3) v článku 268 se odstavec 1 mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) „příslušnými orgány“ se rozumí buď správní, nebo soudní orgány členského státu příslušné pro provádění reorganizačních opatření nebo likvidačního řízení nebo orgán příslušný k řešení krize uvedený v čl. 2 odst. 2 bodu 7 směrnice (EU) xx/xx [Úřad pro publikace: doplňte číslo směrnice IRRD] v souvislosti s reorganizačními opatřeními přijatými podle uvedené směrnice;“;

b) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) „reorganizačními opatřeními“ se rozumějí opatření v podobě jakékoli intervence příslušných orgánů, jejichž účelem je uchovat nebo obnovit zdravou finanční situaci pojišťovny a která mají vliv na již existující práva jiných osob, než je samotná pojišťovna, včetně pozastavení plateb, odložení opatření souvisejících s výkonem rozhodnutí nebo krácení pohledávek, použití nástrojů k řešení krize uvedených v čl. 26 odst. 3 směrnice (EU) xx/xx [Úřad pro publikace: doplňte číslo směrnice IRRD] a výkonu pravomocí k řešení krize uvedených v kapitole IV hlavě III směrnice (EU) xx/xx [Úřad pro publikace: doplňte číslo směrnice IRRD];“.

Článek 84

Změny směrnice 2002/47/ES

Směrnice 2002/47/ES se mění takto:

1) V článku 1 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Články 4 až 7 této směrnice se nevztahují na jakékoli omezení vymáhání dohod o finančním zajištění nebo jakékoli omezení účinnosti dohody o finančním zajištění s poskytnutím jistoty, doložky o závěrečném vypořádání nebo ustanovení o vzájemném započtení, které je uloženo podle hlavy IV kapitoly V nebo VI směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU[*2] nebo podle hlavy V kapitoly

III oddílu 3 nebo podle hlavy V kapitoly IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23[*3] nebo podle hlavy III kapitoly III oddílu 4 nebo podle hlavy III kapitoly IV směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) xx/xx[*4], nebo na jakékoli omezení, které je uloženo na základě podobných pravomocí v právu členského státu, za účelem usnadnit řádné řešení krize jakéhokoli subjektu uvedeného v odst. 2 písm. d) tohoto článku, který podléhá zárukám přinejmenším rovnocenným těm, jež jsou uvedeny v hlavě IV kapitole VII směrnice 2014/59/EU nebo v hlavě V kapitole V nařízení (EU) 2021/23;

[*2] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

*3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23 ze dne 16. prosince 2020 o rámci pro ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran a o změně nařízení (EU) č. 1095/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 600/2014, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2015/2365 a směrnic 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 (Úř. věst. L 22, 22.1.2021, s. 1).

*4 [Úřad pro publikace: vložte odkaz na směrnici IRRD].“;

2) článek 9a se nahrazuje tímto:

„Článek 9a

Směrnice 2008/48/ES, směrnice 2014/59/EU, směrnice (EU) xx/xx a nařízení (EU) 2021/23

Touto směrnicí nejsou dotčeny směrnice 2008/48/ES, směrnice 2014/59/EU, směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) xx/xx[*5] [Úřad pro publikace: doplňte číslo směrnice IRRD] a nařízení (EU) 2021/23.

[*5] Směrnice Evropského parlamentu a Rady xx/xx/EU [Úřad pro publikace: vložte odkaz na směrnici IRRD]“.

Článek 85

Změna směrnice 2004/25/ES

V čl. 4 odst. 5 směrnice 2004/25/ES se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Členské státy zajistí, aby se čl. 5 odst. 1 této směrnice nepoužil v případě použití nástrojů, pravomocí a mechanismů k řešení krize podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, podle hlavy V nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23[*6] nebo podle hlavy III směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) xx/xx[*7] [Úřad pro publikace: doplňte číslo směrnice IRRD].

---

*6 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23 ze dne 16. prosince 2020 o rámci pro ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran a o změně nařízení (EU) č. 1095/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 600/2014, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2015/2365 a směrnic 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 (Úř. věst. L 22, 22.1.2021, s. 1).

*7 Směrnice Evropského parlamentu a Rady xx/xx/EU [Úřad pro publikace: vložte odkaz na směrnici IRRD]“.

Článek 86

Změny směrnice 2007/36/ES

V článku 1 směrnice 2007/36/ES se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Členské státy zajistí, aby se tato směrnice nepoužila v případě použití nástrojů, pravomocí a mechanismů k řešení krize podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU[*8], podle hlavy V nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23[*9] nebo podle hlavy III směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) xx/xx[*10] [Úřad pro publikace: doplňte číslo směrnice IRRD].

---

*8 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

*9 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23 ze dne 16. prosince 2020 o rámci pro ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran a o změně nařízení (EU) č. 1095/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 600/2014, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2015/2365 a směrnic 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 (Úř. věst. L 22, 22.1.2021, s. 1).

*10 Směrnice Evropského parlamentu a Rady XX/XX/EU [Úřad pro publikace: vložte odkaz na směrnici IRRD]“.“

Článek 87

Změna směrnice (EU) 2017/1132

Směrnice (EU) 2017/1132 se mění takto:

1) V článku 84 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Členské státy zajistí, aby se článek 49, čl. 58 odst. 1, čl. 68 odst. 1, 2 a 3, čl. 70 odst. 2 první pododstavec, články 72 až 75 a 79, 80 a 81 této směrnice neuplatnily v případě použití nástrojů, pravomocí a mechanismů k řešení krize podle hlavy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU[*11], podle hlavy V nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23[*12] nebo podle hlavy III směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) xx/xx[*13].

---

*11 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

*12 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/23 ze dne 16. prosince 2020 o rámci pro ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran a o změně nařízení (EU) č. 1095/2010, (EU) č. 648/2012, (EU) č. 600/2014, (EU) č. 806/2014 a (EU) 2015/2365 a směrnic 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU a (EU) 2017/1132 (Úř. věst. L 22, 22.1.2021, s. 1).

*13 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) XX/XX [Úřad pro publikace: vložte odkaz na směrnici IRRD].“;

2) článek 86a se mění takto:

a) v odstavci 3 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) na společnost se použijí nástroje, pravomoci a mechanismy k řešení krize podle hlavy IV směrnice 2014/59/EU, podle hlavy V nařízení (EU) 2021/23 nebo podle hlavy III směrnice (EU) xx/xx [Úřad pro publikace: doplňte číslo směrnice IRRD].“;

b) v odstavci 4 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) na něž jsou uplatňována opatření k předejití krizi ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 101 směrnice 2014/59/EU, čl. 2 bodu 48 nařízení (EU) 2021/23 nebo čl. 2 odst. 2 bodu 75 směrnice (EU) xx/xx [Úřad pro publikace: doplňte číslo směrnice IRRD].“;

3) v článku 87 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Členské státy zajistí, aby se tato kapitola nepoužila na společnosti, na které se použijí nástroje, pravomoci a mechanismy k řešení krize podle hlavy IV směrnice 2014/59/EU, podle hlavy V nařízení (EU) 2021/23 nebo podle hlavy III směrnice (EU) xx/xx [Úřad pro publikace: doplňte číslo směrnice IRRD].“;

4) článek 120 se mění takto:

a) v odstavci 4 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) na společnost se použijí nástroje, pravomoci a mechanismy k řešení krize podle hlavy IV směrnice 2014/59/EU, podle hlavy V nařízení (EU) 2021/23 nebo podle hlavy III směrnice (EU) xx/xx [Úřad pro publikace: doplňte číslo směrnice IRRD].“;

b) v odstavci 5 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) na něž jsou uplatňována opatření k předejití krizi ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 101 směrnice 2014/59/EU, čl. 2 bodu 48 nařízení (EU) 2021/23 nebo čl. 2 odst. 2 bodu 75 směrnice (EU) xx/xx [Úřad pro publikace: doplňte číslo směrnice IRRD].“;

5) článek 160a se mění takto:

a) v odstavci 4 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) na společnost se použijí nástroje, pravomoci a mechanismy k řešení krize podle hlavy IV směrnice 2014/59/EU, podle hlavy V nařízení (EU) 2021/23 nebo podle hlavy III směrnice (EU) xx/xx [Úřad pro publikace: vložte odkaz na směrnici IRRD].“;

b) v odstavci 5 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) na něž jsou uplatňována opatření k předejití krizi ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 101 směrnice 2014/59/EU, čl. 2 bodu 48 nařízení (EU) 2021/23 nebo čl. 2 odst. 2 bodu 75 směrnice (EU) xx/xx [Úřad pro publikace: vložte odkaz na směrnici IRRD].“.

Článek 88

Změna nařízení (EU) č. 1094/2010

Nařízení (EU) č. 1094/2010 se mění takto:

1) V čl. 4 bodě 2 se podbod i) nahrazuje tímto:

„i) orgány dohledu ve smyslu čl. 13 bodu 10 směrnice 2009/138/ES, orgány příslušné k řešení krize ve smyslu čl. 2 bodu 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) xx/xx[*14] a příslušné orgány ve smyslu čl. 6 bodu 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2341[*15] a ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/97[*16];“

2) v čl. 40 odst. 6 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pro účely postupu v oblasti působnosti směrnice (EU) xx/xx [PO: doplňte číslo směrnice IRRD] může člena rady orgánů dohledu uvedeného v odst. 1 písm. b) v příslušných případech doprovázet zástupce orgánu příslušného k řešení krize z každého členského státu; tento zástupce nemá hlasovací právo.

---

*14 [Úřad pro publikace: vložte odkaz na směrnici IRRD].

*15 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2341 ze dne 14. prosince 2016 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění (IZPP) a dohledu nad nimi (Úř. věst. L 354, 23.12.2016, s. 37).

*16 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/97 ze dne 20. ledna 2016 o distribuci pojištění (Úř. věst. L 26, 2.2.2016, s. 19).“.

Článek 89

Změna nařízení (EU) č. 648/2012

V čl. 81 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„r) orgány příslušné k řešení krize určené podle článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) xx/xx[*17].

---

*17 [Úřad pro publikace: vložte odkaz na směrnici IRRD].“.

HLAVA VIII
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 90

Výbor EIOPA pro řešení krize

1. V souladu s článkem 41 nařízení (EU) č. 1094/2010 vytvoří orgán EIOPA stálý vnitřní výbor pro účely přípravy rozhodnutí orgánu EIOPA, která jsou uvedena v článku 44 uvedeného nařízení, včetně rozhodnutí o návrzích regulačních technických norem a návrzích prováděcích technických norem, a která souvisejí s úkoly, jež byly svěřeny orgánům příslušným k řešení krize podle této směrnice. Uvedený vnitřní výbor se skládá z orgánů příslušných k řešení krize uvedených v článku 3 této směrnice.

2. Pro účely této směrnice orgán EIOPA spolupracuje s EBA a ESMA v rámci Společného výboru evropských orgánů dohledu zřízeného článkem 54 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

3. Pro účely této směrnice zajistí EIOPA strukturální oddělení výboru pro řešení krize od dalších funkcí uvedených v nařízení (EU) č. 1094/2010. Výbor pro řešení krize podporuje vypracovávání a koordinaci plánů řešení krize a vypracovává metody řešení krize subjektů uvedených v čl. 1 odst. 1 této směrnice, které jsou v selhání.

Článek 91

Spolupráce s orgánem EIOPA

1. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu a orgány příslušné k řešení krize spolupracovaly pro účely této směrnice s orgánem EIOPA v souladu s nařízením (EU) č. 1094/2010.

2. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu a orgány příslušné k řešení krize neprodleně poskytly orgánu EIOPA veškeré informace nezbytné k tomu, aby mohl plnit své povinnosti podle článku 35 nařízení (EU) č. 1094/2010.

Článek 92

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 1 až 87, 90 a 91 této směrnice nejpozději do [Úřad pro publikace – doplňte osmnáct měsíců od vstupu této směrnice v platnost]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění. Články 88 a 89 jsou však závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

   Členské státy použijí články 1 až 87, 90 a 91 od [Úřad pro publikace – doplňte osmnáct měsíců a jeden den od vstupu v platnost].

   Články 1 až 87, 90 a 91 přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 93

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 94

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

za Evropský parlament	*za Radu*
předseda/předsedkyně	*předseda/předsedkyně*